

Forslag

til

Adresseloven

Kapitel 1

Formål og definitioner

Formål

§ 1. Denne lov har til formål at sikre

- 1) vedligeholdelse og udvikling af det landsdækkende system af vejnavne og adresser, som gør det muligt at orientere sig og finde vej,
- 2) at alle vejnavne og adresser registreres på en ensartet måde i et offentligt register, Danmarks Adresseregister (DAR), således at dette er autoritativ kilde for oplysninger om vejnavne og adresser, og
- 3) at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Vejnavn: Et egennavn, som udpeger og benævner en del af vej- eller stinettet eller lignende færdselsarealer.
- 2) Adresse: En sammensat betegnelse, som udpeger og benævner en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende.

Kapitel 2

Vejnavne og adresser

Adressemyndighed

§ 3. Kommunalbestyrelsen er adressemyndighed og fastsætter alle vejnavne og adresser samt supplerende bynavne i kommunen i overensstemmelse med § 4, stk. 1-3, § 5, § 6, stk. 2 og 3, § 7, § 8, stk. 1-5, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, § 6, stk. 4, og § 8, stk. 6.

Vejnavne

§ 4. Adressemyndigheden fastsætter vejnavne for

- 1) alle offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje, og
- 2) alle private fællesveje, jf. § 10, nr. 3, i lov om private fællesveje.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan fastsætte vejnavne for private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Et vejnavn, som allerede findes inden for et postnummer, må ikke fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af vejnavne, herunder om vejnavnes retskrivning, entydighed, geografisk udstrækning og om vejkoder. Ministeren kan endvidere fastsætte krav om, at vejnavne skal fastsættes for private veje og andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte, hvor mange mennesker færdes.

§ 5. For statsveje, jf. § 12 i lov om offentlige veje, fastsætter adressemyndigheden vejnavne og adresser efter forhandling med Vejdirektoratet.

Stk. 2. For private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i § 4, stk. 1, nævnte, fastsættes vejnavne og adresser efter samråd med grundejeren. Adressemyndigheden har dog ikke pligt til at opnå enighed med grundejeren.

Stk. 3. Når der for adressemyndigheden foreligger oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsættes vejnavne og adresser herfor af adressemyndigheden efter forhandling med det pågældende ministerium.

Stk. 4. Ved uenighed mellem flere adressemyndigheder eller mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet om fastsættelse af vejnavne og adresser kan enhver af parterne indbringe sagen for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Postnumre og supplerende bynavne

§ 6. Postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som vedligeholdes efter § 21 i postloven, indgår i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre geografisk entydighed af disse.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan bestemme, at navnet på den landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som et supplerende bynavn.

Stk. 3. Adressemyndigheden fastsætter den geografiske afgrænsning af det område som det supplerende bynavn skal gælde for.

Stk. 4. Energi- forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne, herunder om deres retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning.

Adresser

§ 7. En adresse består af vejnavn, husnummer inklusive et eventuelt bogstav, en eventuel etagebetegnelse og en eventuel dørbetegnelse, et eventuelt supplerende bynavn samt det postnummer med tilhørende navn på postnummerområde, som adressen er beliggende i.

§ 8. Adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse.

Stk. 2. Adressemyndigheden fastsætter en særskilt adresse til hver bolig.

Stk. 3. Der fastsættes ikke adresser til bygninger eller anlæg m.v. som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som i følge lov om bygnings- og boligregistrering eller regler fastsat i medfør deraf ikke skal registreres i Bygnings- og Boligregistret (BBR).

Stk. 4. I forbindelse med fastsættelsen af en adresse, beslutter adressemyndigheden hvilket vejnavn og husnummer, eventuel etage- og dørbetegnelse samt eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå. Adressen skal være entydig, således at den ikke forveksles med andre adresser i området.

Stk. 5. Adressens husnummer benævner den udefra kommende indgangsdør eller lignende til den bygning eller del af bygningen, som adressen udpeger. Hører adressen til et ubebygget areal, benævner husnummeret adgangen ind på dette.

Stk. 6. Energi- forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af adresser, herunder til andre typer af ejendomme, bebyggelser, anlæg og ubebyggede arealer m.v., end de i stk. 1 og 2 nævnte, og om at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse til en bolig.

Ejeres oplysningspligt

§ 9. Ejere af fast ejendom skal efter regler, der fastsættes af energi- forsyning- og klimaministeren, meddele oplysninger og nødvendig dokumentation herfor til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringer heraf.

Kapitel 3

Skiltning og besigtigelse

Skiltning

§ 10. Grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej eller sti, og ikke forveksles med andre betegnelser, jf. dog stk. 2, 2. pkt., og stk. 3.

Stk. 2. På faste ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, placeres det i stk. 1 nævnte husnummerskilt ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret, jf. § 8, stk. 5, benævner. Er et eller flere af disse husnummerskilte ikke synlige fra den adgangsgivende vej eller sti, skal grundejeren desuden ved hver adgangsvej ind på ejendommen opsætte et henvisningsskilt, der angiver retningen til de pågældende husnumre.

Stk. 3. Når et husnummer er fastsat til en bygning på fremmed grund påhviler de i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., nævnte pligter til at opsætte husnummerskilt bygningens ejer.

Stk. 4. Adressemyndigheden kan påbyde en grundejer eller en ejer af bygning på fremmed grund at udføre den i stk. 1-2 nævnte skiltning på en nærmere bestemt måde, såfremt hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundet det.

Stk. 5. Når der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 4, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, kan adressemyndigheden påbyde, at grundejeren opsætter vejnavneskilte, som skal udformes og belyses på samme måde, som den øvrige vejnavne-skiltning i området.

§ 11. Adressemyndigheden kan fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte, for statsveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dør-betegnelser.

Besigtigelse

§ 12. Adressemyndigheden har efter forudgående underretning, uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til udvendig besigtigelse af enhver ejendom samt til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter med henblik på undersøgelse af om skiltningen er udført i overensstemmelse med § 10 og regler fastsat i medfør af § 11.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan kun med retskendelse få adgang til indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, hvis der er formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen.

Kapitel 4 Registrering af vejnavne og adresser

Danmarks Adresseregister

§ 13. Energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler Danmarks Adresseregister, som er et landsdækkende grunddataregister med oplysninger om vejnavne og adresser.

Stk. 2. Energi- forsyning- og klimaministeren er dataansvarlig myndighed.

Stk. 3. Hver kommune fører registret efter regler, der fastsættes af energi- forsyning- og klimaministeren.

Stk. 4. Energi- forsyning- og klimaministeren kan fastsætte regler om fordelingen mellem staten og kommunerne af udgifterne til etablering, drift, vedligeholdelse og videreudvikling af Danmarks Adresseregister efter forhandling med KL. Andre parter kan dog bidrage efter aftale med ministeren.

§ 14. Energi-, forsyning- og klimaministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister.

Stk. 2. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, er forpligtet til at udbyde opgaverne med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling af Danmarks Adresseregister efter aftale med ministeren. Opgaverne med drift, vedligeholdelse og udvikling skal udbydes med jævne mellemrum. Udbuddet skal følge udbudslovens regler for tildeling af offentlige kontrakter.

Stk. 3. Afgørelser, der træffes i forbindelse med gennemførelse af udbud efter denne lov og efter regler fastsat i medfør heraf, kan påklages til Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Energi- forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, for så vidt angår Danmarks Adresseregister.

Stk. 5. Rigsrevisor kan kræve regnskabet for et selskab bemyndiget efter stk. 1 forelagt til gennemgang.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, skal etablere, drive, vedligeholde og videreudvikle Danmarks Adresseregister og udbyde opgaverne efter stk. 2. Kravspecifikationer m.v. udarbejdes af myndigheden eller selskabet efter ministerens nærmere anvisninger. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for ministeren.

Oplysninger i Danmarks Adresseregister

§ 15. Adressemyndigheden registrerer i Danmarks Adresseregister oplysninger om vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som er fastsat efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. For vejnavne optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Vejnavn og forkortet vejnavn til brug for systemer med begrænset plads.
- 2) Den omtrentlige geografiske beliggenhed og udstrækning af den navngivne vej.
- 3) Postnumre og eventuelle supplerende bynavne for vejnavnet.
- 4) Kommuner og tilhørende vejkode, som vejnavnet vedrører.

5) Dato for vejnavnets ikrafttræden.

Stk. 3. For adresser optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Vejnavn og husnummer samt eventuelt etage- og dørbetegnelse for adressen.
- 2) Eventuelt supplerende bynavn for adressen.
- 3) Postnummer for adressen.
- 4) Den geografiske beliggenhed af adressen og tilknytning til vejnettet.
- 5) Sogn og afstemningsområde, som adressen hører til.
- 6) De faste ejendomme, som adressen vedrører.
- 7) Eventuel bygning eller tekniske anlæg, som adressen hører til.
- 8) Kommunen, som adressen er beliggende i.
- 9) Dato for adressens ikrafttræden.

Stk. 4. For postnumre og supplerende bynavne optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Alle postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som kan indgå i adresser, samt dato for postnummerets og navnets ikrafttræden.
- 2) Alle supplerende bynavne, samt dato for navnets ikrafttræden.

Stk. 5. Energi-, forsyning- og klimaministeren træffer foranstaltninger som sikrer, at oplysninger om den geografiske afgrænsning af supplerende bynavne og postnumre indgår i Danmarks Adresseregister.

Stk. 6. Energi-, forsyning- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om oplysninger i Danmarks Adresseregister, herunder at der kan indgå yderligere oplysninger end de i stk. 2-4 nævnte.

Tilknytning af data fra andre grunddataregistre

§ 16. Når der til en registrering i Danmarks Adresseregister knyttes oplysninger om administrative inddelinger, ejendomme, bygninger, boliger eller tekniske anlæg, skal dette ske på grundlag af den autoritative oplysning fra følgende grunddataregistre:

- 1) Matriklen for så vidt angår faste ejendomme.
- 2) Bygnings- og Boligregisteret (BBR) for så vidt angår bygninger, boliger og tekniske anlæg.
- 3) Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI) for så vidt angår administrative inddelinger m.v.

Anvendelse af grunddata

§ 17. Energi-, forsyning- og klimaministeren træffer foranstaltninger, som sikrer, at Danmarks Adresseregisters oplysninger om vejnavne og adresser, jf. § 15, stk. 2-3, samt oplysninger om supplerende bynavne og postnumre, jf. § 15, stk. 4, vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt og gøres tilgængelige som fælles grunddata for alle.

Stk. 2. De offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, ejendomme og bygninger skal ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Stk. 3. Offentlige myndigheder og institutioner skal ved etablering af nye it-systemer tilrettelægge systemet, således at registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvender Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Stk. 4. Hvis en offentlig myndighed finder fejl eller mangler i de fastsatte og registrerede vejnavne eller adresser i Danmarks Adresseregister, skal oplysning herom indberettes til adressemyndighe-

den. Indberetningen skal ske via en digital indberetningsmulighed, som energi- forsyning- og klimaministerens stiller til rådighed.

Tilsyn

§ 18. Energi-, forsyning- og klimaministerens fører tilsyn med kommunernes førelse af Danmarks Adresseregister.

Stk. 2. Kommunerne skal efter anmodning fra energi- forsyning- og klimaministerens udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet.

Kapitel 5

Klageadgang, delegation og sanktioner

Klageadgang

§ 19. Adressemyndighedens afgørelser efter denne lov kan påklages til energi-, forsyning- og klimaministerens, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 3. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 4. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 5. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt senest 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelse er meddelt.

Delegation

§ 20. Energi-, forsyning- og klimaministerens kan bemyndige Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering eller en anden statslig myndighed under Energi-, Forsyning- og Klimaministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministerens.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Straf

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) undlader at meddele oplysninger, der afkræves efter § 9, eller
- 2) undlader at opsætte skiltning i overensstemmelse med § 10, stk. 1-2 og 4-5.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Bødeforelæg

§ 22. I sager om overtrædelse af § 9 og § 10, stk. 1-2 og 4-5, eller regler fastsat i medfør af § 11 kan adressemyndigheden tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en bøde på højst 5.000 kr.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Provenuet fra vedtagne bødeforelæg efter stk. 1 fordeles efter energi- forsyning- og klimaministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den pågældende kommune.

Kapitel 5

Ikrafttræden, ændringer i anden lovgivning og territorielt gyldighedsområde

Ikrafttræden

§ 23. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Oplysninger om lokalitet, som i medfør af hidtil gældende regler er registreret i CPR, slettes samtidig fra CPR.

Stk. 3. Fra lovens ikrafttræden og indtil der er sikret overensstemmelse mellem Danmarks Adresseregister og CPR, vil der uanset § 17, stk. 2, kunne gennemføres nye bopælsregistreringer i CPR på adresser, der ikke findes i Danmarks Adresseregister, i tilfælde hvor en person anmelder tilflytning til en adresse, hvor en eller flere andre personer aktuelt er registreret i CPR på den anmeldte adresse.

Ændringer i anden lovgivning

§ 24. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved § 157 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. §§ 3 a-3 g ophæves.
2. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »Bygnings- og Boligregistret,« til: »Bygnings- og Boligregistret eller«.
3. I § 8, stk. 1, nr. 4, ændres »oplysninger eller« til: »oplysninger.«.
4. § 8, stk. 1, nr. 5, ophæves.
5. I § 9, stk. 1, udgår »§ 3 c, stk. 1, og«.
6. § 9 a ophæves.

§ 25. I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, nr. 3, litra a, udgår ”lokalitet”.

Territorialt gyldighedsområde

§ 26. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 24 og 25 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Høring

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets indhold**
 - 2.1. Fastsættelse af vejnavne**
 - 2.2. Postnumre og supplerende bynavne**
 - 2.3. Fastsættelse af adresser**
 - 2.4. Oplysningspligt**
 - 2.5. Pligtsmæssig skiltning**
 - 2.6. Besigtigelse**
 - 2.7. Registrering af vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister**
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forhold til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget vil sikre vedligeholdelse og udvikling af det landsdækkende system af vejnavne og adresser, og at offentlige data om vejnavne og adresser registreres ensartet og stilles frit til rådighed, så de kan skabe større sammenhæng i den offentlige, digitale forvaltning, hvor de blandt andet indgår som et væsentligt grundlag for personregistrering og virksomhedsregistrering.

Ensartede og frie data om vejnavne og adresser kan desuden bidrage til konkurrencedygtighed, vækst og innovation hos virksomheder og kan anvendes som entydig reference for politi-, ulykkes- og kriseberedskab.

Regeringen og KL indgik i efteråret 2012 en aftale om grunddataprogrammet ”Gode grunddata til alle – en kilde til vækst og effektivisering”, som efterfølgende blev tiltrådt af Danske Regioner. Lovforslaget gennemfører dele af grunddataprogrammets delaftale 2 om effektiv genbrug af grunddata om adresser, administrative inddelinger og stednavne (adresseprogrammet).

Formålet med lovforslaget er i den sammenhæng at etablere et særskilt landsdækkende register for oplysninger om vejnavne og adresser – Danmarks Adresseregister (DAR) – som skal være den autoritative kilde for oplysninger om vejnavne og adresser, og som skal være tilgængelige for alle. På den baggrund foreslås det, at reglerne herom udskilles i en særskilt lov, som samtidig indeholder en sammenskrivning, forenkling og tydeliggørelse af lovgivningen på adresseområdet, som i dag føl-

ger af regler i lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved lov nr. 1520 af 27. december 2014 ("BBR-loven") og bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser ("adressebekendtgørelsen").

Lovforslaget indgår i den række af initiativer, der er iværksat i forbindelse med Grunddataprogrammet, med henblik på at forbedre udnyttelsen af de grundlæggende oplysninger, som det offentlige i forvejen registrerer, og forslaget skal danne den lovgivningsmæssige ramme for registrering og udnyttelse af oplysninger om landets adresser.

Lovforslaget indeholder regler om følgende hovedelementer:

1. Fastsættelse af vejnavne
2. Postnumre og supplerende bynavne
3. Fastsættelse af adresser
4. Oplysningspligt
5. Pligtmæssig skiltning
6. Besigtigelse
7. Registrering af vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister

I det følgende gennemgås de ovennævnte punkter sammen med en beskrivelse af gældende ret på området.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Fastsættelse af vejnavne

2.1.1. Gældende ret

De gældende regler om fastsættelse af vejnavne følger af BBR-lovens §§ 3 a og 3 d. Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen navne på offentlige veje, jf. § 1 i lov om offentlige veje, for så vidt angår hovedlandeveje dog efter forhandling med Vejdirektoratet, jf. bestemmelsens stk. 2.

Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 d, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fastsætter navne for private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje, ligesom kommunalbestyrelsen fastsætter navne for private veje, interne veje, torve og pladser og lignende efter samråd med den enkelte grundejer.

Herudover fastsætter BBR-lovens § 3 a, stk. 3, at et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, ikke må fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

Endelig følger det af BBR-lovens § 3 g, at uenighed mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af ministeren.

De nærmere regler om fastsættelsen af vejnavne er fastsat i adressebekendtgørelsen.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Lovforslagets §§ 4 og 5 indeholder regler om fastsættelse af vejnavne, som i det væsentlige svarer til de gældende regler i BBR-loven, jf. ovenfor, idet bestemmelserne dog er opdateret med hensyn til henvisningerne til lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. Endvidere er reglerne søgt forenklet og præciseret ved den foreslåede udformning, uden at der herved er tilsigtet en ændring i forhold til de gældende regler. Ligeledes er der med lovforslaget foretaget visse sproglige tilpasninger til de begreber, der anvendes i adressebekendtgørelsen.

Lovforslagets § 4 indfører en særskilt bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vejnavne til private veje og andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte. Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, indfører i den forbindelse – som noget nyt – en mulighed for administrativt at fastsætte en forpligtelse for adressemyndigheden til i nærmere bestemt omfang at fastsætte vejnavne for private veje m.v., idet der i forbindelse med det igangværende adresseprogram under grunddataprogrammet har vist sig et behov for, at der fastsættes bindende regler herfor.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede § 4, stk. 4, for så vidt angår private veje, skal læses i sammenhæng med den foreslåede § 5, stk. 2, hvorefter eventuelle vejnavne for private veje skal fastsættes efter samråd med den enkelte grundejer, dog således at der ikke gælder en egentlig pligt til at opnå enighed med grundejeren.

Lovforslagets § 5, stk. 3, viderefører en regel fra adressebekendtgørelsen, hvorefter adressemyndigheden, når der foreligger oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsætter vejnavne og adresser efter forhandling med det pågældende ministerium. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 6, i adressebekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 3.

Lovforslagets § 5, stk. 4, viderefører og udvider reglen i BBR-lovens § 3 g, således af uenighed om fastsættelse af vejnavne og adresser mellem såvel flere adressemyndigheder som mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet kan indbringes for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Der henvises til lovforslagets §§ 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

2.2. Postnumre og supplerende bynavne

2.2.1. Gældende ret

Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 2, består adressebetegnelsen for den enkelte bygning og for det enkelte tekniske anlæg m.v. af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusive eventuelt bogstav.

Det følger af BBR-lovens § 3 f, stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om blandt andet tildeling og ændring af adressebetegnelser og yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering. Med hjemmel i denne bestemmelse er der i adressebekendtgørelsens § 9 fastsat regler om supplerende bynavne. Adres-

semyndigheden kan herefter for hver navngiven vej fastsætte et supplerende bynavn, som tydeliggør beliggenheden af vejen og de tilhørende adresser.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Efter lovforslagets § 6, stk. 1, skal postnumrene med tilhørende navne indgå i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre den geografiske entydighed af disse.

Hensigten med bestemmelsen er at fastholde postnummeret som et centralt element i adressen, hvilket er en funktion, som postnumrene har haft siden en ændring af BBR-lovens adressebestemmelser i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Den gang blev postnummeret indarbejdet som en del af den officielle adresse, hvorved man opnåede, at adresserne kunne forblive entydige i de nye kommuner, hvor mange vejnavne optrådte to eller flere gange i hver af de nye kommuner.

Et supplerende bynavn præciserer den geografiske beliggenhed af en adresse inden for det område, som postnummeret dækker. På postforsendelser m.v. placeres det supplerende bynavn på en selvstændig adresselinje mellem angivelsen af vejnavn med husnummer og postnummer med tilhørende navn på postnummerområde.

Da supplerende bynavne udgør et væsentligt element i adresserne i de mindre byer m.v. flyttes de overordnede regler om supplerende bynavne fra adressebekendtgørelsen til selve lovteksten.

Efter lovforslagets § 6, stk. 2 og 3, kan adresseyndigheden dels bestemme, at navnet på en landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som supplerende bynavn, og dels fastsætte den geografiske afgrænsning af det område som det supplerende bynavn skal gælde for. I lovforslagets § 6, stk. 4, foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne.

Der henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

2.3. Fastsættelse af adresser

2.3.1. Gældende ret

De gældende regler om fastsættelse af adresser følger af BBR-lovens §§ 3 b, 3 e og 3 f.

Kommunalbestyrelsen fastsætter efter BBR-lovens § 3 b, stk. 1, de enkelte husnumre for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen. Efter § 3 b, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej.

Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen adressebetegnelser for de enkelte bygninger, bolig- og erhvervsenheder, tekniske anlæg samt tekniske enheder m.v. Endvidere følger det af § 3 e, stk. 2-3, at adressebetegnelsen består af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusiv eventuelt bogstav, etagebetegnelse, sidebetegnelse eller dønummer.

BBR-lovens § 3 f, stk. 1, indeholder en bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser og skiltning hermed, jf.

lovens §§ 3 a-3 e, samt om yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering. Bemyndigelsen er udnyttet ved adressebekendtgørelsen, som indeholder nærmere regler om fastsættelsen af adresser.

For så vidt angår ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet, kan energi-, forsynings- og klimaministeren herudover fastsætte særlige regler for tildeling og ændring af adresser efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren, jf. § 3 f, stk. 3.

Endelig kan kommunalbestyrelsen efter § 3 b, stk. 2, fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej, dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet for så vidt angår hovedlandeveje.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Indholdet af adressebetegnelsen, jf. BBR-lovens § 3 e, stk. 2-3, er videreført i forenklet form i lovforslagets § 7.

Med lovforslagets § 8 fastsættes de overordnede regler for fastsættelse af adresser. Bestemmelsen bemyndiger endvidere energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler på området. Det er hensigten med bestemmelsen, at det fortsat skal være muligt entydigt at udpege en bestemt bygning, anlæg eller areal med henblik på at kunne identificere den pågældende bygning m.v. og kende dens beliggenhed. I lovforslagets § 8 er tilsigtet en præcisering af reglerne for fastsættelsen af adresser og en tydeliggørelse af kravet om entydighed.

Det bemærkes, at det efter lovforslaget fortsat er hensigten, at fastsættelsen af adresser er en praktisk foranstaltning, der ikke medfører ændringer i rettigheder for de pågældende ejere eller brugere af en ejendom, bygning, bolig m.v.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse. Forslaget indebærer ikke en ændring af de gældende regler, men præciserer BBR-lovens bestemmelser ved at anvende det mere præcise ejendomsbegreb ”samlet fast ejendom”, jf. udstykningslovens § 2, og ved at medtage samlede faste ejendomme, som er planlagt til bebyggelse.

Endvidere følger det af lovforslagets § 8, stk. 2, at adressemyndigheden skal fastsætte en særskilt adresse til hver bolig. Det er hensigten med bestemmelsen at fastholde og præcisere den gældende tilstand, hvor hver bolig skal have fastsat en særskilt adresse, der kan anvendes både ved registreringen af selve boligen i Bygnings- og Boligregistret (”BBR”) og ved folkeregistreringen i Det Centrale Personregister (”CPR”). Det er endvidere hensigten, at adressen fortsat skal kunne anvendes som sikker identifikation til udpegning af en bestemt bolig eller husstand, ligesom der tilsigtes en tydeliggørelse af, at der – af hensyn til adressernes entydighed – kun fastsættes én adresse for hver bolig.

Lovforslagets § 8, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som ikke skal registreres i BBR. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i adressebekendtgørelsens § 3, stk. 7, som udmønter BBR-lovens § 3 f, stk. 3, og skal således sikre, at der ikke fastsættes adresser for sådanne særlige ejendomme.

Efter lovforslagets § 8, stk. 4, skal adressemyndigheden fastsætte vejnavn, husnummer m.v. for adresserne, som skal være entydige, så de ikke forveksles med andre adresser i området. Herudover fastsætter bestemmelsens stk. 5, at adressens husnummer benævner den udefra kommende indgangsdør eller lignende til bygningen eller, hvis adressen hører til et ubebygget areal, til adgangen til dette. Hensigten er at præcisere og formalisere den almindelige praksis, hvorefter et husnummer identificerer en bestemt indgangs- eller opgangsdør til en bygning, eller en eventuel bestemt adgangsvvej til et ubebygget areal.

Endelig foreslås i lovforslagets § 8, stk. 6, en mere detaljeret bemyndigelse for energi-, forsynings og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af adresser end den gældende bemyndigelse i BBR-lovens § 3 f, stk. 1. Formålet er dog fortsat, at ministeren i en revideret adressebekendtgørelse kan udforme mere detaljerede regler om fastsættelsen af adresser.

Der henvises til lovforslagets §§ 7 og 8 og bemærkningerne hertil.

2.4. Oplysningspligt

2.4.1. Gældende ret

Efter BBR-lovens § 4, stk. 1, skal offentlige myndigheder samt ejere af registrerede bygninger, enheder m.v., meddele oplysninger til brug for registrets drift efter regler, der er fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren. Offentlige og private virksomheder m.fl. kan efter regler, der fastsættes af ministeren, meddele oplysninger til brug for registrets drift, jf. § 4, stk. 2. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR), jf. §§ 14-18.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

I forbindelse med forslaget om at udskille reglerne om vejnavne og adresser til et særskilt regelsæt og oprettelsen af et nyt adresseregister, er det hensigten at videreføre den gældende bestemmelse om ejeres oplysningspligt i BBR-loven. Oplysningspligten søges dog tilpasset den funktion og det indhold, som Danmarks Adresseregister efter forslaget skal have.

På den baggrund følger det af lovforslagets § 9, at ejere af fast ejendom efter regler, der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren, skal meddele oplysninger og nødvendig dokumentation herfor til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringen heraf. Det er hensigten, at reglerne i adressebekendtgørelsens § 34, som i dag fastsætter det nærmere indhold af oplysnings-

pligten, skal videreføres i en ny bekendtgørelse i henhold til bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse.

Det bemærkes, at der i forhold til den gældende bestemmelse om oplysningspligt i BBR-lovens § 4, stk. 1, foreslås en ændring i forhold til, at det alene er ejere af fast ejendom, der er omfattet af oplysningspligten, ligesom der indføres en ny mulighed for at afkræve dokumentation fra ejeren for de meddelte oplysninger.

Det bemærkes, at ministeriet forventer, at oplysningspligten i den foreslåede § 9 kun vil blive bragt i anvendelse i de særlige tilfælde, hvor adressemyndigheden ikke på forhånd er i besiddelse af de relevante oplysninger.

Der henvises til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil.

2.5. Pligtmæssig skiltning

2.5.1. Gældende ret

Det følger af BBR-lovens § 3 c, stk. 1, at ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal. Endvidere følger det af § 3 c, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan herudover fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser, jf. BBR-lovens § 3 c, stk. 3.

Efter § 3 d, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen desuden bestemme, at private veje m.v., jf. stk. 2, for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for denne bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Det er hensigten med lovforslaget at forenkle skiltningsreglerne samt at tydeliggøre, hvem der har pligten til at opsætte skiltning. Endvidere er det hensigten at udforme reglerne således, at skiltningens entydighed sikres med henblik på at formindske risikoen for forveksling af ejendomme. Med lovforslaget indføres et nyt krav om, at der skal opsættes henvisningsskilte, når der på en ejendom er fast mere end et husnummer, og der etableres en mulighed for, at adressemyndigheden kan påbyde, hvordan skiltningen skal udformes, hvis hensynet til en logisk og ensartet skiltning og at kunne orientere sig begrundes det.

Lovforslagets § 10 indebærer, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilt og eventuelt henvisningsskilt samt vejnavneskilt for så vidt angår private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 4, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, i overensstemmelse med bestemmelsen.

Herved svarer lovforslaget overordnet set til BBR-lovens regler, idet der dog foreslås visse ændringer og præciseringer sammenlignet med bestemmelsen i BBR-loven.

Lovforslagets § 10 indeholder en forpligtelse for grundejere til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej eller sti, og ikke forveksles med andre betegnelser.

Formålet med bestemmelsen er – ligesom BBR-lovens skiltningsregler – at andre parter end ejeren selv nemt skal kunne lokalisere den pågældende ejendom ved hjælp af et synligt husnummerskilt. Lovforslaget indfører derfor et nyt krav om, at husnummerskiltningen skal være udført således, at skiltningen ikke forveksles med andre betegnelser.

Endvidere indeholder lovforslagets § 10, stk. 2, et krav om, at husnummerskiltningen på ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, skal placeres ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret benævner. Der indføres desuden et krav om, at grundejeren ved hver adgangsvej ind på ejendommen skal opsætte et henvisningsskilt, der angiver retningen til de pågældende husnumre, hvis husnummerskiltningen ikke er synlig fra den adgangsgivende vej eller sti.

Disse to krav har til formål at sikre muligheden for at lokalisere den pågældende ejendom og modvirke risikoen for forveksling, der kan forekomme i forhold til bygninger med flere indgangsdøre.

I dag har kommunerne i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, en generel hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejere skal udføre og anbringe husnummerskilte. I forhold til større bebyggelser anvender kommunerne denne hjemmel til at fastsætte krav om, hvor grundejeren skal placere husnummerskilte og henvisningsskilte på ejendommen. Lovforslagets § 10, stk. 2, 2. pkt., formaliserer denne almindelige praksis og sikrer, at reglerne er gennemsigtige og ens for alle.

Lovforslaget indeholder desuden en præcisering af ansvaret for skiltningen i situationer, hvor der er tale om bygninger på fremmed grund, det vil sige hvor bygningen har én ejer, og jordstykket, som bygningen ligger på, har en anden ejer. Lovforslagets § 10, stk. 3, fastsætter, at bygningens ejer er forpligtet til at foretage husnummerskiltningen i sådanne tilfælde.

I lovforslagets § 10, stk. 4, indføres en ny regel om, at adressemyndigheden kan påbyde, hvordan skiltningen skal udformes, hvis hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundet det.

Endelig fastsætter lovforslagets § 10, stk. 5, at når der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, kan adressemyndigheden kræve, at grundejeren opsætter vejnavneskilte, der skal udformes og belyses på samme måde, som den øvrige vejnavneskiltning i området. Lov-

forslaget viderefører herved i det væsentlige den gældende bestemmelse herom i BBR-lovens § 3 d, stk. 3.

Herudover indeholder lovforslagets § 11, stk. 1, en bemyndigelse for adressemyndigheden til at fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte. Lovforslaget er på dette punkt en videreførelse af den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, dog således at det præciseres at, adressemyndigheden har mulighed for at fastsætte regler om henvisningsskilte.

Endvidere indeholder § 11, stk. 2 – ligesom BBR-loven – en bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dørbetegnelse. Bemyndigelsen svarer i det væsentlige til BBR-lovens § 3 c, stk. 3, og skal gøre det muligt at lokalisere den rette bolig i bygninger, som indeholder mange bolig- eller erhvervsenheder pr. etage, gennem synlig skiltning.

Der henvises til lovforslagets §§ 10 og 11 og bemærkningerne hertil.

2.6. Besigtigelse

2.6.1. Gældende ret

De gældende regler om besigtigelse følger af BBR-lovens § 3, stk. 2, hvorefter kommunen efter forudgående underretning, uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation har adgang til enhver ejendom med henblik på udvendig besigtigelse og opmåling for at tilvejebringe oplysninger til brug for registreringen i BBR. Kommunen kan ved formodning om, at der er væsentlige afvigelser i oplysninger, som ejeren er pligtig til at afgive, med retskendelse få adgang til indvendig besigtigelse og opmåling, jf. BBR-lovens § 3, stk. 2, 2. pkt.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Med lovforslagets § 12 tilsigtes en delvis videreførelse af den gældende adgang til besigtigelse efter BBR-loven, som skal gøre det muligt for adressemyndigheden at kontrollere, om skiltningen er udført i overensstemmelse med lovforslagets regler herom.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse at tilvejebringe en mere fleksibel adgang for kommunerne til at foretage besigtigelser af ejendomme med henblik på at kontrollere skiltningen. Lovforslaget indebærer, at der kan foretages besigtigelser uden krav om forudgående retskendelse i forhold til lokaliteter, der er offentligt tilgængelige og dermed ikke er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 72. Derimod vil indvendige besigtigelser af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige, og dermed falder inden for beskyttelsen i grundlovens § 72, som hidtil alene kunne ske efter retskendelse.

Baggrunden for ændringen er, at de gældende regler i BBR-lovens § 3, stk. 2, medfører en upraktisk situation for kommunerne som adressemyndighed derved, at der skal indhentes retskendelse til ind-

vendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter som f.eks. et butikscenter, sygehus, universitet m.v. Med den nye udformning ifølge lovforslagets § 12 vil der være adgang til at foretage sådanne besigtigelser uden retskendelse, mens besigtigelser af indvendige lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige og dermed er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 72, som f.eks. aflåste private trappeopgange, fortsat vil kræve retskendelse.

Det følger således af lovforslagets § 12, stk. 1, at adressemyndigheden har adgang til enhver ejendom med henblik på at foretage en besigtigelse af ejendommen for at fastslå, om skiltningen er udført i overensstemmelse med skiltningsreglerne i § 10 og skiltningsregler udstedt i medfør af § 11, herunder om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser. Denne adgang til retskendelse omfatter udvendige besigtigelser samt indvendige besigtigelser af lokaliteter, der er offentligt tilgængelige.

Derimod følger det af den foreslåede bestemmelses stk. 2, at adressemyndigheden kun ved formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, med retskendelse kan få adgang til indvendig besigtigelse af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængeligt.

Der henvises til lovforslagets § 12 og bemærkninger hertil.

2.7. Registrering af vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister

2.7.1. Gældende ret

Der har hidtil ikke eksisteret et samlet register over vejnavne og adresser i Danmark. I stedet registreres oplysninger om vejnavne og adresser i henholdsvis CPR og BBR. Det følger således af adressebekendtgørelsens § 32, at adressemyndigheden registrerer oplysninger om vejnavne m.v. samt oplysninger om vejenes og adressernes beliggenhed i CPR's vejregister. Efter adressebekendtgørelsens § 33, registrerer adressemyndigheden samtlige fastsatte adresser i BBR.

Reglerne om etablering og drift m.v. af BBR er fastsat i BBR-lovens §§ 1-3. Det følger herunder af BBR-lovens § 1, stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer og driver BBR, og at hver kommune fører registret efter regler, der fastsættes af ministeren. BBR-lovens § 1 a, stk. 1, indeholder hjemmel til, at ministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle registret. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges, er efter stk. 2, forpligtet til at udbyde opgaverne med jævne mellemrum efter udbudsdirektivet.

2.7.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

I forbindelse med indgåelsen af delaftale 2 (adresseprogrammet) i det fællesoffentlige grunddata-program, der blev indgået mellem kommunerne og regeringen i oktober 2012, blev det besluttet at samle al registrering af vejnavne og adresser ét sted i et nyt adresseregister.

Beslutningen om at samle oplysninger om vejnavne og adresser i et særskilt register har til formål at sikre en mere enkel og effektiv opgavevaretagelse, som skal sikre en højere kvalitet og aktualitet af de registrerede oplysninger om vejnavne og adresser, der i dag findes i henholdsvis CPR og BBR.

Det er endvidere hensigten, at der gennem oprettelsen af et samlet register med oplysninger om vejnavne og adresser skal sikres en optimeret anvendelse af de fælles grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Formålet med at flytte adressedata fra den hidtidige registrering i BBR til Danmarks Adresseregister er således alene begrundet i behovet for teknisk og arbejdsmæssig effektivisering. Derimod tilsigtes ingen ansvarsmæssige ændringer af adresseområdet, hvor der hverken i forhold til registreringsansvaret, dataansvaret eller systemansvaret vil ske nogen ændringer, for så vidt angår adresse-data.

På den baggrund foreslås, at oplysningerne om vejnavne og adresser, som i dag findes i bl.a. BBR, samles i ét separat landsdækkende adresseregister, kaldet Danmarks Adresseregister.

De nærmere bestemmelser om oprettelse m.v. om Danmarks Adresseregister følger af lovforslagets §§ 13 og 14, mens der i §§ 15-18 er fastsat nærmere regler om bl.a. oplysninger, der skal indgå i adresseregistret, anvendelsen af oplysninger i registret og tilsyn med kommunernes førelse af registret.

Det foreslås således, at energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler Danmarks Adresseregister, ligesom ministeren efter bestemmelsens stk. 2 er dataansvarlig myndighed, jf. lovforslagets § 13, stk. 1 og 2. Registret føres af hver kommune efter regler, der fastsættes af ministeren.

Med lovforslagets § 14 får energi-, forsynings- og klimaministeren mulighed for at bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister i henhold til nærmere regler, der fastsættes af ministeren. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges, er forpligtet til at udbyde opgaverne efter aftale med ministeren og i overensstemmelse med udbudsloven.

Det bemærkes, at de nævnte bestemmelser om oprettelse og førelse af registret m.v. er baseret på BBR-lovens §§ 1-3.

Lovforslagets § 15 indeholder regler om, hvilke oplysninger om vejnavne og adresser, der skal registreres i Danmarks Adresseregister.

Det vurderes, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med etableringen og driften af Danmarks Adresseregister – ligesom BBR – vil være omfattet af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer, da der vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3.

Det bemærkes i den forbindelse, at der vurderes at være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med registrets førelse forudsættes herudover at ske inden for rammerne af persondataloven.

Det fastsættes i lovforslagets § 16, at såfremt der til en registrering i Danmarks Adresseregister skal knyttes oplysninger om f.eks. ejendomme, bygninger m.v., skal de autoritative oplysninger fra andre grunddataregistres anvendes. Bestemmelsen har til formål at understøtte grunddataprogrammets hovedprincip, hvorefter offentlige grunddata skal genbruges med henblik på at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Lovforslagets § 17 indeholder regler om brug af grunddata fra Danmarks Adresseregister. Det følger af stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren træffer foranstaltninger som sikrer, at Danmarks Adresseregisters oplysninger om vejnavne og adresser, samt om supplerende bynavne og postnumre, stilles vederlagsfrit til rådighed og gøres tilgængelig som fælles grunddata for alle.

Det bemærkes, at lovforslagets § 17, stk. 1, ikke indebærer en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelsen af de offentlige adressedata. Den foreslåede bestemmelse har generelt til hensigt at give myndighederne og andre den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes, det vil først og fremmest sige, at oplysninger stilles til rådighed digitalt og uden vederlag.

Det følger af lovforslagets § 17, stk. 2, at de offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, bygninger og ejendomme ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, skal anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark. Det drejer sig om CPR, CVR, BBR og et nyt register for faste ejendomes beliggenhedsadresse, som oprettes efter forslaget til ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om Geodatastyrelsen, lov om tinglysning og forskellige andre love (Effektivisering af ejendomsregistrering og -forvaltning m.v.).

Det følger endvidere af § 17, stk. 3, at offentlige myndigheder og institutioner ved etableringen af nye it-systemer skal tilrettelægge systemet, således at Danmarks Adresseregister anvendes som autoritativ kilde til oplysninger om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

I lovforslagets § 17, stk. 4, indføres krav om, at offentlige myndigheder skal indberette til adressemyndigheden, hvis de finder fejl eller mangler i de fastsatte og registrerede vejnavne og adresser i adresseregistret.

Endelig følger det af lovforslagets § 18, at energi- forsynings- og klimaministeren skal føre tilsyn med kommunernes førelse af adresseregistret og kommunerne efter anmodning skal udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet.

Der henvises til lovforslagets §§ 13-18 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget er en forudsætning for gennemførelsen af grunddataprogrammets delaftale 2 – ”Effektiv genbrug af grunddata om adresser, administrative enheder og stednavne” (adresseprogrammet). De økonomiske konsekvenser af loven skal således ses samlet for hele adresseprogrammet. De offentlige etableringsudgifter er finansieret på de årlige finanslove siden 2013 og i forbindelse med økonomiaftalerne med kommuner og regioner, jf. akt 125 af 28. juni 2013.

Adresseprogrammet vil efter implementeringen have årlige bruttogevinster på ca. 190 mio. kr. for den offentlige sektor. Gevinsterne skyldes primært: 1) et reduceret tidsforbrug til manuel indtastning og håndtering af fejl i adresser i stat og kommunerne, da programmet stiller adressetjenester til rådighed således at enhver indberetningsløsning, fagsystem eller lignende kan bygges eller ombygges således at det anvender de autoritative adresser, 2) reducerede etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer, samt reducerede driftsudgifter til eksisterende og nye it-systemer som anvender adressedata og tid til manuel indsamling af adressedata, samt 3) optimerede forretningsprocesser, herunder kørselsplanlægning og logistik, optimering af tilsyn, færre fejl i beredskab, tilsagn, udbetalinger og opkrævninger og mindre manuel behandling af sager.

Efter indfasning af adresseprogrammet vil der være løbende driftsudgifter til: 1) Danmarks Adresseregister, der omfatter teknologisk udvikling i forbindelse med it-drift af registeret inklusiv udvidet funktionalitet og understøttelse af ny datamodel, herunder vejnavne og geografi samt snitflader, 2) kommunens opgavevaretagelse som adressemyndighed, herunder kvalitetssikring, behandling af et større antal henvendelser samt hurtigere rettelse af fejl og mangler, samt 3) overordnet styring, drift, support og udvikling af den kommunale adressemyndigheds grundregistrering af vejnavne- og adressedata i det nye adresseregister, samt drift af adressetjenester.

Driftsudgifterne vil samlet være 37 mio. kr. årligt, hvor det større opgaveansvar hos kommunerne udgør den største enkeltpost med 25 mio. kr. årligt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Adresseprogrammet vurderes at give gevinster for den private sektor og offentlige selskaber i lighed med de gevinster og forbedringer der genereres i den offentlige sektor, der omfatter reduceret tidsforbrug til manuel indtastning og håndtering af fejl i adresser, reducerede etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer og optimerede forretningsprocesser. For den private sektor og offentlige selskaber vurderes gevinsterne årligt at udgøre ca. 396 mio. kr.

I den private sektor er data om adresser vigtige i forhold til effektiv transport og logistik, f.eks. inden for beredskabsområdet, og som grundlag for udvikling af nye produkter og tjenester, f.eks. i GPS-branchen.

En række private virksomheder opbygger og vedligeholder i dag deres egne adressedatabaser. Disse vil gratis kunne basere sig på Danmarks Adresseregister.

Der vurderes ikke at være efterlevelseseomkostninger for erhvervslivet, da der ikke stilles krav om anvendelse af adressedata.

Der vurderes ikke at være administrative omkostninger for erhvervslivet som følge af delprogrammets implementering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Borgere vil opleve hurtigere og smidigere sagsbehandling på alle områder i den offentlige og private sektor, hvor adresser indgår. Der bliver færre manuelle arbejdsgange og dermed færre kilder til fejl i håndtering og sagsbehandling.

Som følge af kravet om, at personregistreringer i CPR skal baseres på de adresser, der findes i Danmarks Adresseregister, skal op til 8.000 adresser i CPR korrigeres. Borgere, som får korrigeret deres bopælsregistrering i CPR, vil få tilsendt et nyt sundhedskort med den korrigerede adresse.

En korrektion af en bopælsregistrering i CPR kan i andre myndigheders it-systemer opfattes som en flytning. Korrektionen kan derfor medføre en afledt sagsbehandling hos udbetalingsmyndigheder, idet flytning eller ændring af hustandsstatus kan påvirke offentlige ydelser som f.eks. boligstøtte, familieydelse, SU og ungdomskort. Antallet af sådanne korrektioner forventes at være under 500, og der vil blive indgået aftaler med relevante myndigheder, der sikrer, at ingen borgers ydelser påvirkes uretmæssigt, som følge af de korrektioner lovforslaget giver anledning til.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forhold til EU-retten

Forslaget har ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. juli 2016 til den 12. august 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Boligselskabernes Landsforening (BL), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Bygherreforeningen Center for Beredskabskommunikation (CFB), CO Industri, CPR-administrationen, Danmarks Statistik, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri (DI), Dansk Sprognævn, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Beredskaber, Danske Havne (DH), Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den danske Landinspektørforening, DMI, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Energinet.dk, Falcks Redningskorps, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsikring & Pension, Fritidshusejernes Landsforening, Geoforum Danmark, GEUS, Horesta, Håndværksrådet, Ingeniørfor-

eningen, IDA, KL, Klimarådet, Kolonihaveforbundet, KOMBIT A/S, Kommissarius for Jylland, Kommissarius for Øerne, Kommunalteknisk Chefforening (KTC), Kort- og Landmålingsteknikernes Forening, Parcelhusejernes Landsforening, Politiets Efterretningstjeneste (PET), Politiforbundet i Danmark, PostNord Danmark A/S, Praktiserende Landinspektørers Forening, Realdania, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rejseplanen, Rigsarkivet, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Statens Byggeforskningsinstitut, Stednavneudvalget på Københavns Universitet, Teleklagenævnet, Trygfonden, Udbetaling Danmark og Aalborg Universitet, Landinspektøruddannelsen.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget:

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Samlet set medfører implementeringen af adresseprogrammet positive gevinster for den offentlige sektor på ca. 190 mio. kr. årligt som følge af reduceret tidsforbrug til manuel indtastning af adresseoplysninger og reducerede omkostninger til etablering og drift af adressefunktionalitet i it-systemer, samt optimerede forretningsprocesser.	Der etableres et nyt register, Danmarks Adresseregister, hvor der vil være udgifter til drift og udvikling, samt styring, support og drift af adressetjenester på 6,5 mio. kr. årligt. Gennemførelse af programmet vil stille krav til kommunens opgavevaretagelse som adressemyndighed, herunder kvalitetssikring, behandling af et større antal henvendelser samt hurtigere rettelse af fejl og mangler. Herudover vil der være udgifter til overordnet styring, drift, support og udvikling af den kommunale adressemyndigheds grundregistrering af vejnavne- og adressedata i det nye adresseregister. Omkostningen til dette vil være 25 mio. kr. årligt. De samlede omkostninger for den offentlige sektor vil være 37 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenkling af forvaltningen af adressedata og arbejdsgange på Adresseområdet, baseret på et nyt adresseregister og tilgængelige adresseresservices.	Lovforslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gevinster som følge af reduceret tidsforbrug til manuel ind-	Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske kon-

	tastning af adresseoplysninger og reducerede omkostninger til etablering og drift af adressefunktionalitet i it-systemer og optimerede forretningsprocesser i lighed med dem der findes i den offentlige sektor på ca. 396 mio. kr. årligt.	sekvenser for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Borgere vil opleve hurtigere og smidigere sagsbehandling på alle områder i den offentlige og private sektor hvor adresser indgår. Der bliver færre manuelle arbejdsgange og dermed kilder til fejl i håndtering og sagsbehandling.	For op til 8.000 borgere gennemføres en korrektion af deres adresse, når deres folkeregistrering fremover skal basere sig på Danmarks Adresseregister. Borgere, som får korrigeret deres bopælsregistrering i CPR, vil få tilsendt et nyt sundhedskort. En korrektion af en bopælsregistrering i CPR kan i andre myndigheders it-systemer opfattes som en flytning og kan derfor medføre en afledt sagsbehandling hos udbetalingsmyndigheder, idet flytning eller ændring af husholdsstatus kan påvirke offentlige ydelser. Antallet af sådanne korrektioner forventes at være under 500. Der vil blive indgået aftaler med relevante myndigheder, der sikrer, at ingen borgers ydelser påvirkes uretmæssigt, som følge af de korrektioner lovforslaget giver anledning til.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede § 1 formulerer i tre punkter adresselovens hovedformål.

I nr. 1 foreslås det, at loven skal sikre det landsdækkende system af vejnavne og adresser, som gør det muligt at orientere sig og finde vej.

I Danmark blev en systematisk fastsættelse af vejnavne og husnumre først introduceret i 1800-tallet, begyndende i de større byer, hvor alle gader og veje blev tildelt et officielt vejnavn, hvorefter de enkelte bygninger blev tildelt fortløbende husnumre, med ulige og lige numre i hver sin side af vejen.

Systemet var inspireret fra udlandet, hvor det havde vist sig, at en sådan systematisk nummerering af husene var lettere at orientere sig efter, end den hidtidige praksis, som enten betjente sig af populærnavne for ejendommene eller af de matrikelbetegnelser, som var fastsat i forbindelse med ejendommens udstykning.

Fra 1800-tallets midte spredte systemet med vejnavne og husnumre sig til landets købstæder og stationsbyer. I 1967 introducerede det daværende Post og Telegrafvæsen (nu Post Danmark) postnummersystemet, og i de følgende år blev vejnavne og husnumre udbredt til de mindre byer, sommerhusområderne og landdistrikterne i øvrigt, således at hele Danmark var omfattet.

I forbindelse med etableringen af Bygnings- og Boligregisteret i 1977 blev der fastsat en fælles standard for de etage- og dørbetegnelser, som indgik i mange adresser i byerne. Resultatet var, at en fuldstændig adresse, bestående af postnummer, vejnavn, husnummer, etage og dør, præcist kunne udpege en bestemt bolig i en etageejendom.

En nogenlunde tilsvarende udviklingsproces har fundet sted i mange andre lande, og FN, Verdensbanken og OECD betragter i dag etableringen af et godt og stabilt adressesystem som et centralt led i opbygningen af et lands infrastruktur.

I takt med samfundets og teknologiens udvikling har anvendelsen af adressesystemet imidlertid ændret sig.

I begyndelsen var vejnavne og husnumre blot praktiske, når man skulle finde vej i byen, og når man skulle udarbejde vejvisere med fortegnelse over byens erhvervsdrivende, institutioner, indbyggere osv. Med postvæsenets udvikling og stigende betydning i samfundet blev adresserne afgørende, når breve og pakker skulle adresseres, sorteres og leveres til den rigtige person eller virksomhed.

I forbindelse med etableringen af de store registre som CPR, BBR, CVR m.fl. kom vejnavne og adresser til at spille den centrale rolle, som den officielle beskrivelse af hvor en person havde bopæl, og hvor en ejendom eller virksomhed var beliggende.

I dag, hvor mere end halvdelen af landets husstande og næsten alle virksomheder bruger satellit-baseret navigation og smartphones med kortfunktioner og vejvisning, anvendes vejnavne og adresser mere intensivt end nogensinde før. Det samme gælder i den offentlige sektor, hvor adresseoplysningen indgår i hovedparten af forvaltningssystemerne og – ikke mindst – i politi og ulykkesberedskabet.

Sammenlignet med andre lande er adressesystemet i Danmark relativt homogent, dækkende og vel-fungerende.

Årsagen er først og fremmest, at det i Danmark relativt tidligt blev defineret som en offentlig, lov-reguleret opgave at fastsætte vejnavne og husnumre. Siden 2001 har ansvaret for at fastsætte alle vejnavne og adresser således entydigt være placeret i kommunerne, og der har været udformet et

sæt af fælles regler, som kan sikre, at en adresse i Skagen har samme udseende, struktur og troværdighed som en adresse i Odense eller Gedser.

Hertil kommer, at der i Danmark, i takt med samfundets udvikling og de nye digitale teknologier, er foretaget løbende forbedringer af adresserne, således at de lever op til tidens krav.

Dette er baggrunden for forslaget om, at loven skal sikre, at det landsdækkende system af vejnavne og adresser også fremover vedligeholdes og udvikles.

Nye eksempler på vedligeholdelse og udvikling af adressesystemet er, at kommunerne i disse år – bl.a. af hensyn til ulykkesberedskabet – er i færd med at fastsætte mere præcise adresser i kolonihaveområder, på erhvervsejendomme, i butikcentre og i andre store bygningskomplekser, som tidligere kun havde én eller nogle ganske få adresser.

I nr. 2 foreslås det, at loven skal sikre, at alle vejnavne og adresser registreres på en ensartet måde i Danmarks Adresseregister, således at dette er den autoritative kilde for vejnavne- og adresseoplysninger.

I dag findes de lovgivningsmæssige rammer om registreringen af vejnavne og adresser i lov om bygnings- og boligregistrering, herefter BBR-loven, og i administrative forskrifter udstedt i medfør heraf. Efter folketingsvalget i juni 2015 blev det bestemt ved kongelig resolution af 28. juni 2015, at BBR-lovens område skulle deles i to ressortområder. Registrering af bygnings- og boligforhold i Bygnings- og Boligregisteret (BBR) blev henlagt til skatteministeriet, mens ansvaret for det nye register, Danmarks Adresseregister, skulle henlægges til energi-, forsynings- og klimaministeriet.

I dag registreres vejnavne og adresser i flere forskellige systemer. Vejnavne registreres i CPR's vejregister, som indgår i CPR-systemet, mens adresser registreres i Bygnings- og Boligregisteret, BBR.

Beslutningen om at samle registreringen af vejnavne og adresser ét sted i et nyt adresseregister blev truffet i forbindelse med regeringens og KL's aftale fra 2012 om, at igangsætte det såkaldte grund-dataprogram.

Formålet med at oprette et samlet register for vejnavne og adresser er dels at forenkle kommunernes registrering af vejnavne og adresser, dels at opnå en bedre kvalitet af de oplysninger, som registreres.

I dag må kommunerne, for at gennemføre en fuld registrering af en adresse, benytte flere andre registre og it-løsninger. Denne situation besværliggør arbejdsopgaven og betyder desuden, at de enkelte it-systemer ofte skal vente på hinanden, hvilket forsinker processen og ind i mellem bidrager til, at der opstår usikkerhed og fejl.

Når hele registreringen af vejnavne og adresser kan samles i ét register, kan opgaven varetages mere enkelt og effektivt end i dag, samtidig med, at man kan forbedre kvaliteten og aktualiteten af de registrerede oplysninger.

Dette har især betydning, når nye vejnavne og adresser opstår i forbindelse med nye bebyggelser og byområder, hvor både offentlige myndigheder og private aktører, som eksempelvis byggeentreprenører, forsyningselskaber, banker, realkreditinstitutter og forsikringselskaber, har behov for pålidelige oplysninger om, hvilken adresse hver enkelt ejendom har.

Grunddataprogrammets hovedprincip er, at offentlige grunddata skal genbruges, frem for at hver myndighed eller virksomhed vedligeholder sine egne oplysninger herom. Hensigten er at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har. Grunddataprogrammet udpeger de registre, som har ansvaret for, at bestemte typer af oplysninger er registreret korrekt, således at de kan fungere som autoritativ kilde for de pågældende grunddata. Herved opnås bl.a. den effektiviseringsgevinst, som består i, at det offentlige kun registrerer en oplysning én gang, ét sted, samt den sikkerhed, som består i, at alle myndigheder har adgang til de samme grunddata af høj kvalitet.

Den foreslåede formålsbestemmelse skal udmønte dette princip på adresseområdet, idet den præciserer, at Danmarks Adresseregister skal være den autoritative kilde for oplysninger om vejnavne og adresser.

Herved skal forstås, at det er de registrerede oplysninger i Danmarks Adresseregister, som udgør den troværdige og gyldige kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark, og hvor de geografisk er placeret. Oplysningerne vil være fastsat og registreret af adressemyndigheden i hver kommune, som er den autoritet, der fastsætter vejnavne og adresser, jf. lovforslagets § 3. Hvis der konstateres en fejl eller mangel, skal fejlen rettes ved kilden, det vil sige i adresseregistret således, at alle får gavn af rettelsen. Se nærmere herom i lovforslagets § 17, stk. 4, og bemærkningerne dertil.

Det må i denne forbindelse bemærkes, at Danmarks Adresseregister kun registrerer selve vejnavnet og adressen, eksempelvis at adressen "Nørregade 14A" faktisk findes i et bestemt postnummer. Danmarks Adresseregister vil derimod ikke indeholde nogen oplysning om de personer eller virksomheder, som er bosiddende eller beliggende i Nørregade 14A. Sådanne oplysninger skal derfor fortsat findes i henholdsvis CPR og CVR.

Når oplysningerne i Danmarks Adresseregister har haft en central rolle i beslutningerne om grunddataprogrammet skyldes det, at vejnavne og adresser anvendes stort set overalt i den offentlige forvaltning og i beredskabet.

I de tre store basisregistre for personer (CPR), virksomheder (CVR) samt bygninger og boliger (BBR), udgør adressen således en fælles nøgle, der binder oplysninger sammen på tværs af forvaltningsområderne.

Et eksempel på nytten heraf er, at Danmarks Statistik fra og med 1980 har kunne gennemføre fuldt registerbaserede folke- og boligtællinger ved at anvende adressen som fælles nøgle til samkøring af oplysningerne i CPR og BBR. I de fleste andre lande foregår tilsvarende folketællinger ved hjælp af spørgeskemaer eller interviews, hvilket betyder, at omkostninger og tidsforbrug er mange gange større end i Danmark.

I hovedparten af alle de it-systemer, som det offentlige betjener sig af, indgår adressen på denne måde som en digital oplysning, der har stor betydning for forvaltningsopgaven. Både stat, regioner og kommuner vil således kunne få stor nytte af, at det er de samme pålidelige og ensartede adresseoplysninger, der anvendes overalt, og som udgør et fælles grundlag for forvaltningen.

Den private sektor og borgerne i øvrigt vil have en tilsvarende interesse i at anvende de samme pålidelige og ensartede adresseoplysninger som den offentlige sektor, eksempelvis til navigation, kun-

deregistre, vareleverancer, logistiksystemer eller ruteplanlægning. For den private sektor vil især navigationssystemer med automatisk opdateringer fra det autoritative adresseregister, skabe mulighed for store samfundsøkonomiske besparelser og i yderste konsekvens redde liv.

I *nr. 3* foreslås det, at loven skal have til formål at sikre, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Forslaget skal give myndigheder og virksomheder den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes, det vil først og fremmest sige, at oplysningerne er digitalt til rådighed uden vederlag, altså uden betaling af nogen art.

Hensigten er, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister, i overensstemmelse med Digitaliseringsstyrelsens "Vilkår for brug af danske offentlige data", skal kunne tilgås og anvendes digitalt via en række internetbaserede tjenester, uden betaling af vederlag, ligesom data frit skal kunne kopieres, distribueres og offentliggøres, ændres og sammensættes med andet materiale, til både kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Som omtalt i bemærkningerne ovenfor til *nr. 2*, understreges det, at de autoritative adresseoplysninger, som stilles frit til rådighed, kun omfatter selve adressen og oplysninger om dens beliggenhed, se nærmere herom i bemærkningerne til § 15, stk. 3. Der er derimod ikke tilknyttet nogen oplysning om personer eller virksomheder, som er registreret på adressen.

Når en privat virksomhed skal træffe beslutning om at investere i en it-løsning eller udvikle og markedsføre et kommercielt produkt, som er baseret på de autoritative adressedata, er det afgørende, at virksomheden har tillid til, at disse frie anvendelsesvilkår ikke uden videre ændres.

Forslaget skal således give både virksomheder og myndigheder en investeringssikkerhed, der kan bidrage til realiseringen af grunddataprogrammets målsætning om et systematisk genbrug af offentlige data, frem for at hver part vedligeholder sine egne oplysninger.

Forslaget indebærer ikke en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelse af de offentlige adressedata. Allerede i 2003 blev det i en aftale mellem staten og kommunerne besluttet, at adresseoplysninger på digital form - såkaldte adressedata - skulle kunne anvendes uden særskilt betaling.

Aftalen, der ofte blev benævnt som et frikøb af adresserne betød, at offentlige såvel som private virksomheder frit kunne anvende adressedata, uanset om der var tale om kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Frikøbsaftalen førte efter få år til en bred anvendelse af adresserne i forskellige it-løsninger, eksempelvis for 1-1-2 og ambulanceberedskab, rejseplanen, miljø- og epidemiberedskab, forsyningsvirksomhed, digitale kortløsninger og navigationssystemer.

Siden 2003 har virksomheder og myndigheder kunne tilgå de frikøbte adressedata via den Offentlige Informationsserver, OIS, der i dag drives af SKAT og som omfatter data fra en række ejendomsrelaterede registre.

I 2010 blev de professionelle brugeres muligheder for at tilgå adressedata udvidet via en vifte af internet-baserede data-tjenester, kaldet Adresse Web Services, AWS, som i dag drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

I forbindelse med grunddataprogrammet er disse datatjenester blevet yderligere forbedret og forenklet, således at myndigheder, virksomheder og borgere i dag har adgang til adressedata, vederlagsfrit og med et minimum af andre restriktioner.

Datatjenesterne henvender sig til it-systemudviklere, der kan benytte dem til at indbygge adresseoplysninger i en it-løsning, uden at skulle etablere en fuld adressedatabase i systemet.

Eksempelvis kan man på en enkel måde indbygge et adresse-søgefelt på en hjemmeside, således at brugeren blot skal indtaste de første bogstaver for at finde frem til adressen og den ønskede oplysning. I takt med at brugeren udfylder søgefeltet, vil hjemmesiden foretage opslag i de autoritative adressedata, således at slutresultatet altid er en korrekt adresse.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister stilles til rådighed som udtræk og for enkeltopslag, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Hensigten hermed er, at oplysningerne både skal være til rådighed i form af digitale udtræk af data, således at et it-system kan tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af registerets data, og som enkeltopslag, således at enhver uden særlige forudsætninger kan foretage et opslag og eksempelvis se om en bestemt adresse findes, og hvor den ligger.

Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil, ligesom det er tilfældet i AWS-tjenesterne i dag, blive stillet til rådighed via en vifte af internet-baserede datatjenester, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system. Denne mulighed for at få et digitalt udtræk fra Danmarks Adresseregister forventes i 2017 tillige at blive stillet til rådighed via Datafordeleren. Datafordeleren er den offentlige sektors nye distributionsplatform, der også etableres som en del af grunddataprogrammet (delaftale 7). Den og gik i drift i slutningen af 2015 med enkelte tjenester og udbygges frem til midten af 2017, hvor alle grunddata kan hentes via platformen.

Enkeltopslag kan eksempelvis tilbydes via en hjemmeside, hvor en borger eller anden part manuelt kan søge efter et bestemt vejnavn eller en adresse, eller på et kort kunne se hvilke adresser der findes i et bestemt område. I dag findes en sådan mulighed bl.a. på hjemmesiden www.danmarksadresser.dk, der ligesom AWS drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Til § 2

Den foreslåede § 2 definerer de to centrale begreber i lovforslaget: Vejnavn og adresse.

I *nr. 1* defineres et vejnavn som et egennavn, som udpeger og benævner en del af vej- eller stinettet eller lignende færdselsarealer.

Hensigten med definitionen er at afspejle den almindelige forståelse af begrebet ”vejnavn”, som en betegnelse der er fastsat for at benævne en bestemt vej eller gade i en by eller på landet. I overens-

stemmelse med den nuværende praksis og de gældende regler i § 4 i bekendtgørelsen nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser, herefter adressebekendtgørelsen, kan vejnavne også benævne torve og pladser samt stier, selv om disse færdselsarealer er forbeholdt fodgængere eller cyklister.

Når den foreslåede definition tilføjer vendingen ”eller lignende færdselsarealer”, skyldes det, at vejnavne i visse tilfælde kan betegne et område, hvori der ikke findes et egentligt vej- eller stinet. Eksempler herpå er mindre øer uden veje eller stier og områder med spredt bebyggelse, som eksempelvis områder med ferie- eller jagthytter, hvor der kun findes små, trådte stier.

Inden for andre sektorer findes der andre betegnelser, som, uden at være vejnavne, er knyttet til færdselsnettet. I vejsektoren anvendes således særlige betegnelser for de højklassede europaveje (eksempelvis ”E20” fra København til Esbjerg) og for de såkaldte primærruter og sekundærruter, der også betegnes med numre eller rutenavne.

I de vejadministrative systemer anvendes herudover såkaldte administrative vejnumre, som en identifikation af hver enkelt vej.

Der kan endvidere være knyttet historiske eller folkelige betegnelser til veje og stier, som eksempelvis ”Gendarmstien” fra Padborg til Høruphav i Sønderjylland og på Als eller ”Strøget” i København fra Kongens Nytorv til Rådhuspladsen. Sådanne betegnelser udgør ikke vejnavne og reguleres ikke af nærværende lov. I mange tilfælde vil disse navne i stedet være optaget stednavneregistret, Danske Stednavne.

I *nr. 2* defineres en adresse som en sammensat betegnelse, som udpeger og benævner en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende.

Hensigten med definitionen er at afspejle den almindelige forståelse af begrebet ”adresse” som en betegnelse, der anvendes for at dirigere noget eller nogen hen til en bestemt ejendom, bygning, bolig eller lignende.

Definitionen anvender formuleringen ”sammensat betegnelse” for at fremhæve, at en adresse består af en række enkeltelementer: Vejnavn, husnummer, postnummer osv., som først udgør en adresse, når de er sat sammen på en bestemt måde, jf. lovforslagets § 7.

Når definitionen herudover anvender formuleringen ”bestemt adgangsvej”, er det dels for at tydeliggøre, at adressens opbygning fungerer som en detaljeret vejviser, dels for at forklare, hvorfor der i nogle situationer findes mere end en adresse på en ejendom.

I parcelhusområder er én adresse pr. ejendom tilstrækkelig for at vise vej til den rigtige bolig. I en etageejendom med mange boliger er der imidlertid brug for flere adresser: Er der flere opgange, har hver opgang sit eget husnummer. Herefter viser en unik etage- og dørbetegnelse vej inde i bygningen til hver lejlighed. Til hver bolig hører således én entydig adresse, som beskriver adgangsvejen til entrédøren.

Noget tilsvarende gør sig gældende for en erhvervsvejendom eller institution med mange bygninger eller indgange. I så fald kan det være hensigtsmæssigt at have særskilte adresser til f.eks. kundeindgang, varelager og personaleindgang. Hermed opnår man at kunne bruge de forskellige adresser til at dirigere trafikken hen til det rigtige sted.

Den foreslåede definition afgrænser ikke nærmere, hvad der skal dirigeres hen til det sted, som adressen udpeger. Herved illustreres det, at adressesystemet ikke er bundet til en bestemt anvendelse inden for en bestemt sektor eller i et bestemt forvaltningsområde.

Når en adresse udpeger en lejlighed i en etageejendom, er adressen lige så nyttig for post- og pakkelevering som for forsikringselskabet, hjemmeplejen, skattemyndigheden og ulykkesberedskabet.

Dette er et karakteristisk billede på, at et godt adressesystem udgør en fælles infrastruktur for hele samfundet: Adresserne tjener mange formål og kan anvendes på lige fod af borgerne, virksomhederne, den offentlige forvaltning og ulykkesberedskabet.

Definitionen nævner afslutningsvis de typiske eksempler på fysiske elementer, som en adresse kan udpege: Et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende. En nærmere afgrænsning og beskrivelse af, hvornår og hvor der kan og skal fastsættes adresser, findes i lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

Det kan bemærkes, at begrebet adresse i daglig tale ofte anvendes som synonym for det sted, som adressen udpeger og benævner, eksempelvis i sætningen ”Adressen er ubeboet”, som blot udtrykker, at det er den bygning eller bolig, som adressen udpeger, der er ubeboet.

Begrebet adresse anvendes tillige inden for andre områder end de, der er reguleret af denne lov, ofte dog med en sammenlignelig betydning. Inden for it-området kan en adresse eksempelvis beskrive et bestemt sted i en computers processor eller hukommelse. På samme måde er en IP-adresse henholdsvis en e-postadresse en oplysning, der bruges til at dirigere en elektronisk forespørgsel eller e-postmeddelelse til et bestemt sted eller til en bestemt part på internettet.

Til § 3

I § 3 foreslås det, at kommunalbestyrelsen er adressemyndighed og fastsætter alle vejnavne og adresser samt supplerende bynavne i kommunen i overensstemmelse med de øvrige regler i lovforslaget og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse svarer til dele af indholdet i BBR-lovens § 3 a, stk. 1, § 3 d, stk. 1, og § 3 e, stk. 1, samt adressebekendtgørelsens §§ 1, 3 og § 9, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget opretholder således den nuværende retstilstand på området, som blev introduceret i forbindelse med ændringerne i BBR-loven i 2001, hvor det blev fastlagt, at er det alene er kommunalbestyrelsen, der er adressemyndighed og fastsætter og registrerer alle vejnavne og adresser.

Før 2001 var ansvaret for adresseområdet fordelt på forskellige lovgivningsområder, nemlig vejlovgivningen, BBR-loven og CPR-lovgivningen. Den lovgivningsmæssige spredning betød, at de forskellige parter havde hver sin rolle i forbindelse med adresserne. Eksempelvis var det amterne og Vejdirektoratet, der fastsatte vejnavne og husnumre for amtsvejene henholdsvis statsveje, mens det var ejeren, der fastsatte etage- og dørbetegnelse for de enkelte bygninger.

Der har været enighed om, at den entydige placering af myndighedsansvaret, som blev introduceret i 2001, har givet den ønskede klarhed og effektivitet i forvaltningen af adresseområdet.

Forslaget introducerer, som noget nyt i loven, begrebet adressemyndighed, der også i de efterfølgende lovbestemmelser anvendes som en præciserende betegnelse for kommunalbestyrelsens myndighedsrolle for Danmarks vejnavne og adresser. Begrebet anvendes dog allerede i dag i den gældende adressebekendtgørelse.

Forslaget anvender endvidere begrebet ”fastsætter”. Herved skal forstås såvel den administrative handling, hvor adressemyndigheden fastsætter et nyt vejnavn, adresse eller supplerende bynavn, som den situation hvor en eksisterende forekomst ændres eller eventuelt nedlægges.

Det er således i alle tilfælde adressemyndigheden, der har ansvaret for at vedligeholde den samlede bestand af vejnavne, adresser og supplerende bynavne inden for kommunens område efter reglerne i lovforslaget eller efter de nærmere regler, som fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren med hjemmel i loven.

Til § 4

§ 4 indeholder regler om adressemyndighedens fastsættelse af vejnavne.

De gældende regler om fastsættelse af vejnavne findes i BBR-lovens §§ 3 a og 3 d, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser (adressebekendtgørelsen).

Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen navne på offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje. For hovedlandeveje fastsættes navne dog efter forhandling med Vejdirektoratet, jf. lovens § 3 a, stk. 2. Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 a, stk. 2, at et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, ikke må fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

Efter BBR-lovens § 3 d, stk. 1, finder bl.a. § 3 a tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje. Endvidere følger det af § 3 d, stk. 2, at for private veje, interne veje, torve, pladser og lignende kan kommunalbestyrelsen efter samråd med den enkelte grundejer fastsætte vejnavne og husnumre, jf. bl.a. § 3 a.

BBR-lovens regler om fastsættelse af vejnavne er som nævnt nærmere udmøntet i adressebekendtgørelsen (§§ 4-10).

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende regler om fastsættelse af vejnavne i BBR-loven og adressebekendtgørelsen.

Efter det foreslåede *stk. 1*, fastsætter adressemyndigheden vejnavne for alle offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje, og alle private fællesveje, jf. § 10, nr. 3, i lov om private fællesveje.

Med *stk. 1* videreføres således udgangspunktet om, at adressemyndigheden skal fastsætte vejnavne for alle offentlige veje og alle private fællesveje.

Begrebet ”offentlige veje” i *nr. 1* skal forstås i overensstemmelse med definitionen i lov nr. 1520 af 27. december 2015 med senere ændringer, og begrebet omfatter således veje, gader, broer, pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune efter loven.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 5, stk. 1, hvorefter adressemyndigheden fastsætter vejnavne og adresse for offentlige veje, der er statsveje, efter forhandling med Vejdirektoratet.

Begrebet ”private fællesveje” i *nr. 2* skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 10, nr. 3, lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015. Begrebet omfatter således vej, gade, bro eller plads, der ikke er en offentlig vej, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer.

Det fremgår af bestemmelsen, at det er uden betydning for fastsættelsen af vejnavne, om vejnavnet skal anvendes til fastsættelse af adresser. Motorveje, motortrafikveje, omfartsveje og lignende skal således have et vejnavn, uanset at der ikke er eller planlægges fastsat adresser langs vejen.

Efter *stk. 2*, kan adressemyndigheden fastsætte vejnavne for private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i *stk. 1* nævnte.

Den foreslåede bestemmelse skal for så vidt angår private veje læses i sammenhæng med lovforslagets § 5, stk. 2, hvorefter adressemyndigheden fastsætter vejnavne og adresser for private veje efter samråd med den enkelte grundejer.

De nye begreber ”private veje og andre færdselsarealer og områder end de i *stk. 1* nævnte” (offentlige veje og private fællesveje) i det foreslåede *stk. 2* har karakter af en sproglig tilpasning til de begreber, der følger af adressebekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3, som udmønter bestemmelsen i BBR-lovens § 3 d, stk. 2. Der er således ikke tale om en udvidelse af muligheden for at fastsætte vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder i forhold til de gældende bestemmelser i BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3.

Begrebet ”private veje” skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og omfatter således veje, gader, broer eller pladser, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig vej, jf. nr. 1, eller privat fællesvej, jf. nr. 3.

Private veje er eksempelvis sådanne vejarealer, som ligger inden for ejendommens grænser i en almen boligbebyggelse, institution, erhvervsejendom eller lignende, hvor der ofte er mange bygninger spredt over et større areal og hvor mange mennesker dagligt færdes. Eksempelvis har det indre vejnet på de fleste universiteter og sygehuse, større industrivirksomheder og i havneområder status af private veje.

Bestemmelsen blev oprindeligt indført i BBR-loven i 2001 ved lov nr. 172 af 19. marts 2001, idet hensigten var, at adressemyndigheden skulle kunne fastsætte vejnavne og adresser for private veje

efter samme principper som for offentlige veje og private fællesveje, når det skete efter samråd med den enkelte grundejer.

Siden 2001 har bestemmelsen været hyppigt anvendt, idet kommunernes adressemyndighed har fastsat individuelle vejnavne i sådanne områder, til gavn både for de borgere og virksomheder som bor, arbejder eller opholder sig i områderne, og for postudbringning, forsyningsvirksomheder og ikke mindst, for politi og ulykkesberedskab.

Begreberne ”andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte” (offentlige veje og private fællesveje) skal forstås bredt og omfatter således de områder m.v., der indgår i BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3, herunder private torve og pladser, offentlige stier og særligt geografisk afgrænsede områder, som ikke har et egentligt vejnet.

Særligt geografisk afgrænsede områder, som ikke har et egentligt vejnet, kan eksempelvis være kolonihaveområder med et internt stinet, mindre øer uden veje eller spredt bebyggelse i et naturområde, hvor der kun findes trådte stier. I sådanne områder fastsættes der traditionelt et enkelt vejnavn, som benævnelse for hele området og som grundlag for de adresser, der fastsættes.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 3* må adressemyndigheden ikke fasttætte et vejnavn, som allerede findes inden for et postnummer, til en anden vej inden for samme postnummer. Bestemmelsen viderefører herved den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 a, stk. 3, som blev indført ved ændringen af BBR-loven forud for kommunalreformen i 2007 ved lov nr. 601 af 24. februar 2005.

Bestemmelsen understreger, at vejnavnets entydighed er en af adressesystemets helt grundlæggende egenskaber, som skal forhindre fejl og misforståelser.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd kun fastsættelse af nye vejnavne eller når et eksisterende vejnavn ændres. For så vidt angår entydigheden de vejnavne som fandtes før 2007, gennemførte kommunerne, staten og Post Danmark i 2007-2009 en større omlægningsopgave, som løste ca. 500 konflikter, hvor et vejnavn optrådte mere end en gang inden for postnummeret. Opgaven medførte dels en række ændringer i postnumrene, dels, at en række veje fik et nyt, entydigt vejnavn. Ved afslutningen af processen i 2009, vurderede parterne, at alle landets i alt ca. 110.000 vejnavne nu var entydige inden for det postnummer, som de berører.

Hvis det viser sig, at parterne har overset en eksisterende konflikt mellem to ens vejnavne i et postnummer, vil adressemyndigheden kunne løse problemet ved at ændre det ene eller begge de pågældende vejnavne.

I de tilfælde, hvor et postnummer omfatter veje og adresser i mere end én kommune, skal de berørte kommuners adressemyndighed konsultere hinanden, før et nyt vejnavn fastsættes. I modsat fald vil man kunne risikere, at et nyt fastsat vejnavn i den ene kommune allerede er besluttet eller taget i brug i nabokommunen. Det kommende Danmarks Adresseregister, som er omfattet af lovforslagets §§ 13-16 vil it-understøtte en sådan undersøgelse på tværs af kommunegrænserne.

Med *stk. 4, 1. pkt.* indføres en særskilt bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vejnavne, herunder om krav til vejnavnes retskrivning, entydighed, geografiske udstrækning og vejkoder.

Bemyndigelsen skal gøre det muligt at videreføre reglerne i §§ 4-8 i adressebekendtgørelsen, som blandt andet omfatter regler for en navngiven vejs udstrækning, for vejnavnets længde og retskrivning, for fastsættelse af de såkaldte vejkoder, som i dag findes i CPR-systemet og desuden indgår i mange it-systemer, samt forskellige regler, som yderligere sikrer vejnavnets entydighed.

Herudover kan bemyndigelsen anvendes til, i en opdatering af den nuværende adressebekendtgørelse, at fastsætte yderligere regler, som kan understøtte lovens formål.

Eksempelvis er det aftalt med kommunerne, at det fremover skal være muligt at reservere et vejnavn til fremtidig brug, ligesom det er aftalt, at et vejnavn, som krydser en kommunegrænse eller på anden måde berører mere end én kommune, praktisk skal administreres af adressemyndigheden i én af de berørte kommuner.

Efter *stk. 4, 2. pkt.*, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler med krav om, at der skal fastsættes vejnavne til private veje og andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte offentlige veje og private fællesveje, hvor der færdes mange mennesker. Bestemmelsen indebærer altså som noget nyt, at det bliver muligt administrativt at fastsætte en egentlig forpligtelse for adressemyndigheden til at fastsætte vejnavne for private veje m.v.

Behovet herfor er blevet tydeligt i forbindelse med det igangværende adresseprogram under grund-dataprogrammet, hvor det er aftalt med kommunerne, at der i adressebekendtgørelsen skal være bindende regler for, hvordan der fastsættes præcise adresser i områder som eksempelvis kolonihaveområder, sygehuse, læreranstalter, havneområder og lignende. I mange tilfælde vil udformningen af sådanne regler forudsætte, at der er fastsat et eller flere vejnavne til de private veje, som findes i området.

Med ”steder hvor mange mennesker færdes” menes primært offentligt tilgængelige steder så som kolonihaveområder, feriecentre, butikcentre, læreanstalter og sygehuse. Det kan dog også omfatte steder, som ikke nødvendigvis er offentligt tilgængelige, men hvor der færdes mange mennesker, som har brug for at kunne finde vej, eksempelvis havneområder og erhvervsområder, hvor der er portvagt eller på anden måde begrænset adgang. Oprensningen er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse skal for så vidt angår private veje som nævnt læses i sammenhæng med lovforslagets § 5, stk. 2, hvorefter eventuelle vejnavne for private veje altid skal fastsættes efter samråd med den enkelte grundejer, dog således at der ikke gælder en pligt til at opnå enighed med grundejeren.

§ 5 omhandler fremgangsmåden ved fastsættelsen af vejnavne og adresser for statsveje og private veje samt i forbindelse med ejendomme, der anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet.

Reglerne herom følger i dag af bestemmelser i BBR-lovens § 3 a, stk. 2, § 3 b, stk. 2-3, § 3 d, stk. 2 og § 3 g.

Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 2, fastsætter kommunalbestyrelsen vejnavne for hovedlandeveje efter forhandling med Vejdirektoratet.

Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 b, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen fastsætter husnumre for hovedlandeveje efter samtykke fra Vejdirektoratet. Kommunalbestyrelsen kan kun ændre de enkelte husnumre i forbindelse med hovedlandeveje efter samtykke fra Vejdirektoratet, jf. § 3 b, stk. 3.

Endelig følger det af BBR-lovens § 3 g, at uenigheder mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af ministeren.

For så vidt angår private veje, følger det af BBR-lovens § 3 d, stk. 2, at kommunalbestyrelsen fastsætter vejnavne og adresser herfor efter samråd med den enkelte grundejer.

I § 5, *stk. 1*, foreslås, at adressemyndigheden fastsætter vejnavne og adresser for statsveje, jf. § 12 i lov om offentlige veje, efter forhandling med Vejdirektoratet.

Bestemmelsen er en forenkling og sammenskrivning af de elementer i den nuværende BBR-lovs § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 2-3, som omhandler fastsættelsen af vejnavne og husnumre for hovedlandeveje (nu statsveje), hvor Vejdirektoratet er vejmyndighed.

Bestemmelsen ændrer således ikke retstilstanden på området, som fortsat er, at adressemyndigheden, det vil sige kommunalbestyrelsen, i sin forhandling med Vejdirektoratet skal have opnået samtykke, før vejnavne eller adresser fastsættes for statsveje.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Vejdirektoratet eksempelvis skal have mulighed for at påse, at en ejendom, som får tildelt adresse til en statsvej, faktisk har lovlig adgang til denne efter vejloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at vejnavne og adresser for private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i § 4, stk. 1, nævnte, fastsættes af adressemyndigheden efter samråd med den enkelte grundejer. Adressemyndigheden har dog ikke pligt til at opnå enighed med grundejeren.

Den foreslåede bestemmelse omhandler fremgangsmåden ved fastsættelsen af vejnavne og adresser dels i situationer, hvor adressemyndigheden udnytter muligheden i § 4, stk. 2, til at fastsætte vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder, der ikke er omfattet af § 4, stk. 1, og dels i situationer, hvor adressemyndigheden er forpligtet til at fastsætte vejnavne for sådanne private veje m.v. efter regler fastsat i medfør af lovforslagets § 4, stk. 4.

Stk. 2 svarer til BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5, og medfører ingen ændring i forhold til den gældende retstilstand i forhold til fastsættelse af vejnavne og adresser for private veje m.v. For at tydeliggøre hvad der menes med samråd, fremgår det af bekendtgørelsens § 3, stk. 5, at adressemyndigheden ikke er forpligtet til at opnå enighed med den enkelte grundejer ved fastsættelse af vejnavne og adresse for private veje. Dette fremgår nu ligeledes direkte af lovforslagets § 5, stk. 2.

For så vidt angår betydningen af begreberne ”private veje” og ”andre færdselsarealer og områder end de i § 4, stk. 1, nævnte”, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at adressemyndigheden, når der foreligger oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsætter vejnavne og adresser efter forhandling med det pågældende ministerium, og at uenighed afgøres af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 6, i adressebekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 3.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er, at der ved fastsættelsen af vejnavne og adresser for de omhandlede ejendomme, tekniske anlæg m.v. tages hensyn til de offentlige beskyttelsesinteresser, der kan være forbundet med de pågældende ejendomme og anlæg. Det kan eksempelvis være fængsler, politistationer, kaserner og andre militære anlæg.

Udgangspunktet for bestemmelsen har været, at der på de pågældende ejendomme m.v. skal benyttes de samme regler for fastsættelse af adresser, som anvendes for andre ejendomme i Danmark.

Baggrunden for undtagelsen er udelukkende, at en tildeling af adresser internt på de nævnte ministeriers ejendomme m.v. efter de almindelige regler i nogle tilfælde kan være problematisk, fordi det kan give uvedkommende et fuldstændigt indblik i adgangsforhold og indretning af bygningerne på ejendommen.

Under hensyntagen til lovens formål om, at det skal være muligt at orientere sig og finde vej, er det således fortsat hensigten, at der som minimum fastsættes vejnavn og adresse til ejendommens publikumsrettede hovedindgang.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 8, stk. 3, som bestemmer, at der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som ikke skal registreres i BBR.

I *stk. 4*, foreslås, at ved uenighed mellem flere adressemyndigheder eller mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet om fastsættelse af vejnavne og adresser kan enhver af parterne indbringe tvisten for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Stk. 4 viderefører BBR-lovens § 3 g, samtidig med at der sker en præcisering og udvidelse i forhold hertil.

Det er således præciseret i bestemmelsen, at ministeren også kan afgøre sager, hvor der er uenighed mellem flere kommuner og Vejdirektoratet. Uenighed mellem Vejdirektoratet og en eller flere adressemyndigheder kan f.eks. opstå ved længere vejstrækninger, der berører mere end én kommune. Bestemmelsen vil således kunne anvendes, hvis de berørte kommuner ikke kan opnå enighed med Vejdirektoratet om navngivning eller fastsættelse af adresser langs en statsvej.

I forhold til BBR-lovens § 3 g er bestemmelsen udvidet til også at omfatte uenighed om adresser. Det kan eksempelvis være i en situation, hvor en vej løber gennem to kommuner og der er uenighed om husnummeringen.

Bestemmelsen er endvidere udvidet i forhold til BBR-lovens § 3 g ved også at omfatte uenigheder mellem en eller flere adressemyndigheder og Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet. Hensigten hermed er, at en eventuel tvist også i sådanne situationer skal afgøres efter samme fremgangsmåde, som gælder for uenighed om fastsættelse af vejnavne og adresser mellem adressemyndigheder og mellem Vejdirektoratet og en eller flere adressemyndigheder.

Stk. 4 skal ses i sammenhæng med stk. 1 og 3, hvorefter fastsættelse af vejnavne og adresser for statsveje skal ske efter forhandling med Vejdirektoratet og for bygninger, anlæg m.v., der benyttes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, hvor fastsættelsen skal ske efter forhandling med det pågældende ministerium.

Men bestemmelsen skal også anvendes i andre situationer end de i stk. 1 og 3 omhandlede. Den kan eksempelvis også anvendes ved uenighed mellem kommuner om fastsættelse af vejnavne og adresser for kommuneveje eller private fællesveje. En tvist mellem kommuner kan for eksempel opstå om navngivning eller fastsættelse af adresser til en vej, som krydser grænsen mellem to eller flere kommuner, eller i situationer hvor kommunerne deler postnummer og ønsker at fastsætte det samme vejnavn til hver sin vej.

Energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse kan bestå i at følge indstillingen fra en af parterne, at fastlægge et kompromis eller en tredje løsning.

Til § 6

I § 6 foreslås regler om postnumre og supplerende bynavne.

Bestemmelsen er ny i loven.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som vedligeholdes efter § 21 i postloven, indgå i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre den geografiske entydighed af disse.

Bestemmelsen præciserer den funktion, som postnumrene har haft siden ændringen af BBR-lovens adressebestemmelser i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Med lovændringen blev det besluttet, at postnummeret med tilhørende navn, eksempelvis ”4000 Roskilde”, skulle indgå som et bærende element i den officielle adressebetegnelse. Formålet med ændringen var at sikre vejnavnes

og adressers entydighed, når de planlagte kommunesammenlægninger var gennemført, og man som noget nyt ville opleve, at mange vejnavne optrådte to eller flere gange i hver af de nye kommuner.

Ved at indarbejde postnummeret som en del af den officielle adresse opnåede man på én gang, at adresserne kunne forblive entydige i de nye kommuner, samtidig med at den adresse, som den offentlige sektor anvendte, blev den samme, som den adressebetegnelse borgere og virksomheder allerede kendte og brugte i det daglige ved adressering af postforsendelser og lignende.

Hensigten var således, at man i begge tilfælde kunne anvende postnummeret og det tilhørende navn på postnummerområdet "4000 Roskilde" til at skelne f.eks. Vestergade i Roskilde fra alle andre forekomster af vejnavnet "Vestergade".

Efter postloven er det den befordringspligtige postvirksomhed, som vedligeholder postnummersystemet. I forbindelse med den seneste ændring af postloven i 2010 blev det i § 21 præciseret, at postnummersystemet er offentligt og bruges såvel til den landsdækkende postbetjening som til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Formålet med stk. 1 er således, at fastholde postnummeret som et centralt element i adressen, således at der fortsat kan være overensstemmelse mellem de adresser, der fastsættes efter denne lov og de adresser, som borgerne og virksomhederne anvender i det daglige.

I *stk. 2* foreslås det, at adressemyndigheden, kan bestemme, at navnet på den landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som et supplerende bynavn.

Et supplerende bynavn præciserer den geografiske beliggenhed af en adresse inden for et postnummer.

Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til den nuværende retstilstand, idet tilsvarende bestemmelser i dag findes i adressebekendtgørelsens § 9, som er udstedt i medfør af BBR-lovens § 3 f. Forslaget overflytter således regler fra adressebekendtgørelsen til selve lovteksten, da supplerende bynavne udgør et væsentligt element i adresserne i de mindre byer m.v.

I dag er ca. 30 % af Danmarks adresser tilknyttet et af de ca. 8.000 supplerende bynavne, som allerede er fastsat af de kommunale adressemyndigheder. Som regel er der tale om landsbyens, bebyggelsens eller områdets navn. På de mindre øer anvendes øens navn ofte, og i kolonihaveområder kan haveforeningens navn være brugt som supplerende bynavn. Andre lokale stednavne, eksempelvis for en bydel, en større bebyggelse, et landskab, en halvø eller lignende vil dog også kunne anvendes.

Det supplerende bynavn er ikke afgørende for at sikre, at vejnavne og adresser er entydige, idet postnummeret, som nævnt ovenfor i bemærkningerne til stk. 1, allerede udfylder denne funktion i adressen. Især i de mindre byer betragtes det supplerende bynavn imidlertid som en oplysning, der bidrager til den lokale identitet, og som over for eksempelvis postleverandører, vognmænd og beredskabet bidrager med en nyttig, præciserende information om, hvor adressen er lokaliseret inden for det område, som postnummeret dækker.

På postforsendelser, adresselabels og f.eks. sundhedskortet placeres det supplerende bynavn på en selvstændig adresselinje mellem angivelsen af vejnavn med husnummer og postnummer med tilhørende navn.

Forslaget har ikke til hensigt i sig selv at udvide anvendelsen af det supplerende bynavn, eller til at alle adresser i Danmark skal være tilknyttet et sådant. Derimod er det hensigten med bestemmelsen at tydeliggøre, at når et supplerende bynavn er knyttet til en adresse, skal dette præsenteres som en del af den fuldstændige adresse.

Det betyder bl.a., at det supplerende bynavn skal indgå i de it-løsninger, adresseringssystemer og lignende, som henvender sig til borgerne. Henvendelser fra borgere i mindre byer og landsbyer tyder på, at der både i den offentlige og i den private sektor findes en vis usikkerhed om dette, og at det supplerende bynavn ofte mangler.

Formålet med at overflytte bestemmelsen om supplerende bynavne til selve loven er således at undgå denne usikkerhed.

Efter forslaget til *stk. 3* er det adressemyndigheden, som fastsætter den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for.

Bestemmelsen viderefører, ligesom *stk. 2*, den eksisterende ordning, som i dag er fastlagt i adressebekendtgørelsens § 9, men som hermed foreslås flyttet til selve loven.

I forbindelse med idriftsættelsen af Danmarks Adresseregister vil registreringen af det geografiske område, som bynavnet gælder for, som beskrevet i bemærkningerne til § 15, *stk. 4*, dog blive forenklet.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er desuden at tydeliggøre, at det i alle tilfælde er adressemyndigheden, der afgør den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for, det vil sige hvilke adresser bynavnet skal indgå i. Det supplerende bynavn skal således knyttes til alle adresser inden for området.

For at et supplerende bynavn kommer til at fungere hensigtsmæssigt, må det forventes, at adressemyndigheden anvender et navn, som i forvejen er kendt og anerkendt i området. Det vil ligeledes være en forudsætning, at den geografiske placering af navnet svarer nogenlunde til, hvor navnet optræder på officielle kort og vejvisere, herunder især hvor navnet er placeret i det officielle stedsnavneregister, Danmarks Stednavne.

Det kan derimod ikke være en forudsætning, at det supplerende bynavn, som fastsættes efter denne lov, er præcist geografisk afgrænset, sådan som det tilsvarende stedsnavn er registreret i Danmarks Stednavne. Der lægges herved vægt på, at det, ligesom det er tilfældet i de nugældende regler, skal være adressemyndigheden, som ud fra en lokal vurdering definerer en hensigtsmæssig, geografisk afgrænsning af de adresser, der skal medtage det supplerende bynavn.

I *stk. 4* foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne, herunder om deres retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning.

Den foreslåede bemyndigelse er mere detaljeret end den nuværende bemyndigelse, som findes i BBR-lovens § 3 f, *stk. 1*, og som i dag er udmøntet i adressebekendtgørelsens § 9. Formålet er dog fortsat, at ministeren kan udforme nærmere regler om de supplerende bynavne i en revideret adressebekendtgørelse. I forhold til supplerende bynavnes retskrivning vil det for eksempel være regler om, at disse fastsættes i overensstemmelse med den almindelige retskrivning og Stedsnavnsudval-

gets fortegnelse over danske stednavne i tilfælde, hvor stednavnet er optaget heri. I forhold til entydighed vil der eksempelvis være en regel om, at det supplerende bynavn kan skelnes fra navnet på det pågældende postnummerområde (postdistrikt). I forhold til geografisk afgrænsning kan det for eksempel være, at grænsen for et supplerende bynavn som hovedregel skal følge topografiske linjer eller matrikulære skel.

Uanset at forslaget eksplicit nævner, at de nærmere regler kan omhandle supplerende bynavnes retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning, vil de også kunne omhandle andre forhold. Det kan være andre detaljeorienteret tekniske forhold som for eksempel, hvilke og hvor mange tegn et supplerende bynavn kan sammensættes af.

Til § 7

I § 7 foreslås det, at en adresse består af vejnavn, husnummer inklusive et eventuelt bogstav, eventuel etagebetegnelse og eventuel dørbetegnelse, eventuelt supplerende bynavn samt det pågældende postnummer med tilhørende navn, som adressen er beliggende i. Forslaget er en forenkling og tydeliggørelse af bestemmelserne i den gældende BBR-lovs § 3 e, stk. 2-3.

Hensigten med forslaget er først og fremmest at give alle parter sikkerhed for, hvordan en dansk adresse grundlæggende er bygget op, og hvilke elementer der indgår i den.

Siden de første fælles offentlige standarder for udformningen af en dansk adresse blev fastlagt i forbindelse med forberedelsen af den første BBR-lov i 1977, er der ikke sket væsentlige ændringer heri. Kernen i en dansk adresse udgøres således af vejnavn og husnummer inklusive eventuelt bogstav samt eventuelt etagebetegnelse og dørbetegnelse, såfremt disse er fastsat.

Forslaget bruger for tydelighedens skyld formuleringen ”husnummer inklusive et eventuelt bogstav”. Efter de gældende regler, som lovforslaget viderefører, indgår et eventuelt bogstav (A-Z) som en del af husnummeret. Lovforslagets efterfølgende bestemmelser anvender alene begrebet husnummer.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 6, stk. 1, blev det som led i forberedelsen af kommunalreformen i 2007 præciseret, at postnummeret med tilhørende navn tillige indgår i adressen som det element, der gør adressen entydig, idet det angiver, hvor i landet det pågældende vejnavn og husnummer er beliggende.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til § 6, stk. 2-3, at der i nogle områder af landet tillige er fastsat et supplerende bynavn, der angiver navnet på den landsby, bebyggelse eller lignende, som adressen ligger i. Når et supplerende bynavn er fastsat, indgår dette i den fuldstændige adresse.

På postforsendelser, adresselabels, sundhedskortet m.v. skrives adressen således, at vejnavn, husnummer samt etage- og dørbetegnelse stilles sammen på én linje. Et eventuelt supplerende bynavn som eksempelvis ”Kornerup” skrives på den efterfølgende linje. På sidste linje skrives postnummeret med det tilhørende navn på postnummerområdet, eksempelvis ”4000 Roskilde”.

De nærmere regler for udformningen af de enkelte elementer, som indgår i adressen, vil blive fastlagt af energi-, forsynings- og klimaministeren i en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 4, stk. 4, § 6, stk. 4, og § 8, stk. 6.

Aktuelt findes sådanne nærmere regler i adressebekendtgørelsen, som eksempelvis fastlægger den maksimale længde af et vejnavn og formatet af et husnummer, en etagebetegnelse og en dørbetegnelse.

Transport- og bygningsministeren kan med hjemmel i postloven fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet.

Af hensyn til de mange parter, som anvender adresser og adresseoplysninger, vil det imidlertid under alle omstændigheder også fremover være bestræbelsen at opretholde kontinuiteten og stabiliteten i udformningen og opbygningen en dansk adresse.

Til § 8

Den foreslåede § 8 indeholder de overordnede regler for fastsættelse af adresser, hvad der skal fastsættes adresser for, og hvordan de enkelte bestanddele af en adresse beslutes. Bestemmelsen bemyndiger endvidere energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler på området.

Bestemmelsen er en videreførelse og præcisering af gældende ret. Bestemmelsen viderefører således indholdet af BBR-lovens § 3 b og dele af adressebekendtgørelsens § 11 og § 12, stk. 1.

Det bemærkes indledningsvis, at det i reglerne for, hvad der kan og skal fastsættes adresser for, ikke er afgørende, om den pågældende bebyggelse, anlæg eller arealer er opført lovligt eller anvendes lovligt efter de relevante regler i byggeloven, planloven, miljøloven eller anden lovgivning.

Fastsættelsen af adresser er alene en praktisk foranstaltning, som skal gøre det muligt at kunne udpege en bestemt bygning, anlæg eller areal, således at alle, som har behov for det, kan identificere den og kende dens beliggenhed.

Det hensigtsmæssige heri ses bl.a. af, at politi, ambulance og brandvæsen skal kunne finde frem til et ulykkessted, selv om den pågældende bygning er opført ulovligt, eller der er ulovlig beboelse eller en ulovlig industriproduktion. I de tilfælde, hvor myndighederne påbegynder en sagsbehandling af et ulovligt forhold, vil det tilsvarende være praktisk for alle at kunne anvende adressen som en fælles identifikation af sagens genstand.

Det er således den overordnede hensigt med den foreslåede bestemmelse at opretholde den nuværende retstilstand, som er, at fastsættelsen af en adresse alene er en praktisk foranstaltning, der ikke medfører ændringer i rettigheder for de pågældende ejere eller brugere af en ejendom, bygning, bolig eller lignende.

Dette generelle princip svarer til princippet i § 1, nr. 3, i lov om Det Centrale Personregister, jf. lov bekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, hvorefter enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende faktiske bor eller opholder sig - uanset om dette eventuelt er ulovligt. Det samme princip gælder for Bygnings- og Boligregisteret (BBR), idet registeret skal indeholde oplysningerne om de faktiske forhold, uanset om en bygning eller bolig er opført lovligt eller om dens anvendelse eller indretning opfylder byggelovens krav.

I *stk. 1* foreslås det, at adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse.

Forslaget udtrykker hovedreglen i det danske adressesystem, nemlig at adresser i altovervejende grad fastsættes i bebyggede områder, hvor borgerne bor, arbejder eller hvor mange mennesker i øvrigt færdes og har brug for at finde vej.

Omvendt er adresser ikke praktiske i det åbne land eller i skovene, langs strande eller i naturområder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de nuværende regler i BBR-lovens § 3 b, stk. 1, hvorefter adresser fastsættes for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen.

Forslaget præciserer BBR-lovens bestemmelse ved at anvende det mere præcise ejendomsbegreb samlet fast ejendom, jf. udstykningslovens § 2, og ved at medtage samlede faste ejendomme, som er planlagt til bebyggelse, det vil sige ejendomme, som i medfør af kommune- eller lokalplanlægning kan bebygges.

Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at adresser skal fastsættes, selv om den pågældende ejendom endnu ikke er bebygget. Formålet hermed er at gøre det muligt for byggeentreprenører, forsyningselskaber, ejendomsmæglere, banker, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber og andre at udpege og benævne de fremtidige ejendomme, bygninger og boliger m.v., tidligt i den proces, hvor området udstykkes, byggemodnes og byggeriet igangsættes.

Dette svarer til den nuværende praksis i kommunerne, hvor adressemyndigheden fastsætter adresserne så tidligt som det er muligt. I forbindelse med adresseprogram, der er en del af grunddataprogrammet, er det aftalt, at denne tidlige fastsættelse af adresserne skal gøres til en fast praksis, bl.a. i forbindelse med et bedre samspil med ejendomsdannelseprocessen.

I forbindelse med ejendomsdataprogrammet, der ligesom adresseprogrammet er en del af grunddataprogrammet, er det tilsvarende aftalt, at de enkelte jordstykker, som udstykkes, skal kunne identificeres allerede ved udstykningsforslaget, ved hjælp af et identifikationsnummer, det såkaldte BFE-nummer. Dette identifikationsnummer indføres med forslag til ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om Geodatastyrelsen, lov om tinglysning og forskellige andre love (Effektivisering af ejendomsregistrering og -forvaltning m.v.).

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 fastlægger ikke reglerne for, hvordan adresserne skal fastsættes for den enkelte samlede faste ejendom. Forslaget udelukker heller ikke, at ministeren kan udforme regler som betyder, at der også skal fastsættes adresser til ubebyggede arealer, der skal forblive som sådanne som eksempelvis parker eller grønne områder.

Sådanne detaljerede og teknisk orienterede regler om, hvordan adresser fastsættes for forskellige typer af bygninger eller bebyggelser, tekniske anlæg m.v., eller for ubebyggede arealer, kan fastsættes af energi-, forsynings- og energiministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 6.

I forbindelse med adresseprogrammet er sådanne detaljerede regler blevet fastlagt i adressebekendtgørelsen, hvor §§ 22-31 i dag angiver, hvordan adresser skal fastsættes i eksempelvis kolonihave-

områder, butikcentre, sygehuse og universiteter samt for tekniske anlæg som eksempelvis antennemaster og vindmøller og for ubebyggede arealer så som parker, grønne områder, legepladser m.v.

Disse detaljerede regler, som i det store og hele forventes videreført, blev fastlagt i forståelse med kommunerne, og efter konsultation med politiet og beredskabet samt de store erhvervsorganisationer.

Det foreslåede *stk. 2* bestemmer, at adressemyndigheden skal fastsættes en særskilt adresse til hver bolig.

Ligesom *stk. 1* udtrykker denne bestemmelse en hovedregel, der har været styrende for det danske adressesystem, siden den første lov om bygnings- og boligregistrering (BBR-loven) i 1976, hvor det blev besluttet, at hver bolig skulle kunne identificeres entydigt ved hjælp af en adresse. Det fremgår således af BBR-lovens § 3 e, *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen fastsætter adressebetegnelser for bl.a. boliger.

Der blev samtidig besluttet fælles regler for, hvordan et dansk husnummer er udformet, og der blev besluttet en standard for udformningen af etage- og dørbetegnelser. For etageboliger introduceredes reglen om, at der for hver opgang skulle fastsættes et særskilt husnummer inklusive evt. bogstav, hvorefter hver bolig kunne identificeres ved hjælp af en etage- og dørbetegnelse, som eksempelvis ”1. tv”.

Formålet hermed var at opnå de administrative fordele som ville opstå når registreringen af landets boliger i Bygnings- og Boligregistret (BBR) og CPR's registrering af borgernes bopæl anvendte den samme adresse. Eksempelvis udgjorde systemet grundlaget for, at Danmarks Statistik i 1980 for første gang kunne gennemføre en rent registerbaseret folke- og boligtælling.

Lovforslaget har til hensigt at fastholde og præcisere denne tilstand, således at der for hver bolig fortsat skal være fastsat en særskilt adresse, der kan anvendes både ved registreringen af selve boligen i BBR og ved folkeregistreringen i CPR. Samtidig vil alle andre offentlige myndigheder og private, der har behov for at udpege en bestemt bolig eller husstand, kunne anvende adressen som en sikker identifikation.

Det foreslåede *stk. 2* har imidlertid også til hensigt at tydeliggøre, at adressemyndigheden, af hensyn til adressernes entydighed, kun fastsætter én adresse for hver bolig.

I forbindelse med lovforslagets forberedelse, har såvel kommunerne som de myndigheder, der administrerer forskellige ydelser så som boligstøtte, familieydelse og uddannelsesstøtte, udtrykt et fælles ønske om, at der fastlægges en stabil og logisk sammenhæng mellem en bolig og en adresse.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at der alene fastsættes en enkelt adresse til en bolig, uanset om boligen har flere etager og uanset at der findes flere indgangsdøre end hoveddøren, som eksempelvis køkkendør, bryggersdør, en separat adgang til 1. sal eller lignende.

I mange boliger udlejes enkeltværelser eller dele af boligen i kortere eller længere perioder. Udlejningen kan eksempelvis omfatte værelser på samme etage som resten af boligen eller de kan være beliggende i en høj kælderetage eller på første sal med eller uden en selvstændig indgang.

Efter den foreslåede bestemmelse fastsættes der også i sådanne tilfælde kun én adresse til boligen, det vil sige, at alle beboere i forhold til folkeregister, postbefordring og andre, anvender den samme

adresse. Tilsvarende gør sig gældende for et bofællesskab, kollektiv eller lignende, hvor flere beboere uden familierelationer deler den samme bolig.

Hvis kommunen i en konkret situation bliver opmærksom på, at dele af en bolig er indrettet og anvendt på en måde, så der i medfør af lovgivningen faktisk er tale om flere selvstændige boliger, skal adressemyndigheden fastsætte yderligere adresser, således at der findes en særskilt adresse til hver bolig. I så fald har kommunerne ligeledes, efter reglerne i BBR-lovgivningen, pligt til at registrere forholdet i BBR.

Er den pågældende anvendelse eller de bygningsmæssige forhold ikke lovlige efter bygge- eller planlovgivningen eller andre love, vil myndighederne behandle sagen efter de relevante regler.

Som anført i de indledende bemærkninger til lovforslagets § 8, er det ikke afgørende for fastsættelsen af en adresse, om den pågældende bygning eller bolig er lovlig opført eller indrettet. Omvendt medfører fastsættelsen af en adresse ikke i sig selv nogen ændring i boligens status eller lovlighed.

Hvis sagsbehandlingen fører til, at der ikke er tale om mere end én bolig, skal eventuelle yderligere fastsatte adresser slettes, så der kun findes én adresse til boligen. Det samme gælder i situationer, hvor to boliger lægges sammen til én.

Det følger af det forslåede stk. 6, at energi- forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler, som præciserer bestemmelsen i stk. 2.

Der vil eksempelvis kunne fastlægges regler for, hvordan der skal fastsættes adresser til andre steder, hvor mennesker midlertidigt eller permanent har deres bopæl, som eksempelvis sommerhuse og andre fritidsboliger, kolonihaver, campingpladser, husbåde, midlertidigt opstillede skurvogne, uformelle skurbebyggelser, teltlejre eller lignende.

Hensigten hermed er, at der kan fastsættes adresser til de steder, hvor folk kan have deres faktiske bopæl eller drive virksomhed, således at de autoritative adresser kan danne grundlag for både folke- og virksomhedsregistreringen.

I den nugældende adressebekendtgørelse findes der allerede sådanne regler, der eksempelvis bestemmer, at der skal fastsættes særskilte adresser i sommerhus- og feriebebyggelser, kolonihaveområder med bebyggelse og havneområder ved bolværkspladser, som faktisk eller i medfør af planlægning anvendes til husbåde, hvor personer kan have bopæl.

Der henvises i øvrigt til det forslåede stk. 6 og bemærkningerne hertil, hvoraf det bl.a. fremgår, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan gøres undtagelse fra det foreslåede stk. 2 om, at der kun fastsættes en adresse for hver bolig.

I *stk. 3* foreslås det, at der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som i følge lov om bygnings- og boligregistrering eller regler fastsat i medfør deraf ikke skal registreres i Bygnings- og Boligregistret (BBR).

Forslaget svarer til den nuværende bestemmelse i adressebekendtgørelsens § 3, stk. 7, der er en udmøntning af reglen i BBR-lovens § 3 f, stk. 3, og som er udformet efter aftale med Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Det er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte undtagelsen for kravet om adressefastsættelse for bygninger, anlæg m.v. direkte i loven.

Der er ikke på nuværende tidspunkt regler i BBR-loven, som fastsætter at bygninger, anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet ikke skal registres i BBR, men der findes i § 2, stk. 4, en bemyndigelse til, at ministeren for by, bolig og landdistrikter (nu skatteministeren) efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren kan fastsætte særlige regler for registrering af oplysninger vedrørende ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 5, stk. 3, som generelt bestemmer, at når en ejendom, bygning eller teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, skal vejnavne og adresser fastsættes efter forhandling med det pågældende ministerium. Der kan eksempelvis være tale om fængsler, politistationer, kaserner og andre militære anlæg.

I de allerfleste tilfælde vil sådanne bygninger og anlæg m.v. blive registreret som sådanne i Bygnings- og Boligregisteret (BBR), men med en sikkerhedsklassifikation som betyder, at de detaljerede oplysninger om bygningen eller anlægget ikke kan videregives til tredje part.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 retter sig således mod de helt særlige tilfælde, hvor en bygning eller et anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, har en sådan karakter, at bygningen eller anlægget slet ikke skal registreres i BBR. For at opretholde hemmeligheden, foreslås det, at der i så fald heller ikke fastsættes adresser for disse bygninger, anlæg m.v.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at adressemyndigheden beslutter, hvilket vejnavn og husnummer, eventuel etage- og dørbetegnelse og eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå i adressen. Bestemmelsen tydeliggør således den grundlæggende proces i forbindelse med fastsættelsen af en adresse. Forslaget præciserer ligeledes det bærende princip i adressesystemet, idet det bestemmes at adressen skal være entydig, så den ikke kan forveksles med andre adresser i området.

Hensigten med bestemmelsen er at tydeliggøre, at det er adressemyndigheden som, inden for de øvrige regler der gælder, afgør hvilket vejnavn, husnummer, etage- og dørbetegnelse samt eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå i adressen.

Ligesom det er tilfældet i dag, vil adressemyndigheden skulle efterleve en række generelle regler som sikrer, at adresserne har samme udseende og struktur og over hele landet, eksempelvis reglen om, at husnumre fastsættes i stigende rækkefølge med ulige og lige husnumre i hver side af vejen. I dag er disse regler fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 1, og findes i adressebekendtgørelsen, fremover vil de kunne fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 6.

Det foreslåede stk. 4 omhandler således de situationer, hvor der er flere muligheder, og hvor adressemyndigheden derfor skal foretage et skøn over, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning.

Det kan eksempelvis være, når en ejendom er beliggende på et hjørne, hvor adressemyndigheden skal afgøre hvilket vejnavn, der skal indgå i adressen, eller en bygning, der ligger på skrånende terræn, hvor det skal besluttes, hvilken etage, der skal regnes som stueetagen.

Når bestemmelsen ikke nævner beslutningen om, hvilket postnummer, der indgår adressen, skyldes det, at postnumrene og deres geografiske afgrænsning, som omtalt i bemærkningerne til § 6 stk. 1, vedligeholdes af Post Danmark efter reglerne i postlovens § 21. Når adressemyndigheden således fastsætter en adresse, vil postnummeret være bestemt af adressens geografiske beliggenhed. Det er således ikke som sådan adressemyndigheden, der afgør, hvad der er det rigtige postnummer.

Hvis der er tvivl om hvilket postnummer en adresse ligger i, eksempelvis når en ny bebyggelse opføres tæt på en eksisterende grænse mellem to postnumre, er det aftalt med Transport- og Bygningsministeriet, at adressemyndigheden kontakter Post Danmark for at afgøre, hvilket postnummer bebyggelsen skal ligge i, dvs. om postnummergrænsen eventuelt skal flyttes.

I det foreslåede *stk. 5* bestemmes, at adressens husnummer skal fastsættes således, at det benævner den udefra kommende indgangsdør eller lignende til den bygning eller del af bygningen, som adressen udpeger. Hører adressen til et ubebygget areal, benævner husnummeret adgangen ind på dette. Der findes i dag tilsvarende regler i adressebekendtgørelsens § 12, stk. 3 og 4, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 1. Bestemmelsen foreslås overført til loven, da det er en central bestemmelse i adressefastsættelse.

Hensigten med bestemmelsen er at formalisere og præcisere den almindelige praksis i Danmark, som er at et husnummer (inklusive eventuelt bogstav) identificerer en bestemt indgangs- eller opgangsdør til en bygning, eller evt. en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal.

Hvis en indgangsdør er fælles for flere adresser, som det eksempelvis er tilfældet i en etagebolig, identificerer husnummeret opgangen, hvorefter de enkelte etage- og dørbetegnelser identificerer hver enkel bolig i opgangen. Er der flere opgangsdøre i bygningen, har hver af disse sit eget husnummer.

Tilsvarende gælder i andre bebyggelser med flere indgange, eksempelvis en erhvervsjendom med flere virksomheder som anvender hver sin indgang. Her fastsættes husnumrene ligeledes sådan, at hvert husnummer betegner en bestemt indgangsdør således, at kunder eller vareleverandører nemt kan finde frem til den rigtige virksomhed.

Bestemmelsen har således først og fremmest betydning for ejendomme, hvor der er flere indgangs- eller opgangsdøre, og hvor der derfor ikke må være tvivl om, hvilket husnummer, der hører til hvilken indgang.

I forbindelse med at adresserne fastsættes og registreres på ejendommen, vil adressemyndigheden sikre, at ejeren og brugerne af ejendommen er gjort bekendt med dette, således at ejeren eksempelvis kan opsætte skilte med de fastsatte husnumre korrekt, jf. bestemmelserne i lovforslagets § 10. I praksis vil dette ske ved, at adressemyndigheden på et detaljeret digitalt kort, luftfoto eller lignende, angiver, hvor hvert enkelt husnummer er placeret på ejendommen.

Hvis adressen fastsættes til et ubebygget areal, som eksempelvis en park eller en idrætsbane, betyder bestemmelsen, at husnummeret skal benævne en bestemt adgang ind på arealet. Er der flere indgange til det pågældende areal, eventuelt fra forskellige veje, vil hvert husnummer benævne én bestemt indgang.

I *stk. 6* foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af adresser, herunder til andre typer af ejendomme, bebyggelser, anlæg og ubebyggede are-

aler m.v., end de i stk. 1 og 2 nævnte, og at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse til en bolig.

Den foreslåede bemyndigelse er mere detaljeret end den nuværende bemyndigelse, som findes i BBR-lovens § 3 f, stk. 1, og som i dag er udmøntet i adressebekendtgørelsens §§ 11-31.

Formålet er dog fortsat, at ministeren i en revideret adressebekendtgørelse kan udforme mere detaljerede og teknisk betonedede regler om fastsættelsen af adresser.

I forhold til forskellige typer af ejendomme, bebyggelser, anlæg og ubebyggede arealer m.v., er det hensigten, at de nærmere regler skal være opbygget efter samme principper som i dag, hvor adressebekendtgørelsen dels indeholder regler, som omfatter alle adresser, og dels indeholder særlige regler for, hvordan adresser fastsættes for forskellige nærmere bestemte typer af ejendomme og bebyggelser.

De almindelige regler vil således også i en kommende bekendtgørelse indeholde regler for, hvornår adresser skal fastsættes, hvad der skal og kan fastsættes adresser til, og hvordan de enkelte dele af adressen sammensættes og bestemmes, eksempelvis reglerne for husnumre samt etage- og dørbetegnelser.

De særlige regler kan omfatte mere detaljerede regler for, hvordan forskellige typer af ejendomme, bebyggelser og tekniske anlæg m.v. skal behandles. I forbindelse med adresseprogrammet er der blev fastsat sådanne detaljerede i adressebekendtgørelsens §§ 22-31, som angiver reglerne for områdetyper såsom kolonihaveområder, butikcentre, sygehuse og universiteter, tekniske anlæg som eksempelvis antennemaster og vindmøller og for ubebyggede arealer såsom parker, grønne områder, legepladser m.v. Det er ikke hensigten at ændre væsentligt heri.

For at fastholde muligheden for at adressemyndigheden i den konkrete situation kan foretage et konkret skøn over, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning under hensyntagen til de lokale forhold, vil reglerne ligesom i dag være en kombination af obligatoriske minimumskrav, der både sikrer, at adresserne er nogenlunde ensartet fastsat over hele landet, og som samtidig giver mulighed for at vælge en løsning, der afspejler de lokale forhold og behov.

Adressebekendtgørelsens nuværende regler, som i det store og hele forventes videreført, blev fastlagt i forståelse med kommunerne og efter konsultation med politi og beredskabet samt de store erhvervsorganisationer. Det er også fremover hensigten, at en eventuel justering af de nuværende regler eller udformningen af regler for nye områdetyper skal ske i dialog med de relevante parter.

I forbindelse med en igangværende forbedring af oplysningerne i Bygnings- og Boligregisteret (BBR) om erhvervsbygninger og bygninger til landbrugsformål m.v., kan det eksempelvis vise sig nødvendigt at justere reglerne for fastsættelse af adresser i sådanne bygninger.

Forslaget til stk. 6 nævner afslutningsvist at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse for en bolig.

Den foreslåede hovedregel i stk. 2 om, at der kun fastsættes en adresse til en bolig, er nærmere omtalt i bemærkningerne til stk. 2. Hensigten med at kunne gøre undtagelser fra denne regel er, at der i visse særlige tilfælde kan være et praktisk behov for at benævne en bestemt indgang til et enfamiliehus på en bestemt måde.

Det kan eksempelvis være situationer hvor en del af boligen er indrettet til erhvervsformål som eksempelvis klinik, frisør, tegnestue eller andet liberalt erhverv, hvortil der er selvstændig indgang, eller der kan være tale om meget store boliger såsom slotte og godser, hvor der er særskilt vareindlevering, personaleindgang eller lignende.

Fastsættelse af en særskilt adresse med eget husnummer til den pågældende indgang vil i disse tilfælde kunne løse et praktisk behov for kunder, postbefordring og lignende.

Det er således ikke hensigten med forslaget, at adressemyndigheden skal kunne fravige reglen om en adresse til hver bolig, blot fordi en del af boligen udlejes i kortere eller længere tid.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om ejeres oplysningspligt.

De gældende regler herom følger af BBR-lovens § 4, stk. 1, hvorefter offentlige myndigheder og ejere af registrerede bygninger, enheder m.v. skal meddele oplysninger til brug for registrets drift efter regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Bemyndigelsen i BBR-lovens § 4, stk. 1, er udnyttet dels ved bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR) og dels ved § 34 i bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser (adressebekendtgørelsen).

I § 9 foreslås, at ejere af fast ejendom efter regler, der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren, skal meddele oplysninger og nødvendig dokumentation herfor til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringer heraf.

Som det fremgår, svarer den foreslåede bestemmelse med visse ændringer til reglen i BBR-lovens § 4, stk. 1, idet pligten til at meddele oplysninger følger af den foreslåede lovbestemmelse, og de nærmere regler om indholdet af oplysningspligten fortsat skal fastsættes i administrative forskrifter i medfør af bestemmelsen.

Bestemmelsen omfatter oplysninger om forhold, som har betydning for fastsættelse af adresser, herunder eksempelvis om vejadgangen til ejendommen, der er afgørende for, hvilket vejnavn som ejendommens adresse skal høre til.

Det er hensigten, at adressebekendtgørelsens § 34, som i dag fastsætter det nærmere indhold af oplysningspligten, vil blive videreført i en ny bekendtgørelse i henhold til bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse. Det vil i den forbindelse fortsat skulle fremgå af bekendtgørelsen bl.a., at ejere i tilfælde af bygningsændringer eller lignende af betydning for adressefastsættelsen, eller ved konstatering af fejl ved registreringen af adresser i Danmarks Adresseregister, har pligt til at meddele dette til adressemyndigheden i den relevante kommune. Det bemærkes, at adressemyndigheden i de fleste tilfælde på forhånd vil være i besiddelse af de relevante oplysninger, eksempelvis fra en udstyknings sag eller byggesag, eller fra de digitale kort, luftfotos m.v., som anvendes af kommunerne.

På den baggrund forventes det kun i særlige tilfælde at være nødvendigt, at ejeren meddeler yderligere oplysninger. Behovet kan eksempelvis opstå for større ejendomme med flere bygninger. Her vil ejerens oplysning om adgangsvejene på ejendommen og de enkelte indganges og indgangsdøres placering og funktion være relevante for at afgøre, hvilke døre der skal tildeles et husnummer, og hvordan rækkefølgen af husnumrene skal fastsættes, så det er logisk for brugerne.

I forhold til oplysningspligten i BBR-lovens § 4, der omfatter såvel offentlige myndigheder som ejere af ejendomme, omfatter den foreslåede bestemmelse alene ejere af fast ejendom. Årsagen til denne forskel er, at det i forbindelse med registreringen i BBR kan være relevant at anmode offentlige myndigheder om oplysninger, der kan bidrage til eller forbedre registrets dataindhold. Dette gør sig ikke gældende på samme måde på adresseområdet.

BBR-lovens § 4 omfatter kun ejere af ejendomme med registrerede bygninger, mens den foreslåede bestemmelse omfatter ejere af fast ejendom generelt, det vil sige også de særlige typer af ubebyggede arealer og anlæg, som i visse tilfælde skal tildeles adresser i henhold til de regler, der fastsættes i medfør af lovforslagets § 8, stk. 6. Denne ændring skønnes kun undtagelsesvis at få betydning, idet fastsættelsen af adresser på disse arealer og anlæg sjældent vil være afhængig af oplysninger, som forvaltningen ikke allerede har. Hertil kommer, at de pågældende arealer ofte er ejet af det offentlige. Det er ikke hensigten med loven, at ubebyggede arealer generelt, som for eksempel jordbrugs- og skovarealer, naturområder m.v., skal have adresser.

Der vil i forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister blive etableret en digital indberetningsmulighed, som ejeren kan anvende ved indsendelse af de nævnte oplysninger.

Det bemærkes, at manglende overholdelse af regler om indberetning af oplysninger m.v. i medfør af lovforslagets § 9 er strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, og kan danne grundlag for et bødeforelæg, jf. § 22, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til §§ 21 og 22.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om skiltning med de fastsatte husnumre og vejnavne.

De gældende regler om skiltning følger af BBR-lovens § 3 c og 3 d, stk. 1 og 3.

I § 10 foreslås således, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilt og eventuelt henvisningsskilt og for så vidt angår private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 4, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, er forpligtet til at opsætte vejnavneskilt i overensstemmelse med bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer herved overordnet set til BBR-lovens § 3 c og § 3 d, stk. 3, idet bestemmelsen dog indeholder visse ændringer og præciseringer sammenlignet med skiltningsskiltene i BBR-loven.

Det foreslås i *stk. 1*, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej eller sti og ikke forveksles med andre betegnelser.

Herved svarer den foreslåede bestemmelse i det væsentlige til BBR-lovens § 3 c, stk. 1, som blev indsat i BBR-loven ved en lovændring i 2006, idet den afløste en tilsvarende regel, der udgik af landets politivedtægter i 2005. Lovændringen blev anbefalet af bl.a. Post Danmark, 1-1-2, politiet samt ambulance- og brandberedskabet, der påpegede, at synlige husnummerskilte er nødvendige i det daglige, når man skal finde vej, og kan i en ulykkesituation være forudsætningen for hurtig hjælp til borgerne.

Formålet med stk. 1 er således, at andre end grundejeren selv nemt skal kunne lokalisere den pågældende ejendom ved hjælp af et synligt husnummerskilt.

Hvor det efter BBR-lovens § 3 c, stk. 1, er ”ejere af ejendomme”, der skal opsætte husnummer skilte, er det i forslaget til stk. 1 ”grundejeren”, der får pligten. Der er ved ændringen af terminologien ikke tiltænkt nogen materiel ændring; der er tale om en præcisering. Ved en ”grundejer” skal således forstås en ejer af samlet fast ejendom, jf. § 2 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen, jf. lovbekendtgørelsen nr. 1213 af 7. oktober 2013. BBR-lovens samlebetegnelse ”ejere af ejendomme” kan udover ejere af samlede faste ejendomme også være ejere af bygninger på fremmed grund og ejere af ejerlejligheder. En ejer af samlet fast ejendom ejer grunden, altså jordstykket, og også eventuelle bygninger og anlæg m.v. som er beliggende på grunden, for så vidt disse ikke er ejet af andre. Men bygninger og anlæg m.v. kan være ejet af andre, som i givet fald betegnes ejere af bygninger på fremmed (lejet) grund. Betegnelsen ”grundejer” er anvendt for at tydeliggøre, at det som udgangspunkt er ejeren af grunden, som er pligtssubjekt. Det bemærkes dog, at der i forslaget til stk. 3 findes en undtagelse til hovedreglen om, at grundejeren har pligten til at opsætte husnummerskilt. Når et husnummer er fastsat til en bygning på fremmed grund, påhviler pligten til at opsætte husnummerskilt således ejeren af bygningen. Pligtssubjektet i forhold til ejerlejligheder vil være ejerforeningen.

Selv om bestemmelsen anvender begrebet ”opsætte”, er det hensigten, at ejeren tillige, efter skiltets etablering, har ansvaret for at vedligeholde skiltningen, så den til stadighed er synlig.

Skiltningen skal udføres således, at husnummerskiltet ikke forveksles med andre betegnelser. Denne tilføjelse er ny i forhold til BBR-loven. På visse typer af større ejendomme, eksempelvis sygehuse og universiteter, anvendes – ud over adresserne – også en lokal nummerering af de enkelte bygninger. Hvis der er opsat skilte med sådanne interne bygningsnumre eller lignende, må disse ikke kunne forveksles med de husnumre, som adressemyndigheden har fastsat, og som eksempelvis beredskabet er afhængig af.

Kravet om, at husnummerskiltet ikke må kunne forveksles med andre betegnelser, er endvidere møntet på de helt særlige tilfælde, hvor en ejer ikke er enig i adressemyndighedens afgørelse om, hvilket nummer der skal anvendes for ejendommen. I så fald må ejeren ikke opretholde en skiltning

med det afviste husnummer, fordi der herved opstår risiko for misforståelser om, hvad ejendommens adresse rettelig er.

Det foreslåede *stk. 2* er nyt og vedrører placeringen af husnummerskilte og henvisningsskilte på faste ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer. Sådanne ejendomme kan f.eks. være samlede boligbebyggelser, kolonihaveområder, byejendomme, større erhvervejendomme eller offentlige institutioner.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det ved ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, kan være vanskeligt at finde frem til den rigtige opgangs- eller indgangsdør.

For parcelhuse og lignende, hvor der kun er ét husnummer, kan man som regel nemt finde frem til den rigtige indgangsdør, selv om husnummeret kun er skiltet ved havelågen eller indkørsel. Er der derimod flere husnumre på ejendommen, er det både nødvendigt, at husnumrene er synlige fra den adgangsgivende vej, og at det enkelte husnummer er skiltet direkte ved den rigtige indgangsdør.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der på ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, placeres husnummerskilt ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret benævner. Herved sikres, at en besøgende kan skelne to indgangsdøre fra hinanden.

I *stk. 2, 2. pkt.*, fastsættes en supplerende regel for de tilfælde, hvor de opsatte husnummerskilte ikke er synlige fra den adgangsgivende vej eller sti. I disse tilfælde skal grundejeren desuden opsætte et henvisningsskilt ved hver adgangsvej ind på ejendommen, der angiver retningen til de pågældende husnumre.

Et henvisningsskilt kan f.eks. have teksten ”Til 12-18” eller ”Lærkevej 11-29”. Skiltet kan være suppleret af en pil og kan tillige indeholde et stiliseret oversigtskort, som viser ejendommen og de fastsatte husnumre.

Henvisningsskiltet skal sikre, at en besøgende som skal finde frem til et bestemt husnummer, vejledes i hvilken adgangsvej ind på ejendommen, der kan anvendes for at nå frem.

I dag har kommunerne i BBR-lovens § 3 c, *stk. 2*, en generel hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejeren skal udføre og anbringe husnummerskilte. I forhold til større bebyggelser anvender kommunerne denne hjemmel til at fastsætte krav om, hvor grundejeren skal placere husnummerskilte og henvisningsskilte på ejendommen.

Forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, formaliserer dermed den almindelige praksis, samtidig med at bestemmelsen sikrer, at reglerne bliver gennemsigtige og ens for alle. Adressemyndigheden skal herefter kun i de særlige tilfælde, hvor der er behov for det, tage individuel stilling til sagen efter det foreslåede *stk. 4*.

Efter bestemmelsens ordlyd er der ikke pligt til at opsætte henvisningsskilte for husnumre, hvor selve husnummerskiltet ved hver indgangsdør allerede er synligt fra den adgangsgivende vej. Hvis der kun er én adgangsvej, som fører frem til en eller flere indgangsdøre, der ikke er synlige fra gaden, eksempelvis gennem en port eller indkørsel til en p-plads, skal henvisningsskiltet angive samtlige relevante husnumre. Er der flere adgangsveje til ejendommen, skal hver af disse være forsynet

med et henvisningsskilt, som kan vejlede en besøgende frem til de pågældende indgangsdøre på en hensigtsmæssig måde. I situationer, hvor der kan være tvivl om, hvilket vejnavn en gruppe husnumre henviser til, bør henvisningsskiltet angive vejens navn.

Henvisningsskilte er i øvrigt omfattet af lov om offentlige veje § 92, stk. 1, nr. 2, som fastsætter, at vejmyndigheden på ejendomme, som er beliggende langs en offentlig vej, kan anbringe og vedligeholde skilte, som angiver retningen til en eller flere adresser. Vejlovens bestemmelse vedrører situationer, hvor henvisningsskilte skal opsættes på fremmed grund, altså på en grund der er ejet af en anden end ejeren af den faste ejendom, som skiltet henviser til. § 92 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. lov om private fællesveje § 60.

Forslaget til stk. 2 er udformet efter anmodning fra kommunerne og parterne i beredskabet ud fra et ønske om at styrke den nuværende praksis for tydelig skiltning af adgangsvejene i sådanne bebyggelser.

Henvisningsskilte og husnummerskilte gør det muligt at orientere sig og let at finde vej også for personer, der ikke er kendt i området i forvejen. Tydelig skiltning kan i akutte situationer være afgørende for, at redningskøretøjer når hurtigt frem således, at redere, læger, brandfolk eller politi kan komme livstruede mennesker til undsætning hurtigst muligt.

I *stk. 3* indføres den regel, at hvis et husnummer er fastsat til en bygning på fremmed grund, påhviler pligten til at opsætte husnummerskilt efter stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., bygningens ejer.

BBR-loven indeholder ikke en tilsvarende regel.

Bestemmelsen vil også omfatte tekniske anlæg, som er fastsat på fremmed grund, som eksempelvis en vindmølle. I et sådant tilfælde vil skiltningen af et eventuelt husnummer påhvile vindmøllens ejer.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere ansvaret for husnummerskiltningen, når der er tale om bygninger på fremmed grund, dvs. hvor bygningen har én ejer, og jordstykket, som bygningen ligger på, har en anden ejer. Forslaget indebærer, at det i disse situationer skal være bygningens ejer, der er forpligtet til at foretage husnummerskiltningen.

Pligten til at opsætte henvisningsskilte er ikke omfattet af undtagelsen i stk. 3. Henvisningsskilte skal således opsættes af grundejeren, jf. stk. 2, 2.pkt., i tilfælde hvor henvisningsskilte skal opsættes på grundejerens grund.

Det foreslås i *stk. 4*, at adressemyndigheden kan påbyde grundejere eller ejere af bygninger på fremmed grund at udføre den i stk. 1 og 2 nævnte husnummer- og henvisningsskiltning på en nærmere bestemt måde, såfremt hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundet det.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til BBR-loven, som ikke indeholder en tilsvarende regel. Dog bemærkes, at den gældende BBR-lov § 3 c, stk. 2, anvendes af kommunalbestyrelsen til at

fastsætte regler om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte.

Bestemmelsen fastsætter hjemlen for adressemyndigheden til at udstede påbud til grundejeren, eller eventuelt bygningens ejer, jf. § 10, stk. 3, om overholdelse af skiltningsreglerne, herunder husnummerskiltningen i § 10, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., samt henvisningsskiltningen i stk. 2, 2. pkt.

Som det fremgår, indeholder bestemmelsen i § 10, stk. 4, hjemmel til at påbyde den pågældende ejer at udføre skiltningen på en nærmere bestemt måde, såfremt hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundet det.

Et påbud vil kunne omhandle bl.a., hvor husnummerskilte og henvisningsskilte skal opsættes, hvad skiltene skal angive, og hvordan de skal være udformet med hensyn til størrelse, farver, belysning m.v., således at de på en logisk måde anviser adgangsvejene i bebyggelsen og svarer til den øvrige skiltning med husnumre i området.

Det foreslås i *stk. 5*, at når der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. lovforslagets § 4, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, kan adressemyndigheden påbyde, at grundejeren opsætter et vejnavneskilt, som skal udformes og belyses på samme måde som den øvrige vejnavneskiltning i området.

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til BBR-lovens § 3 d, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

De private veje og andre færdselsarealer og områder, der vil være omfattet af bestemmelsen, findes f.eks. på større institutioner, sygehuse og trafikterminaler, f.eks. Danmarks Tekniske Universitet, Odense Universitetshospital og i Københavns Lufthavn.

Til brug for udrykning m.v. er det vigtigt, at der også for disse veje m.v. findes et logisk system af vejnavne og husnumre, der er synligt ved skiltning. På den baggrund foreslås BBR-lovens § 3 d, stk. 3, videreført således, at kommunalbestyrelsen sikres hjemmel til at kræve, at grundejeren af det pågældende område opsætter og vedligeholder vejnavneskilte, som skal opsættes og belyses efter samme regler, som hvis der havde været tale om en offentlig vej eller privat fællesvej.

Efter den foreslåede bestemmelse kan adressemyndigheden kræve, at grundejeren bekoster og opsætter en sådan tilsvarende skiltning efter adressemyndighedens nærmere anvisninger, idet skiltningen dog skal svare til den øvrige skiltning i området. Det er hensigten, at adressemyndigheden skal kunne tilbyde, at kommunen afholder udgiften og opsætter skiltningen.

Det bemærkes, at manglende overholdelse af skiltningsreglerne i § 10, stk. 1-5, er strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, og kan danne grundlag for et bødeforelæg, jf. lovforslagets § 22, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til §§ 21 og 22.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse indeholder bemyndigelser for henholdsvis adressemyndigheden og energi-, forsynings- og klimaministerens om fastsættelse af nærmere regler om skiltning.

De gældende regler herom følger af regler i BBR-lovens § 3 c, stk. 2 og 3.

Med lovforslagets § 11, stk. 1, foreslås en bemyndigelse for adressemyndigheden til at fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte, dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet for så vidt angår statsveje.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 c, stk. 2. I dag har en række kommuner udmøntet denne hjemmel i forskellige former for såkaldte "husnummerregulativer" eller lignende, der fastlægger regler om skiltningens udformning, farver, skrifttyper og placering.

Som konsekvens af den ændrede affattelse af skiltningsreglerne i lovforslagets § 10, stk. 2, præciseres det i det foreslåede stk. 1, at adressemyndighedens bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser om husnummerskilte også omfatter henvisningsskilte, hvilket BBR-lovens § 3 c, stk. 2, i praksis også har været anvendt til hidtil. Endvidere er begrebet "hovedlandeveje" ændret til det gældende begreb "statsveje".

De nærmere bestemmelser som adressemyndigheden fastsætter efter stk. 1 kan være generelle, således at de omfatter hele kommunens område, eller de kan omfatte bestemte dele af kommunen, som for eksempel en landsby eller et historisk bykvarter, hvor skiltningen ønskes udformet under hensyn til kulturhistoriske bevaringsværdier.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministerens til at fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dørbetegnelser.

Bestemmelsen svarer til BBR-lovens § 3 c, stk. 3, idet det dog i nærværende forslag er tilføjet, at skiltningen også kan omfatte etageangivelsen.

Baggrunden for reglen er, at det i visse typer af bygninger med mange bolig- eller erhvervsenheder pr. etage kan være vanskeligt at lokalisere den rigtige lejlighed eller dør uden en synlig skiltning af disse.

Behovet for at udvide kravet til også at omfatte etageangivelsen skyldes, at det i større bygningskomplekser ikke altid er klart, hvilken etage man befinder sig på, hvorfor det i mange tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt, at denne oplysning også er omfattet af den skiltning, som adressemyndigheden kan pålægge ejeren at opsætte og vedligeholde.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i stk. 2 vil blive fastsat regler, der viderefører de gældende regler om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser, der følger af adressebekendtgørelsens §§ 18-22. Det er således hensigten, at der fortsat vil blive fastsat

regler om fastsættelse af etagebetegnelser, herunder i forhold til butikcentre, sygehuse og andre større bygningskomplekser, og regler om fastsættelse af dørbetegnelse samt fastsættelse af husnumre ved indgange via udvendige trapper og altangange.

Det bemærkes, at det i medfør af lovforslagets § 21, stk. 2, vil kunne fastsættes administrativt, at manglende overholdelse af skiltningsregler udstedt i henhold til § 11 er strafbelagt, ligesom manglende overholdelse af skiltningsregler udstedt i medfør af § 11 kan danne grundlag for et bødeforelæg, jf. lovforslagets § 22, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til §§ 21 og 22.

Til § 12

Den foreslåede § 12 handler om adressemyndighedens mulighed for adgang til at besigtige skiltning.

De gældende regler om besigtigelse følger af BBR-lovens § 3, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at adressemyndigheden har adgang til at foretage udvendig besigtigelse af enhver ejendom samt til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter med henblik på at undersøge, om skiltningen er udført i overensstemmelse med § 10 og regler fastsat i medfør af § 11 (herunder regler om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser).

Den foreslåede bestemmelses stk. 1 giver adressemyndigheden adgang til besigtigelse af ejendomme – med undtagelse af tilfælde omfattet af stk. 2 – uden retskendelse, men det kræver forudgående underretning og forevisning af behørig legitimation.

Bestemmelse en delvis videreførelse af BBR-lovens § 3, stk. 2, 1. pkt., men præciserer i forhold til BBR-lovens § 3, stk. 2, at besigtigelser kan foretages med henblik på at undersøge, om skiltningsreglerne i lovforslagets § 10 og regler udstedt i medfør af lovforslagets § 11 er overholdt.

Endvidere indeholder den foreslåede bestemmelse i stk. 1 – som noget nyt – en hjemmel for adressemyndigheden til uden retskendelse at foretage både udvendig besigtigelse af ejendomme, samt indvendig besigtigelse af lokaliteter, som er offentligt tilgængelige, med henblik på at undersøge skiltningen.

Herved adskiller adgangen til indvendig besigtigelse efter den foreslåede bestemmelse sig fra BBR-lovens § 3, stk. 2, 2. pkt., derved, at der indføres en ny sondring i forhold kravet om retskendelse mellem indvendig besigtigelse af lokaliteter, der falder uden for beskyttelsen af boligens ukrænkelighed i grundlovens § 72 (det foreslåede stk. 1) og indvendig besigtigelse af lokaliteter, der falder inden for beskyttelsen i grundlovens § 72 (det foreslåede stk. 2).

Efter de gældende regler i BBR-lovens § 3, stk. 2, skal der indhentes retskendelse for indvendig besigtigelse, mens der ikke skal indhentes retskendelse for udvendig besigtigelse. Det foreslås, at denne sondring forlades, fordi den medfører en upraktisk situation for kommunerne som adressemyndighed derved, at der skal indhentes retskendelse til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter som f.eks. et butikcenter, sygehus, universitet m.v.

På den baggrund foreslås i stk. 1, at der etableres en mulighed for at foretage både udvendig besigtigelse af ejendomme, samt indvendig besigtigelse af lokaliteter uden retskendelse, medmindre der er tale om en ikke offentligt tilgængelig lokalitet, der er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 72, i hvilket tilfælde besigtigelse alene kan foretages i henhold til stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelses stk. 1 bliver det muligt for adressemyndigheden at foretage indvendig besigtigelse af lokaliteter, der er offentligt tilgængelige, herunder offentligt tilgængelige lokaliteter i butikcentre, sygehuse, universiteter og ikke-aflåste trappeopgange uden retskendelse, med henblik på at kontrollere, om skiltningen er i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 10 og regler udstedt i medfør af § 11.

Det foreslås i *stk. 2* at adressemyndigheden alene kan foretage indvendig besigtigelser af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, hvis der er formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, og kun med forudgående retskendelse.

Som eksempel på en lokalitet, der ikke kan antages at være offentligt tilgængelig, og som dermed alene kan besigtiges efter fremgangsmåden i stk. 2, kan nævnes aflåste private trappeopgange.

Som det fremgår, kan adressemyndighedens adgang til lokaliteter, herunder bolig eller erhvervslokaler, der ikke er offentligt tilgængelige, jf. stk. 2, efter forudgående retskendelse kun anvendes i situationer, hvor der er en formodning om, at der kan være tale om væsentlige mangler, herunder større afvigelser, fra skiltningsreglerne i § 10 eller regler fastsat i medfør af § 11.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 kan eksempelvis tænkes anvendt i situationer, hvor der er mistanke om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, og det ikke har været muligt for adressemyndigheden at få samtykke fra ejeren til indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, herunder hvor ejeren ikke har besvaret adressemyndighedens henvendelser herom, eller har nægtet adressemyndigheden adgang til ejendommen med henblik på besigtigelsen.

Den foreslåede § 12 tænkes anvendt i situationer, hvor adressemyndigheden eksempelvis har modtaget indberetninger fra beredskabsmyndigheder, der har oplevet mangler ved skiltningen ved brandsyn eller politisager, eller hvor borgere klager, fordi de har haft vanskeligt ved at finde vej på grund af mangelfuld skiltning.

Besigtigelse efter den foreslåede § 12 skal altid ske med mindst 14 dages varsel og mod forevisning af behørig legitimation. Kontrol i medfør af denne bestemmelse skal ske under iagttagelse af reglerne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de grundlæggende regler om etablering og drift m.v. af Danmarks Adresseregister (DAR).

Efter de gældende regler registreres vejnavne og adresser i flere forskellige systemer. Vejnavne registreres i CPR's vejregister, som indgår i CPR-systemet, mens adresser registreres i et register under Bygnings- og Boligregistret, BBR. Reglerne om etablering og drift m.v. af BBR er fastsat BBR-lovens §§ 1-3.

I § 13, stk. 1-3, foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler et landsdækkende grunddataregister med oplysninger om vejnavne og adresser, benævnt Danmarks Adresseregister (DAR), som dataansvarlig myndighed, og at hver enkelt kommune fører registret efter ministerens anvisninger.

Endvidere foreslås i stk. 4, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter forhandling med KL kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne til Danmarks Adresseregister, og at andre parter kan bidrage til fordelingen af udgifterne efter aftale med ministeren.

Den foreslåede § 13 indebærer, at de adresse- og vejoplysninger, der i dag findes i bl.a. BBR-registret, vil blive udskilt i et separat landsdækkende adresseregister, som indeholder grunddata om landets vejnavne og adresser.

Det vurderes i den forbindelse, at Danmarks Adresseregister bedst kan udvikles og vedligeholdes ved, at registeret etableres som et landsdækkende og centralt register. Både drift og udvikling af registret vil herved kunne gøres væsentligt billigere i et centralt register i forhold til en løsning, hvor den enkelte kommune selv skulle iværksætte tiltag for registret og afholde EU-udbud med muligt valg af forskellige driftsleverandører.

Efter det foreslåede stk. 1 pålægges energi-, forsynings- og klimaministeren opgaven med at sikre, at der i fremtiden eksisterer ét samlet register med adresseoplysninger.

Det vurderes, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med Danmarks Adresseregister – ligesom BBR – vil være omfattet af persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer), da der vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3.

Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med registrets førelse forudsættes i øvrigt at ske inden for rammerne af persondataloven.

Da Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, skal der tages stilling til, hvem der er dataansvarlig myndighed for registret.

Efter § 3, nr. 4, i lov om behandling af personoplysninger defineres den dataansvarlige myndighed som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ,

der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger.

Det fastsættes i den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren og ikke kommunerne er dataansvarlig myndighed i forhold til Danmarks Adresseregister.

Efter *stk. 3* fører kommunerne registret efter regler, der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren. Kommunerne skal dermed anses for at være databehandlere i forhold til registret, jf. persondatalovens § 3, nr. 5.

Herved følger ansvarsfordelingen reglerne i BBR-loven i forhold til BBR-registret.

Såfremt energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiger opgaven med at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister til et privat selskab, vil den private virksomhed ligeledes være at anse som databehandler, jf. persondatalovens § 3, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 4*, at udgifterne forbundet med adresseregistrets etablering, drift, vedligeholdelse og videreudvikling fordeles mellem staten og kommunerne i henhold til regler, som fastsættes af ministeren efter forhandling med KL. Andre parter kan bidrage efter aftale med ministeren.

Bestemmelsen adskiller sig fra BBR-lovens § 1, stk. 3, 2. pkt., hvorefter udgifterne til BBR-registrets vedligeholdelse og drift af holdes af kommunalbestyrelsen og ministeren kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne mellem de enkelte kommuner.

Til forskel fra Bygnings- og Bøligregistret er udgifterne til etablering af Danmarks Adresseregister samt drift, vedligehold og fællesoffentlig videreudvikling frem til 2023 finansieret gennem grunddataprogrammet. Desuden er det aftalt at henholdsvis staten og kommunerne finansiere egne ønsker til videreudvikling. Ministeren skal således efter forhandling med KL fastsætte regler om fordelingen af eventuelle yderligere udgifter til vedligeholdelse, drift og fælles ønsker til videreudvikling frem til midlerne fra grunddataprogrammet udløber og herefter fra 2023 for drift, vedligeholdelse og videreudvikling samt eventuel nyetablering af registret.

Hensigten med den foreslåede § 13, *stk. 4, 2. pkt.*, er at udgifterne skal afholdes af staten og kommunerne, og at andre parter kan bidrage på frivillig basis til udgifterne i forbindelse med Danmarks Adresseregister efter aftale med ministeren. Andre parter kan f.eks. være regioner eller private, som måtte have en interesse i at videreudvikle Danmarks Adresseregister.

Til § 14

I § 14 foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister. Myndigheden eller selskabet skal udbyde opgaven med jævne mellemrum, og udbuddet skal følge reglerne for tildeling af offentlige kontrakter, efter udbudsloven.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* indeholder en hjemmel for ministeren til at henlægge registrets etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling til en offentlig myndighed eller et privat selskab.

Bestemmelsen svarer herved i det væsentlige til BBR-lovens § 1 a, som indeholder en lignende adgang til bemyndigelse af en offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle BBR-registret.

Den foreslåede § 14 viderefører således i det væsentlige den gældende ordning for BBR-registret, som adresse- og vejnavneoplysningerne i dag er registreret i, for så vidt angår muligheden for at give bemyndigelse til en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister, herunder udbudsforpligtelsen for den pågældende bemyndigede myndighed eller selskab.

Bestemmelsen svarer således i det væsentlige til de gældende regler for BBR-registret, og myndigheden eller selskabet er også i forhold til Danmarks Adresseregister at anse som databehandler, jf. § 3, nr. 5, i lov om behandling af personoplysninger.

Efter *stk. 1* vil ministeren kunne foretage en hel eller delvis bemyndigelse til en offentlig myndighed eller et privat selskab. Adgangen til delvis bemyndigelse vil kunne anvendes til at bemyndige en myndighed eller et selskab til at varetage en del af opgaverne forbundet med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling. De opgaver, der ikke bemyndiges til myndigheden eller selskabet, vil kunne bemyndiges til andre myndigheder eller selskaber, ligesom ministeren vil kunne undlade at foretage en bemyndigelse, for så vidt angår de resterende opgaver.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at energi-, forsynings- og klimaministeren har mulighed for at finde omkostningseffektive løsninger på større eller mindre dele af it-funktionaliteten, hvor det er hensigtsmæssigt.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse som hidtil ikke kunne overdrages afgørelseskompetence til en bemyndiget myndighed eller selskab. Det skal således fortsat være kommunalbestyrelsen, der træffer de forvaltningsretlige afgørelser omkring registreringen i Danmarks Adresseregister, og ministeren der er klageinstans for kommunalbestyrelsens afgørelser.

Energi-, forsynings- og klimaministeren anviser, hvilke etablerings-, drifts-, vedligeholdelses- og udviklingsopgaver myndigheden eller selskabet skal udføre, og myndigheden eller selskabet har det fulde ansvar for udførelsen af de anviste opgaver.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2* er en bemyndiget myndighed eller et bemyndiget selskab forpligtet til at udbyde opgaverne med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling af Danmarks Adresseregister efter aftale med ministeren.

Udbudsforpligtelsen for en bemyndiget myndighed eller et bemyndiget selskab vil følge de samme regler, som er gældende for bemyndigede myndigheder eller selskaber i forhold til BBR, som adresseoplysningerne i dag er registreret i. Det medfører bl.a., at myndigheden eller selskabet skal konkurrenceudsætte samtlige opgaver, der er henlagt til myndigheden eller selskabet, i den udstrækning

disse er udbudspligtige efter udbudsloven. Udbud skal ske med jævne mellemrum og skal gennemføres i overensstemmelse med udbudslovens regler om tildeling af offentlige kontrakter. Udbud sker i alle tilfælde på den bemyndigede myndigheds eller selskabs regning og ansvar. Myndigheden eller selskabet udbyder opgaverne i eget navn.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser, der træffes i forbindelse med gennemførelse af udbud efter den foreslåede lov og de i medfør heraf fastsatte regler, kan påklages til Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og regler fastsat i medfør heraf (klagenævnet). Herved følger forslaget bestemmelsen i BBR-lovens § 1 a, stk. 3, som giver adgang til at påklage afgørelser om udbud efter BBR-loven til klagenævnet.

Det foreslås i *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med myndigheder eller selskaber, der er bemyndiget efter bestemmelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at ministeren efter den foreslåede bestemmelses *stk. 6, sidste pkt.* kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for ministeren. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 1 a, stk. 6, som fastsætter ministerens tilsyn med bl.a. det bemyndigede selskab, for så vidt angår registret..

Ligesom BBR-lovens tilsynsbestemmelse er den foreslåede bestemmelses *stk. 4* en følge af, at myndigheden eller selskabet overlades etableringen, driften, vedligeholdelsen og udviklingen af et register, som ministeren er ansvarlig for. Det er nødvendigt, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan føre tilsyn med selskabets økonomi og opgaveløsning, for så vidt angår Danmarks Adresseregister.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i *stk. 6, sidste pkt.*, skal fastsættes regler for, at myndigheden eller selskabet årligt skal afrapportere sit virke til ministeren og give ministeren uhindret adgang til alle oplysninger, data og interne dokumenter vedrørende registret.

Formålet med tilsynet efter *stk. 4* er at sikre en høj datakvalitet samt sikre, at håndtering af indberetninger, ajourføring og validering af data sker korrekt. Idet myndigheden eller selskabet har ret til at føre anden virksomhed ved siden af de opgaver, som følger af bemyndigelsen, er det en forudsætning, at alle aktiviteter med at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister holdes tydeligt adskilt fra selskabets øvrige virksomhed.

Samtlige direkte og indirekte omkostninger og indtægter forbundet med opgaven skal opføres særskilt i selskabets regnskab. Myndighedens eller selskabets øvrige (kommercielle) ydelser må alene anvende data fra IT-systemets offentligt tilgængelige grænseflade således, at myndigheden eller selskabet på dette område opererer på samme markedsvilkår som andre.

Midler fra den eksklusive rettighed til at drive registret (monopoldelen) må ikke anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter. Såfremt myndigheden eller selskabet har eller får flere monopoler, skal driften og økonomien mellem disse være klart adskilt, og midlerne fra det ene monopol må ikke anvendes i forbindelse med et andet monopol.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 5* kan Rigsrevisionen kræve regnskabet for et bemyndiget selskab forelagt til gennemgang. Herved er bestemmelsen i overensstemmelse med tilsynsbestemmelsen i BBR-lovens § 1 a, *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Rigsrevisionen har adgang til selskabets regnskaber m.v. på samme vilkår som energi-, forsynings- og klimaministeren.

Ved Rigsrevisionens gennemgang af selskabets økonomi påses blandt andet, at regnskabet er undergivet betryggende revision, og at der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne, jf. reglerne i § 4, jf. § 6 i lov om revision af statens regnskaber m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 19. januar 2012. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte en revisionsinstruks.

Det foreslås i *stk. 6*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter de nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet skal etablere, drive og udvikle Danmarks Adresseregister og udbyde opgaverne i forbindelse hermed, ligesom det er tilfældet for BBR. Kravspecifikationer m.v. i forbindelse med Danmarks Adresseregister udarbejdes af den offentlige myndighed eller det private selskab efter energi-, forsynings- og klimaministerens nærmere anvisninger, som det også er tilfældet for BBR i dag.

Det bemærkes, at energi-, forsynings- og klimaministeren fortsat er dataansvarlig myndighed og efter det foreslåede *stk. 6* kan fastsætte nærmere regler om, hvordan og hvornår myndigheden eller selskabet skal levere data og aflægge regnskab, samt om myndighedens eller selskabets funktion, administration af udbud, kontraktstyring m.v. Det er alene ministeren, der kan pålægge myndigheden eller selskabet krav til udvikling og videreudvikling af registeret. Myndigheden eller selskabet har det fulde ansvar for udførelsen af de anviste opgaver.

Til § 15

De foreslåede bestemmelser i § 15 angiver, hvilke oplysninger som skal registreres i Danmarks Adresseregister.

Der har hidtil ikke eksisteret et samlet register over vejnavne og adresser i Danmark. I stedet registreres oplysninger om vejnavne og adresser i henholdsvis CPR og BBR. Det følger således af adressebekendtgørelsens § 32, at adressemyndigheden registrerer oplysninger om vejnavne m.v. samt oplysninger om vejenes og adressernes beliggenhed samt oplysninger om eventuelt fastsatte supplerende bynavne i CPR's vejregister. Efter adressebekendtgørelsens § 33, registrerer adressemyndigheden samtlige fastsatte adresser i BBR.

Hensigten med lovforslagets § 15 er blandt andet at tydeliggøre, at Danmarks Adresseregister alene indeholder oplysninger om de vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som findes i Danmark, og hvor de er beliggende. Danmarks Adresseregister skal således ikke registrere oplysninger om de personer eller virksomheder, som bor eller hører til på ejendommen eller nærmere oplysninger om

ejendommen og dens bygninger og boliger. Der registreres ligeledes heller ikke oplysninger om ejendommens ejer.

I overensstemmelse med grunddataprogrammets principper findes sådanne oplysninger i de andre grunddataregistre: CPR, CVR, matriklen, Bygnings- og Boligregistret (BBR), den kommende Ejerfortegnelse og det kommende register over faste ejendomme beliggenhedsadresse. Da grunddataprogrammet sikrer, at registrene passer ind i en fælles datamodel og bygger på hinandens oplysninger, er det muligt at sammenstille oplysninger på tværs af registrene, når dette er relevant.

For at muliggøre sådanne sammenstillinger indeholder Danmarks Adresseregisters både en geografisk beliggenhedsoplysning, som kan bruges i et digitalt kort eller et navigationssystem, og en oplysning om, hvilken eller hvilke ejendomme og bygninger adressen hører til, idet denne oplysning kan bruges til at fremsøge bestemte ejendomme eller bygninger.

Hensigten er, at en forespørgsel i Danmarks Adresseregister skal kunne resultere i et svar om hvilke ejendomme eller bygninger adressen berører. Når en ejendom således er identificeret på baggrund af forespørgslen i adresseregistret, kan en efterfølgende forespørgsel på ejendommen i matriklen og Ejerfortegnelsen resultere i detaljerede oplysninger om ejendommen, eksempelvis om jordstykkets udstrækning, areal og noteringer, og om hvem, der er ejer. Tilsvarende vil en forespørgsel i BBR kunne give detaljerede oplysninger om den bygning, som adressen berører, eksempelvis om dens opførelsesår, anvendelse og arealer.

I et it-system vil sådanne forespørgsler kunne bygges sammen og automatiseres, så brugeren oplever det som en simpel operation, hvor en given adresseoplysning returnerer de relevante og detaljerede oplysninger om ejendommen, ejeren eller bygningen.

Herudover registreres det i Danmarks Adresseregister, hvilket sogn og afstemningsområde som adressen er beliggende i. Oplysning om sogn og afstemningsområde indgår i udtræk fra CPR over personer med valgret, der udgør grundlaget for udarbejdelse af valglisten i forbindelse med menighedsrådsvalg, kommunal-, regions- og folketingsvalg, landsdækkende folkeafstemninger og Europa-Parlamentsvalg.

Som anført under lovforslagets pkt. 2.7.2. i de almindelige bemærkninger vurderes det, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med oprettelsen og anvendelsen af Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer, da der – uanset der ikke indgår oplysninger om konkrete personer – vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af adresseregistret, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Herudover bemærkes, at behandlingen af personoplysningerne i forbindelse med registrets anvendelse forudsættes at finde sted inden for rammerne af persondataloven.

I forslaget *stk. 1*, foreslås det, at adressemyndigheden i Danmarks Adresseregister registrerer oplysninger om vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som er fastsat efter denne lov eller efter reglerne fastsat i medfør af denne lov.

Bestemmelsen fastlægger Danmarks Adresseregisters funktion som grunddataregister for samtlige vejnavne, adresser og supplerende bynavne i Danmark.

Det fremgår af lovforslagets § 13, *stk. 3*, at det er hver kommune, der fører registeret efter regler som fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Som nævnt i bemærkningerne til § 3 skal ordet ”fastsat” forstås således, at det dækker såvel den situation, at adressemyndigheden fastsætter et nyt vejnavn, adresse eller supplerende bynavn, og den situation at en eksisterende forekomst ændres eller eventuelt slettes. I alle tilfælde skal den korrekte oplysning registreres i Danmarks Adresseregister således, at registeret stedse indeholder de fuldstændige oplysninger om samtlige kommunens vejnavne og adresser.

Når forslaget anvender formuleringen ”og reguleret efter denne lov eller efter reglerne fastsat i medfør af denne lov”, er det for at tydeliggøre, at også den nuværende, ældre bestand af vejnavne, adresser og supplerende bynavne m.v. skal være registreret korrekt i Danmarks Adresseregister, selv om disse forekomster er fastsat efter nugældende og tidligere lovgivning.

Den foreslåede *stk. 2* indeholder en liste over oplysninger, som skal optages i Danmarks Adresseregister for hvert vejnavn.

I *nr. 1* foreslås, at selve vejnavnet og et forkortet vejnavn skal registreres. I dag registreres disse oplysninger i CPR's vejregister.

I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen, som er et led i det igangværende adresseprogram, er det besluttet, at registreringen af vejnavne skal overflyttes til Danmarks Adresseregister, således at hele adressen registreres ét sted.

Af hensyn til de mange eksisterende it-systemer, registre m.v. som i dag anvender CPR's vejnavne-data, vil de nuværende formater for vejnavne m.v. blive opretholdt, når Danmarks Adresseregister overtager opgaven.

Ligesom i dag vil vejnavne således kunne registreres med indtil 40 tegn. Er et vejnavn mere end 20 tegn langt vil der, af hensyn til systemer med begrænset plads, eksempelvis sundhedskort o.l., tillige blive registreret et forkortet vejnavn (kaldet vejadresseringsnavn) på maksimalt 20 tegn.

I *nr. 2* foreslås, at den omtrentlige geografiske beliggenhed og udstrækning af den navngivne vej skal registreres. En sådan registrering findes ikke i dag i CPR's vejregister. Hensigten med forslaget er at gøre det muligt for et it-system, som anvender de autoritative adressedata, eksempelvis i et bilnavigationssystem eller i en smartphone, at søge efter vejnavne i et givent geografisk område. Oplysningen vil tillige blive anvendt for at sikre den geografiske entydighed af nye vejnavne. I forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister vil oplysningen blive beregnet automatisk for alle nuværende vejnavne på basis af data om de tilknyttede adressers beliggenhed og det digitale vejnet, som GeoDanmark har etableret.

I *nr. 3* foreslås, at postnumre og eventuelle supplerende bynavne skal registreres for vejnavnet.

Dette svarer ligeledes til hvad der i dag registreres i CPR's vejregister. I forbindelse med den forenkling af registreringsprocessen, som er et led i det igangværende adresseprogram, er det aftalt at overflytte denne registrering til Danmarks Adresseregister.

I *nr. 4* foreslås, at det registres, hvilke kommuner og tilhørende vejkode som vejnavnet vedrører.

Disse oplysninger svarer ligeledes til, hvad der i dag registreres i CPR's vejregister, hvor det for hvert vejnavn findes en kommunekode, der angiver den pågældende kommune, som vejen berører og en såkaldt vejkode, som er en unik identifikation af vejnavnet inden for den pågældende kommune.

I Danmarks Adresseregister vil kommune- og vejkode således blive registreret fuldstændig som i dag af hensyn til de mange eksisterende it-systemer, registre m.v., som i dag anvender CPR's vejnavnedata.

Som noget nyt vil navngivne veje, der berører mere end en kommune, som eksempelvis motorveje, kun blive registreret med vejnavnet én gang, selv om der vil være en kommune- og vejkode for hver af de kommuner, som vejen vedrører. I dag registreres sådanne vejnavne manuelt i hver af de kommuner, som vejen berører, hvilket betyder, at der ofte optræder små stavforskelle i vejnavnet. Samtidig er der risiko for, at det samme husnummer kan optræde på vejen to forskellige steder. Når sådanne navngivne veje kun registreres én gang, undgås disse fejl.

I *nr. 5* foreslås, at det registreres, hvilken dato vejnavnet træder i kraft. Oplysningen herom har naturligvis først og fremmest betydning for nye vejnavne og i situationer, hvor en eksisterende navngiven vej helt eller delvist ændrer navn. Det er således såvel datoen for vejnavnets oprindelige ikrafttræden, som eventuelle datoer for efterfølgende ændringer, der skal registreres.

Når adressemyndigheden træffer beslutning om et nyt eller ændret vejnavn, er det som regel hensigtsmæssigt samtidig at bestemme, at vejnavnet først skal træde i kraft på en bestemt dato, således at eksterne parter, som eksempelvis de berørte borgere og virksomheder, post, politi og beredskab har mulighed for at forberede sig. Det samme gælder i de situationer, hvor et gældende vejnavn nedlægges.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en liste over de oplysninger, som skal registreres i Danmarks Adresseregister for hver adresse.

I *nr. 1-3* foreslås, at de elementer, der efter lovforslagets § 7 indgår i den fuldstændige adresse, skal registreres, det vil sige, vejnavn samt husnummer og eventuel etage- og dørbetegnelse, eventuelt supplerende bynavn samt postnummer.

I dag foregår registreringen af postnummer og et eventuelt supplerende bynavn, i CPR's vejregister, idet kommunen for hvert vejnavn manuelt registrerer, hvilke intervaller af husnumre der hører til et bestemt postnummer og supplerende bynavn.

I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen vil registreringen blive overflyttet til Danmarks Adresseregister. Samtidig vil registreringen kunne ske automatisk, idet den kan baseres på oplysninger om den geografiske afgrænsning af postnumrene og af de supplerende bynavne, som findes i grunddataregisteret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI), der drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Ved at anvende adressens geografiske koordinater i en forespørgsel mod Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil dette register automatisk kunne oplyse, hvilket postnummer og eventuelt supplerende bynavn der skal indgå i adressen.

I *nr. 4* foreslås det endvidere at adressens geografiske beliggenhed og tilknytning til vejnettet skal registreres.

Siden 2001 har kommunerne for hver adresse registreret et sæt geografiske koordinater, som repræsenterer den hoveddør eller lignende, som adressen angiver adgangen til. Oplysningerne om de geografiske koordinater kan bruges til at vise adressen på et digitalt kort, hvilket betyder at Danmarks adresser i stigende omfang bliver brugt geografisk, eksempelvis i beredskabet og til vejvisning i smartphones og satellitbaserede navigationssystemer (GPS).

I forbindelse med det igangværende adresseprogram er det aftalt, at oplysningerne om adressernes geografiske beliggenhed skal forbedres for så vidt angår både kvalitet og aktualitet.

I samme forbindelse er det aftalt, at der udover adressens position i den bygning eller lignende, som adressen hører til (adgangspunktet), desuden skal registreres koordinaterne til et punkt (vejpunktet) på den vejmidte, som giver adgang til adressen. Hensigten hermed er at forbedre mulighederne for at anvende de autoritative adresseoplysninger til transportplanlægning og navigation.

I forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister, vil oplysningen blive beregnet automatisk for alle nuværende adresser på basis af forskellige andre geografiske data, bl.a. det digitale vejnet, som GeoDanmark har etableret.

I dag registrerer mange kommuner de geografiske oplysninger om adresserne i særskilte kortbaserede it-systemer. Med introduktionen af Danmarks Adresseregister vil registreringen af adressens geografiske beliggenhed kunne ske på et digitalt kort, der er integreret i registerets skærbilleder.

I *nr. 5* foreslås, at det registreres, hvilket sogn og afstemningsområde adressen hører til.

Oplysningen om, hvilket sogn og afstemningsområde hver adresse er beliggende i, er nødvendig for dannelsen af CPR's valgudtræk over personer med valgret med henblik på afholdelse af menighedsrådsvalg, kommunal-, regions- og folketingsvalg, landsdækkende folkeafstemninger og Europa-Parlamentsvalg.

I dag foregår denne registrering i CPR's vejregister, hvor kommunen for hvert vejnavn angiver, hvilke intervaller af husnumre der hører til et bestemt sogn og afstemningsområde. I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen, er det besluttet, at registreringen skal overflyttes til Danmarks Adresseregister.

Ligesom det er tilfældet for postnummer og supplerende bynavn, vil registreringen i Danmarks Adresseregister kunne ske automatisk, idet den kan baseres på oplysninger om den geografiske afgrænsning af sognene og afstemningsområderne, som findes i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Ved at anvende adressens geografiske koordinater i en forespørgsel mod Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil dette register automatisk kunne oplyse, hvilket sogn og afstemningsområde adressen hører til.

Kommunerne vil fortsat skulle vedligeholde CPR's oplysninger om sogn og afstemningsområde (valgdistrikt), indtil en overførsel af administrative inddelinger fra Danmarks Adresseregister til

CPR er implementeret, hvilket forventes at ske 3-4 måneder efter, at Danmarks Adresseregister er sat i drift. Ved eventuel udskrivelse eller afholdelse af valg eller folkeafstemning i ovennævnte periode vil CPR's udtræk over personer med valgret, der udgør grundlaget for udarbejdelse af valglisten, indeholde oplysning om afstemningsområde (valgdistrikt) baseret på registreringen i CPR.

I *nr. 6* foreslås, at det registreres hvilke faste ejendomme, adressen vedrører. Konkret kan dette ske ved at knytte et BFE-nummer, dvs. matriklens identifikation af en samlet fast ejendom, en ejerlejlighed eller en bygning på fremmed grund (lejet grund), til hver adresse. Som omtalt i de indledende bemærkninger til § 15 vil man herved opnå at en adresse kan anvendes som grundlag for at fremsøge oplysninger om den pågældende ejendom. Omvendt vil man i Danmarks Adresseregister kunne forespørge på en fast ejendom ved hjælp af et BFE-nummer, og få oplyst præcis hvilken eller hvilke adresser der berører den pågældende ejendom.

BFE-nummeret er en ny nøgle til identifikation af fast ejendom, som foreslås indført med lovforslag om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om Geodatastyrelsen, lov om tinglysning og forskellige andre love (Effektivisering af ejendomsregistrering og -forvaltning m.v.).

I de fleste tilfælde vil registreringen kunne ske automatisk, idet den kan baseres på oplysninger om den geografiske afgrænsning af de enkelte jordstykker i matriklen. Når adressemyndigheden markerer adressens geografiske beliggenhed, vil Danmarks Adresseregister kunne forespørge matriklen om, hvilket jordstykke og dermed BFE-nummer, der er tale om.

Det skal bemærkes, at enkelte adresser ikke vil være knyttet til en samlet fast ejendom. Det drejer eksempelvis om adresser, som ligger på broer, moler eller lignende, som ikke er omfattet af matriklen.

Ligeledes kan en adresse i nogle tilfælde være knyttet til mere end en ejendom, eksempelvis når en adresse både anvendes som betegnelse for en ejerlejlighed og for den samlede faste ejendom, som ejerlejligheden indgår i, dvs. "moderejendommen".

I *nr. 7* foreslås det, at det registreres, hvilken eventuel bygning eller teknisk anlæg i Bygnings- og Boligregistret (BBR) som adressen eventuelt hører til.

Oplysningen herom har især betydning, når der på en ejendom er mere end en bygning, og hvor der derfor kan være tvivl om, hvilken af bygningerne adressen hører til. Eksempelvis skal ejeren være fuldt oplyst herom, for at kunne udføre skiltningen med de fastsatte husnumre korrekt efter de foreslåede regler herom i § 10, stk. 2.

Når adressemyndigheden fastsætter en adresse og registrerer dens geografiske beliggenhed på ejendommen, jf. nr. 4, vil adressemyndigheden altid vide, hvilken bygning der er tale om. Tilsvarende gælder for adresser, der fastsættes for at benævne tekniske anlæg, som eksempelvis en gruppe vindmøller.

Er adressen fastsat for at identificere en bestemt bolig, vil adressen høre til den bygning, som boligen ligger i.

I *nr. 8* foreslås det, at det registreres, hvilken kommune adressen er beliggende i.

Denne oplysning er nødvendig, da det for aftagere af adresseoplysninger er relevant at få kendskab til, hvilken kommune den enkelte adresse er beliggende i.

I *nr. 9* foreslås det, at dato for adressens ikrafttræden registreres. Oplysningen har først og fremmest betydning for nye adresser eller eksisterende adresser, som ændres, eksempelvis når det er nødvendigt at ændre husnummeret for en bestemt ejendom fra 14 til 14A.

I så fald kan adressemyndigheden beslutte at ændringen først skal træde i kraft på en bestemt dato, således at de berørte borgere og virksomheder, postvæsenet, politi, beredskab m.v. har mulighed for at forberede sig.

Det foreslåede *stk. 4* beskriver, hvilke oplysninger der skal registreres i Danmarks Adresseregister om postnumre og supplerende bynavne.

I *nr. 1* foreslås det, at oplysning om alle postnumre med tilhørende navn på postnummerområder, der kan indgå i adresser skal optages i Danmarks Adresseregister, samt dato for postnummerets eller navnets ikrafttræden.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 1, er det ifølge § 21 i postloven, den befordringspligtige postvirksomhed, som vedligeholder postnummersystemet, herunder bestemmer, hvilke postnumre, der findes og hvilket navn, der er knyttet til hvert postnummerområde, som eksempelvis 4000 Roskilde.

Da postnummeret indgår som en central del af en adresse, er det vigtigt, at oplysningerne findes i Danmarks Adresseregister således, at alle, der bruger registerets oplysninger, har nem og lige adgang til en komplet og opdateret liste over alle gyldige postnumre med tilhørende navn. Det skal i øvrigt bemærkes, at der kun sjældent opstår nye postnumre.

Med vendingen ”som kan indgå i adresser” er hensigten at tydeliggøre, at postnumre som er fastsat af Post Danmark til rent interne, administrative formål, ikke indgår i Danmarks Adresseregister.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke oplysningen om hvert postnummers geografiske afgrænsning, idet disse oplysninger, ligesom oplysninger om afgrænsningen andre administrative inddelinger, registreres i grunddataregisteret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Oplysninger om postnummergrænserne i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling opdateres af Post Danmark efter aftale med Transport- og Bygningsministeriet.

Det foreslås også, at det registreres, hvilken dato postnummeret og det tilhørende navn på postnummerområdet træder i kraft. Det er både datoen for nye postnumre og deres tilhørende navn ikrafttræden, og eventuelle efterfølgende ændringer, der skal registreres.

I *nr. 2* foreslås det, at oplysning om supplerende bynavne, samt dato for navnets ikrafttrædelse skal optages i Danmarks Adresseregister.

Bestemmelsen omhandler de supplerende bynavne, som adressemyndigheden fastsætter efter reglerne i lovforslagets § 6, stk. 2. Hensigten er, ligesom for postnumrene, at brugere af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister har nem og lige adgang til en komplet og opdateret liste over samtlige supplerende bynavne for hele landet.

Det foreslåede nr. 2 omfatter, ligesom nr. 1, ikke oplysningen om den geografiske afgrænsning af bynavnet, som adressemyndigheden skal fastsætte efter lovforslagets § 6, stk. 3.

Ligesom det er tilfældet for postnumrene, registreres den geografiske afgrænsning af de supplerende bynavne i grunddataregisteret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Selv om oplysningerne lagres i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil adressemyndigheden dog kunne foretage registreringsprocessen i et digitalt kortvindue i et af skærbillederne til Danmarks Adresseregister.

Det foreslås desuden, at det registreres hvilken dato det supplerende bynavn træder i kraft. Det er både datoen for nye navnes ikrafttræden, som eventuelle efterfølgende ændringer, der skal registreres.

I den foreslåede *stk. 5* bestemmes, at energi-, forsynings- og klimaministeren træffer foranstaltninger som sikrer, at oplysninger om den geografiske afgrænsning af supplerende bynavne og postnumre indgår i Danmarks Adresseregister.

Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 7 udgør postnummeret og et eventuelt supplerende bynavn centrale elementer i en adresse.

Som det ydermere fremgår af bemærkningerne til § 15, stk. 2-4, er funktionsmåden for Danmarks Adresseregister baseret på, at den geografiske afgrænsning af disse to elementer lagres i et andet grunddataregister, nemlig Danmarks Administrative Geografiske Inddeling.

Danmarks Administrative Geografiske Inddeling er imidlertid ikke som sådan reguleret af nærværende lov. Hvis Danmarks Administrative Geografiske Inddeling ophører eller ændrer funktionsmåde må energi-, forsynings- og klimaministerens derfor drage omsorg for, at Danmarks Adresseregister kan tilgå oplysningerne fra en anden kilde, eller eventuelt lagre dem selv. Hvis Danmarks Administrative Geografiske Inddeling skifter ressortområde, kan de foreslåede foranstaltninger i *stk. 5*, bestå i en aftale med den pågældende ressortmyndighed om, at samspillet med Danmarks Adresseregister opretholdes.

Forslaget til *stk. 6* bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet i Danmarks Adresseregister, herunder at der kan indgå yderligere oplysninger end de i *stk. 2-4* nævnte.

Hensigten med bestemmelsen er, at ministeren skal kunne fastsætte nærmere detaljeorienterede eller tekniske regler om, hvordan de enkelte oplysninger, som er nævnt i *stk. 2-4*, skal registreres i Danmarks Adresseregister, eksempelvis om længden af de enkelte datafelter, hvilke tegn- eller kodesæt der kan anvendes og lignende.

De nærmere regler kan også omfatte krav om, hvordan ændringer i registerets oplysninger er dokumenteret i form af historiske data, og hvordan kvalitets- og oprindelsesoplysninger for de enkelte felter skal registreres, eksempelvis således at en bruger kan gøre sig bekendt med, hvornår en oplysning er registreret, hvad der er kilden til oplysningen, og hvilken nøjagtighed, der kan forventes.

Endelig er det hensigten, at ministeren, hvis det viser sig at være hensigtsmæssigt, skal kunne beslutte at udvide oplysningerne i Danmarks Adresseregister med yderligere tekniske, geografiske eller administrative oplysninger, således at oplysningerne kommer alle brugere til gavn.

Det kunne eksempelvis være tekniske oplysninger som på en mere præcis måde kan knytte hvert vejnavn til det landsdækkende digitale vej- og stinet, den såkaldte "Vejreferencemodel", som etableres i et samarbejde mellem Vejdirektoratet, Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering og GeoDanmark. Det kunne også være, at der opstod behov for at knytte en ekstra administrativ oplysning til hver adresse, eksempelvis om adressen var beliggende i byzone, landzone eller sommerhusområde eller oplysning om adressens geografiske beliggenhed i det vertikale plan (højde over havet).

Til § 16

Det foreslås i § 16, at registreringen i Danmarks Adresseregister for så vidt angår oplysninger om administrative inddelinger, ejendomme, bygninger, boliger eller tekniske anlæg, skal ske på grundlag af den autoritative oplysning fra matriklen, Bygnings- og Boligregistret (BBR) og Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI).

Bestemmelsen indebærer, at når der i henhold til lovforslagets § 15 skal knyttes oplysninger om administrative inddelinger, ejendomme, bygninger og boliger m.v. i Danmarks Adresseregister, som er indeholdt i de i stk. 1 nævnte registre, skal de autoritative oplysninger i disse registre lægges til grund.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til BBR-loven og har til formål at understøtte grunddataprogrammets hovedprincip, hvorefter offentlige grunddata skal genbruges med henblik på at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vis samkøring af personoplysninger indeholdt i andre registre, jf. også den foreslåede § 17. Det bemærkes i den forbindelse, at der i forbindelse med den samkøring af oplysninger, der skal finde sted efter reglerne i lovforslaget, ikke vurderes at være tale om samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Til § 17

Den foreslåede § 17 handler om anvendelsen af grunddata fra Danmarks Adresseregister. Bestemmelsen indeholder først en bestemmelse om, at adresseregistrets oplysninger stilles frit til rådighed som fælles grunddata, og dernæst krav om at visse offentlige registre og it-systemer skal anvende oplysningerne, samt at offentlige myndigheder har pligt til at indberette fejl eller mangler i registres oplysninger til adressemyndigheden.

Bestemmelsen er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at energi-, forsynings- og klimaministeren sørger for, at adresseregistrets oplysninger om vejnavne og adresser, samt oplysninger om supplerende bynavne og postnumre vederlagsfrit stilles digitalt til rådighed som fælles grunddata for alle.

Bestemmelsen udmønter lovens tredje formål om, at oplysningerne i Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger, jf. forslaget til § 1, nr. 3.

Forslaget til stk. 1 indebærer ikke en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelse af de offentlige adressedata, som blev aftalt i 2003 og har været gældende siden 2005.

De oplysninger, der stilles til rådighed om vejnavne og adresser, er de oplysninger, som er nævnt i forslaget til § 15, stk. 2 og 3. Endvidere stilles oplysninger, som er nævnt i lovforslagets § 15, stk. 4, om supplerende bynavne og postnumre til rådighed.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 13 vurderes det, at Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, da registreringen af oplysninger kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

De autoritative adresseoplysningers, som stilles frit til rådighed, omfatter kun selve adressen og oplysninger om dens beliggenhed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 15, stk. 3. Der er derimod ikke tilknyttet nogen oplysning om personer eller virksomheder, som er registreret på adressen.

Formålet med den foreslåede stk. 1 er at give myndigheder og virksomheder den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes. Det vil først og fremmest sige, at oplysningerne er digitalt til rådighed uden vederlag, altså uden betaling af nogen art.

Hensigten er, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister, i overensstemmelse med Digitaliseringsstyrelsens "Vilkår for brug af danske offentlige data", skal kunne tilgås og anvendes digitalt via en række internetbaserede tjenester, uden betaling af vederlag, ligesom data frit skal kunne kopieres, distribueres, offentliggøres og sammensættes med andet materiale.

Sikkerheden for og tilliden til, at sådanne frie anvendelsesvilkår ikke uden videre ændres, er en afgørende faktor når en privat virksomhed skal træffe beslutning om at investere i en it-løsning eller udvikle og markedsføre et kommercielt produkt, som er baseret på de autoritative adressedata.

Forslaget skal således give både virksomheder og myndigheder den investeringssikkerhed, som er nødvendig for at realisere grunddataprogrammets målsætning om et systematisk genbrug af offentlige grunddata, frem for at alle vedligeholder sine egne oplysninger.

Som nævnt indebærer forslaget til stk. 1 ikke en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelse af de offentlige adressedata. Allerede i 2003 blev det i en aftale mellem staten og kommunerne besluttet, at adresseoplysninger i digital form (såkaldte adressedata) skulle kunne anvendes uden særskilt betaling. Aftalen, der ofte blev benævnt som et frikøb af adresserne betød, at offentlige såvel som private virksomheder frit kunne anvende adressedata, uanset om der var tale om kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Siden 2003 har virksomheder og myndigheder således kunne tilgå de frikøbte adressedata via den Offentlige Informationsserver, OIS, der i dag drives af SKAT, og som omfatter data fra en række ejendomsrelaterede registre. I 2010 blev de professionelle brugeres muligheder for at tilgå adresse-data udvidet via en vifte af internetbaserede datatjenester, kaldet Adresse Web Services, AWS, som i dag drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

I forbindelse med grunddataprogrammet er disse datatjenester blevet yderligere forbedret og forenklet, således at myndigheder, virksomheder og borgere i dag har adgang til adressedata, vederlagsfrit og med et minimum af andre restriktioner.

Datatjenesterne henvender sig til it-systemudviklere, der kan benytte dem til at indbygge adresseoplysninger i en it-løsning, uden at skulle etablere en fuld adressedatabase i systemet.

Eksempelvis kan man på en enkel måde indbygge et adresse-søgefelt på en hjemmeside, således at brugeren blot skal indtaste de første bogstaver for at finde frem til adressen og den ønskede oplysning. I takt med at brugeren udfylder søgefeltet, vil hjemmesiden foretage opslag i de autoritative adressedata, således at slutresultatet altid er en korrekt adresse.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed som udtræk og for enkeltopslag.

Hensigten hermed er, at oplysningerne både skal være til rådighed i form af digitale udtræk af data, dvs. således at et it-system kan tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af registerets data, og som enkeltopslag, det vil sige, så enhver uden særlige forudsætninger kan foretage et opslag og eksempelvis se, om en bestemt adresse findes, og hvor den ligger.

Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil, ligesom det er tilfældet i AWS-tjenesterne i dag, blive stillet til rådighed via en vifte af internetbaserede datatjenester, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system. Denne mulighed for at få et digitalt udtræk fra Danmarks Adresseregister vil i 2017 tillige blive stillet til rådighed via den fællesoffentlige datafordeler, der også er etableret som led i grunddataprogrammet (delaftale 7).

Datafordeleren er et stykke digital infrastruktur til distribution af grunddata som erstatter en række offentlige distributionsløsninger og sikrer, at myndigheder og virksomheder får nem og sikker adgang til grunddata i ét samlet system frem for mange forskellige systemer og snitflader.

Enkeltopslag kan eksempelvis tilbydes via en hjemmeside, hvor en borger eller anden part manuelt kan søge efter et bestemt vejnavn eller en adresse, eller på et kort kunne se hvilke adresser der findes i et bestemt område. I dag findes en sådan mulighed bl.a. på hjemmesiden www.danmarksadresser.dk, der ligesom AWS drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

I *stk. 2* foreslås det, at de offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, ejendomme og bygninger ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, skal anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Når bestemmelsen bruger formuleringen ”autoritativ kilde”, er det et udtryk for, at oplysningerne om vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister anses for gyldige og pålidelige, da de vil være fastsat og registret af adressemyndigheden i hver kommune, som er den autoritet, der fastsætter vejnavne og adresser, jf. lovforslagets § 3.

Formuleringen ”autoritativ kilde” understreger endvidere hovedideen i det offentlige grunddataprogram, som er at udpege de registre, som har ansvaret for, at bestemte typer af oplysninger er registreret korrekt, således at de kan fungere som autoritativ kilde for de pågældende grunddata. Herved opnås bl.a. den effektiviseringsgevinst som består i, at det offentlige kun registrerer en oplysning én gang, ét sted, samt den sikkerhed som består i, at alle myndigheder har adgang til de samme grunddata af høj kvalitet.

Danmarks Adresseregister er i delaftale 2 under grunddataprogrammet udpeget som det autoritative grunddataregister for Danmarks vejnavne og adresser. Det er endvidere aftalt, at det er oplysninger om vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister, der skal udgøre det autoritative adressegrundlag for personregistreringen i CPR, virksomhedsregistreringen i CVR samt bygnings- og ejendomsregistreringen i BBR og det nye register over faste ejendomes beliggenhedsadresse.

Stk. 2 indebærer, at de offentlige grunddataregistre er forpligtet til at tilrettelægge systemerne, således at eventuelle oplysninger om vejnavne og adresser, som indgår i databehandlingen, på en passende måde kontrolleres og korrigeres, således at de stemmer overens med oplysningerne i Danmarks Adresseregister. Hensigten med bestemmelsen er udover effektiviseringsgevinsten også at undgå, at øvrige grunddataregistre videregiver vejnavne- og adresseoplysninger, som afviger fra eller slet ikke optræder i det autoritative adresseregister, fordi der herved vil opstå tvivl og usikkerhed om, hvilken oplysning der er rigtig.

Danmarks Adresseregister indeholder ikke vejnavne og adresser beliggende på Færøerne, i Grønland og i udlandet. Registreringer, hvori der indgår vejnavne og adresser beliggende uden for Danmark, er derfor ikke omfattet af pligten til at basere registreringer på oplysninger fra Danmarks Adresseregister.

Forslagets stk. 2 indebærer endvidere, at folkeregistreringen (bopælsregistreringen) i CPR fremover skal baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister og ikke som hidtil på CPR's vejregister. Fra lovens ikrafttræden vil bopælsregistrering i CPR således skulle ske på grundlag af adresseoplysningerne i Danmarks Adresseregister, og kommunerne skal derfor sikre, at der ikke foretages nye bopælsregistreringer i CPR, der ikke er baseret på oplysninger fra Danmarks Adresseregister. Der vil dog fortsat skulle ske bopælsregistreringer i CPR, der ikke er baseret på oplysninger fra adresseregistret, som eksempelvis bopælsregistrering på de såkaldte høje vejkode, der blandt andet anvendes til registrering af personer uden fast bopæl, samt adresser i Grønland.

Den tekniske integration mellem Danmarks Adresseregister og CPR forventes at være etableret 3-4 måneder efter, at adresseregistret er sat i drift.

Snarest muligt efter lovens ikrafttræden vil uoverensstemmelserne mellem bopælsregistreringer i CPR og adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister blive bragt i overensstemmelse. Kommunerne skal i den forbindelse for hver enkel uoverensstemmende adresse tage stilling til, om dette skal ske ved, at adressen registreres i Danmarks Adresseregister, jf. lovforslagets § 15, stk. 1, eller ved at bopælsregistreringen korrigeres i CPR, som følge af lovforslagets § 17, stk. 2.

Beslutningen om hvorvidt en adresse kan fastsættes og dermed registreres i Danmarks Adresseregister, er en afgørelse, der træffes efter adresseloven og regler fastsat i medfør heraf, og som kan påklages efter lovforslagets § 19 for så vidt angår retlige spørgsmål. Såfremt en adresse ikke kan oprettes, er den efterfølgende korrektion af bopælsregistreringen i CPR en konsekvens af denne afgørelse og forslaget til § 17, stk. 2. Korrektionen er således ikke en afgørelse efter lov om det centrale personregister (CPR-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013 med senere ændringer.

Fra lovens ikrafttræden og indtil kommunerne har sikret overensstemmelse mellem CPR og Danmarks Adresseregister, vil der efter overgangsordningen i lovforslagets § 23, stk. 3, kunne gennemføres nye bopælsregistreringer i CPR på adresser, der ikke findes i Danmarks Adresseregister. Dette vil således kunne ske i situationer, hvor en person anmelder en tilflytning til en adresse, hvor en eller flere andre personer aktuelt er registreret i CPR på den anmeldte adresse. Kommunerne vil som nævnt snarest muligt derefter skulle tage stilling til, om alle beboernes bopælsregistrering skal korrigeres i CPR eller om der er grundlag for at registrere adressen i Danmarks Adresseregister.

Det forventes, at højst 8.000 adresser i CPR skal korrigeres. Borgere, som får korrigeret deres bopælsregistrering i CPR, vil få tilsendt et nyt sundhedskort med den korrigerede adresse. Desuden vil både offentlige og private modtagere af data fra CPR blive orienteret om adressekorrektionerne gennem deres CPR-leverancer.

En korrektion af en bopælsregistrering i CPR kan i andre myndigheders it-systemer opfattes som en flytning. Korrektionen kan derfor medføre en afledt sagsbehandling hos udbetalingsmyndigheder, idet flytning eller ændring af husholdningsstatus kan påvirke offentlige ydelser som f.eks. boligstøtte, familieydelse, SU og ungdomskort til offentlig transport. Antallet af sådanne korrektioner forventes at være under 500, og der vil blive indgået aftaler med relevante myndigheder, der sikrer, at ingen borgers ydelser påvirkes uretmæssigt, som følge af de korrektioner lovforslaget giver anledning til.

Forslagets stk. 2 indebærer ligeledes, at virksomhedsregistreringen i CVR fremover skal baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister og ikke som hidtil CPR's vejregister.

Fra lovens ikrafttræden skal nye registreringer i CVR ske på grundlag af adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister. Erhvervsstyrelsen skal sikre, at det fremadrettet ikke er muligt at registrere adresser i CVR, der ikke baserer sig på oplysninger fra Danmarks Adresseregister, med mindre der er tale om grønlandske, færøske eller udenlandske adresser.

Snarest muligt efter lovens ikrafttræden vil uoverensstemmelserne mellem adresseregistreringer på aktive enheder i CVR og adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister blive bragt i overensstemmelse. I det omfang en eksisterende registreret adresse i CVR entydigt modsvarer en adresse i Danmarks Adresseregister foretages ajourføring af adressen administrativt. En sådan korrektion betragtes ikke som en ny registrering. For øvrige adresseregistreringer skal virksomheden på foranledning af Erhvervsstyrelsen berigtige adressen.

Forslagets stk. 2 indebærer desuden, at bygnings- og boligregistreringen i BBR baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. Forslaget vil ikke medføre ændringer i forhold til situationen i dag, idet registrering af bygninger, boliger og tekniske anlæg m.v. i BBR fuldt ud er baseret på de officielle vejnavne og adresser, som kommunen har fastsat og registreret i medfør af BBR-lovens nuværende bestemmelser. Der vil således ikke være behov for at foretage korrektioner i BBR's adresseoplysninger i forbindelse med, at Danmarks Adresseregister sættes i drift.

I visse tilfælde behandler BBR herudover adresseoplysninger, som ikke stemmer overens med de autoritative adresser. Dette gælder eksempelvis i forbindelse med, at BBR i medfør af BBR-lovens § 4, stk. 4, modtager oplysninger fra energiselskaberne om bygningernes energiforbrug.

Endelig indebærer stk. 2, at registreringen af faste ejendomes beliggenhedsadresse i ejendomsbeliggenhedsregistret skal baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. Ejendomsbeliggenhedsregistret er et nyt register, der etableres i medfør af en ny § 4 d i lov om Geodatastyrelsen, som foreslås indført i forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om Geodatastyrelsen, lov om tinglysning og forskellige andre love (Effektivisering af ejendomsregistrering og -forvaltning m.v.). Efter forslaget skal ejendomsbeliggenhedsregisteret etableres ved at vælge den adresse, der skal repræsentere ejendommen som beliggenhedsadresse blandt den eller de adresser, der i Danmarks Adresseregister er knyttet til hver enkelt ejendom.

I *stk. 3* foreslås at offentlige myndigheder og institutioner ved etablering af nye it-systemer skal tilrettelægges systemet således, at registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvender Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Denne bestemmelse gennemfører den del af delaftale 2 under grunddataprogrammet, hvorefter offentlige myndigheders anvendelse af adresser ligeledes skal lægge Danmarks Adresseregisters autoritative adressedata til grund for deres anvendelse af adresser i it-løsninger, sagsbehandlingssystemer m.v. En omstilling hertil vil normalt først være aktuel, når et nyt it-system skal anskaffes eller et ældre system skal ombygges eller moderniseres.

Forståelsen af formuleringen ”autoritativ kilde” er beskrevet i bemærkningerne til stk. 2.

Stk. 3 indebærer, at de offentlige myndigheder og institutioner som etablerer it-systemer efter lovens ikrafttræden, er forpligtet til at tilrettelægge systemet således, at eventuelle oplysninger om

vejnavne og adresser, som indgår i databehandlingen, på en passende måde kontrolleres og korrigeres, således at de stemmer overens med oplysningerne i Danmarks Adresseregister.

Hensigten med bestemmelsen er således at undgå, at nye offentlige it-systemer vedligeholder og videregiver vejnavne- og adresseoplysninger, som afviger fra eller slet ikke optræder i det autoritative adresseregister, fordi der herved vil opstå tvivl og usikkerhed om hvilken oplysning, der er rigtig. Finder en offentlig myndighed eller en institution en fejl i en oplysning i de autoritative grunddata, skal fejlen, som omtalt nedenfor i bemærkningerne til stk. 4, rettes ved kilden, dvs. i Danmarks Adresseregister.

Adresseregistret indeholder ikke vejnavne og adresser beliggende på Færøerne, i Grønland og i udlandet. Databehandling, hvori der indgår oplysninger om vejnavne og adresser beliggende uden for Danmark, er derfor ikke omfattet af pligten til at anvende Danmarks Adresseregister, som autoritativ kilde for så vidt angår disse oplysninger om færøske, grønlandske eller udenlandske adresser.

Hvis etableringen af et it-system er påbegyndt inden lovens ikrafttræden, herunder hvis annonceringen af udbud om et it-system er påbegyndt, vil disse ikke være omfattet af forpligtelsen til at lægge oplysninger fra Danmarks Adresseregister til grund.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vil, som anført i bemærkningerne til stk. 1, blandt andet blive stillet til rådighed i form af digitale udtræk af data. Et it-system kan således tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af adresseregisterets data. Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed via en vifte af internet-baserede datatjenester, herunder datafordeleren, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system.

Det skal dog bemærkes, at forslaget til stk. 3 ikke har til hensigt at forhindre en myndighed i at tilrettelægges et it-systemet således, at der i systemet en lokal kopi af de relevante vejnavne- og adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. En sådan løsning kan i mange situationer være nødvendig af hensyn til systemets ydelse og funktionsmåde, hvorfor de internet-baserede datatjenester som stilles til rådighed, også vil understøtte denne model. Hensigten med forslaget er alene at undgå at den lokale kopi vedligeholdes med adresseoplysninger, som ikke stemmer overens med de autoritative grunddata.

Det er beregnet, at myndigheder, som i forbindelse med en it-modernisering eller nyanskaffelse, tager de autoritative adressedata og datatjenester m.v., i brug, vil kunne reducere både udviklings- og driftsomkostninger, sammenlignet med en situation, hvor myndigheden skulle bygge og vedligeholde sit eget adresseregister efter de traditionelle metoder.

I *stk. 4* foreslås det, at en offentlig myndighed, som finder en fejl i de fastsatte og registrerede vejnavne eller adresser i Danmarks Adresseregister, skal indberette fejlen til adressemyndigheden, dvs.

kommunen. Indberetningen kan ske via en digital indberetningsmulighed som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed.

Forslaget følger, ligesom stk. 2 og 3 hovedideen i grunddataprogrammet, om at udpege en autoritativ kilde, det vil sige et bestemt grunddataregister, som har ansvaret for at registrere en bestemt type af oplysninger. Hvis en bruger finder en fejl i de pågældende grunddata, skal fejlen indberettes til den myndighed som har ansvaret, således at fejlen kan rettes ved kilden og komme alle brugere af de autoritative grunddata til gode.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd kun offentlige myndigheders pligt til at indberette fejl. Muligheden for at indberette digitalt vil dog ligeledes være åben for borgere og virksomheder, som finder en fejl i et vejnavn eller i en adresse.

Til § 18

I § 18 foreslås regler om tilsyn.

I *stk. 1* foreslås det således, at energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med kommunernes føring af Danmarks Adresseregister.

Helt tilsvarende regler om ministerens tilsyn findes i dag i BBR-lovens § 3, stk. 3, hvor tilsynsforpligtigheden omfatter såvel kommunernes registrering af bygnings- og boligoplysninger som adresseoplysninger.

I forbindelse med nærværende lovforslags udskillelse af BBR-lovens adressebestemmelser foreslås bestemmelserne om tilsynet med kommunernes registrering af vejnavne og adresser således overført til den nye adresselov med henblik på at opretholde retstilstanden på området.

Det er et centralt element i statens og kommunernes aftale om det igangværende Adresseprogram, som er et delprogram af Grunddataprogrammet, at der skal ske en forbedring af kvaliteten og aktualiteten af de vejnavne- og adresseoplysninger, som kommunerne skal registrere i Danmarks Adresseregister.

Opretholdelsen af en høj kvalitet og aktualitet vil have en meget væsentlig betydning for de offentlige grunddataregistre (herunder CPR, CVR, Bygnings- og Boligregistret (BBR) m.fl.) og andre it-systemer, som efter bestemmelserne i lovforslagets § 17 skal anvende Danmarks Adresseregister som den eneste og autoritative kilde til, hvilke vejnavne og adresser der findes.

Et tilsvarende krav om hyppig opdatering, stor troværdighed og hurtig rettelse af eventuelle fejl og mangler vil gøre sig gældende for de mange private it-systemer, produkter og tjenester, som i overensstemmelse med grunddataprogrammets principper i dag og fremover vil basere sig på grunddata fra Danmarks Adresseregister.

Aftalerne om datakvalitet og aktualitet i Danmarks Adresseregister vil blive indskrevet som krav og normer i en ny bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 13, stk. 3, om registerets førelse og § 15, stk. 6, om registerets indhold.

Hensigten med bestemmelsen om ministerens tilsyn er således først og fremmest, at give brugerne af de autoritative adresseoplysninger sikkerhed for, at de aftalte kvalitetsmål realiseres og opretholdes i alle kommuner.

Det er forventningen, at tilsynet i helt altovervejende grad kan ske i form af digitale målinger af registerets dataindhold, opdatering, nøjagtighed og sammenhæng.

På denne måde vil datakvaliteten kunne måles løbende for hele landet og for hver enkel kommune med et minimum af byrder for såvel ministeren som for den enkelte kommune. Et egentligt udgående, manuelt tilsyn med enkeltkommuner forventes således kun helt undtagelsesvist at være nødvendigt og vil i givet fald ske med forudgående varsel.

I *stk. 2* foreslås det, at kommunerne, efter anmodning fra energi-, forsynings- og klimaministeren, skal udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet. Bestemmelsen er en videreførelse af BBR-lovens § 3, stk. 4.

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, er det ikke hensigten med lovforslagets tilsynsbestemmelse at gennemføre et egentligt udgående, manuelt tilsyn med enkeltkommuner, idet ministerens tilsyn med kommunernes føring af Danmarks Adresseregister i altovervejende grad vil kunne ske i form af digitale målinger af registerets dataindhold.

Såfremt det er nødvendigt at supplere med oplysninger fra andre kilder for at gennemføre sådanne målinger hensigtsmæssigt, vil den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kunne bringes i anvendelse.

Det kan eksempelvis være hensigtsmæssigt at sammenligne antallet af nye adresser med antallet af byggesager i hver kommune. I så fald vil ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kunne rekvirere kommunale data om igangværende eller afsluttede byggesager fra Bygnings- og Boligregisteret. I praksis vil dette kunne ske via Bygnings- og Boligregistrets almindelige kanaler for distribution af data, dvs. uden at bebyrde den enkelte kommune med en forespørgsel.

Ligesom det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, skønnes det, at det kun helt undtagelsesvis vil være nødvendigt at rekvirere supplerende oplysninger, data og dokumenter fra en enkelt kommune, for at kunne gennemføre det nødvendige tilsyn.

Til § 19

I § 19 foreslås regler om klageadgang over adressemyndighedens afgørelser truffet i medfør af loven.

De gældende regler herom findes i BBR-lovens § 9 a.

Den foreslåede § 19 er en videreførelse af BBR-lovens § 9 a, som ligeledes fastsætter bl.a., at kommunalbestyrelsens afgørelser om fastsættelse af vejnavne m.v., kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål inden for klagefristen på 4 uger, jf. BBR-lovens § 9 a, stk. 1 og 2. Der tilsigtes ingen ændringer i retstilstanden for reglerne om adgangen til påklage adressemyndighedens afgørelser vedrørende fastsættelse af vejnavne og adresse m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at adressemyndighedens afgørelser efter loven kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det er kun adressemyndighedens afgørelser efter loven og de i medfør af loven fastsatte forskrifter, der kan påklages. Dette indebærer, at afgørelser, der træffes af andre myndigheder end adressemyndigheden under anvendelse af oplysninger i Danmarks Adresseregister efter anden lovgivning, ikke kan påklages efter den foreslåede klageordning. Selv om offentlige myndigheder er forpligtet til at anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser, der findes i Danmark, jf. lovforslagets § 17, stk. 2 og 3, vil kommunalbestyrelsens og andre myndigheders eventuelle konsekvensafgørelser ikke kunne påklages efter den foreslåede bestemmelse.

Afgørelser kan udelukkende påklages for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagemyndighedens bedømmelsesgrundlag er således begrænset til en prøvelse af afgørelsens retlige grundlag og faktum, og omfatter ikke en prøvelse af afgørelsens hensigtsmæssighed.

Prøvelsen af retlige spørgsmål omfatter først og fremmest de materielle og processuelle forvaltningsretlige regler. Klagemyndigheden vil ligeledes kunne prøve, om afgørelsen er hjemlet i lovgivningen, herunder kunne tage stilling til, om lovgivningen er fortolket korrekt, og om den konkrete sag er omfattet af lovens bestemmelser. Klagemyndigheden vil endvidere kunne prøve, om de generelle uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger og principper er overholdt, herunder magtfordrejningsgrundsætningen, lighedsgrundsætningen, proportionalitetsprincippet, forbuddet mod at sætte skønnet under regel m.v. Prøvelsen af retlige spørgsmål omfatter endvidere interne regler, vejledninger m.v.

Klagemyndigheden kan herudover prøve sagens faktiske omstændigheder, herunder bl.a. det bevismateriale, der er lagt til grund for afgørelsen i første instans.

Det forvaltningsretlige skøn er ikke et retligt spørgsmål, og klagemyndigheden vil dermed ikke kunne tage stilling til den skønmæssig afvejning, der er foretaget i forbindelse med afgørelsen i første instans. Klagemyndigheden vil eksempelvis ikke kunne efterprøve adressemyndighedens eventuelle skønmæssige vurdering i forbindelse med fastsættelsen af vejnavne for private veje, jf. lovforslagets § 4, stk. 2.

I *stk. 2* foreslås det, at klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, eller fra offentliggørelsen, hvis der er tale om en beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse. Det foreslås endvidere, at der kan ses bort fra overskridelser af klagefristen, når der er særlig grund dertil.

Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er kommet frem til den pågældende. Klagefristen udløber 4 uger senere på samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem. Hvis klagefristen sidste dag er en lørdag, søndag eller helligdag, bliver fristen forlænget til den efterfølgende hverdag.

Som særlige grunde, der kan føre til, at klagemyndigheden ser bort fra overskridelse af klagefristen, kan nævnes manglende eller mangelfuld begrundelse eller klagevejledning i adressemyndighedens afgørelse.

I *stk. 3* foreslås det, at adressemyndighedens afgørelse skal indeholde klagevejledning, herunder vejledning om, til hvilken myndighed klage skal indgives og om klagefristen. Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen ændring i forhold til det, der allerede gælder for myndigheder efter forvaltningslovens §§ 25 og 26.

I *stk. 4* foreslås det, at adressemyndighedens afgørelser ikke skal have opsættende virkning. Det betyder, at adressaten for afgørelsen skal efterkomme adressemyndighedens afgørelse, selv om der indgives en klage efter den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse medfører, at en afgørelse om eksempelvis en adressebetegnelse træder i kraft, selv om afgørelsen er påklaget efter den foreslåede bestemmelse. På denne baggrund bør adressemyndigheden efter god forvaltnings-skik sætte en så lang frist for afgørelsens ikrafttræden, at en eventuel klagesag kan afgøres forinden, afgørelsen træder i kraft.

I *stk. 5* foreslås det, at udnyttelsen af rekurs efter § 19 er en betingelse for indbringelse af adressemyndighedens afgørelse for domstolene. Det foreslås endvidere, at søgsmålsfristen er 6 måneder efter klagemyndighedens afgørelse er meddelt, dvs. 6 måneder efter, at afgørelsen er kommet frem.

Til § 20

I § 20, *stk. 1*, foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering eller en anden statslige myndighed under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren.

Energi-, forsynings- og klimaministeren har efter almindelige forvaltningsretlige regler en ulovbestemt adgang til at delegere sine beføjelser efter den foreslåede lov til myndigheder under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, f.eks. til Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Det følger imidlertid af Justitsministeriets vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter (pkt. 4), at beslutningen om, at en kompetence overlades mere permanent f.eks. af en minister til en styrelse, af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid bør angives i en bekendtgørelse.

Bemyndigelseshjemlen i *stk. 1* er formuleret, så den kan rumme Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering og andre statslige myndigheder, som organisatorisk er placeret direkte under ministeriet. Ministeren kan således efter den foreslåede bestemmelse delegere sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki.

Der er alene adgang til at delegere til statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller delegationer.

Det er hensigten, at Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering skal bemyndiges til at udøve ministerens beføjelser i henhold til loven efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Energi-, forsynings- og klimaministeren får hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 1*, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at ministeren også kan afskære klageadgangen for organisatorisk underordnede statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at hvis ministeren bemyndiger Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering til at udøve ministerens beføjelser i henhold til loven, vil ministeren således kunne fastsætte regler om bl.a., at styrelsens afgørelser, herunder styrelsens afgørelser som klagemyndighed efter lovforslagets § 19, ikke kan påklages til ministeren.

Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen m.v.

Til § 21

I § 21 foreslås en strafbestemmelse, der skal gøre det muligt at sanktionere manglende overholdelse af oplysningspligten i lovforslagets § 9 samt manglende overholdelse af lovforslagets § 10 om skiltning med husnummer, henvisning og vejnavne. Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmel til at fastsætte strafbestemmelser i de administrative forskrifter, der udstedes i medfør af loven.

Bestemmelsen viderefører i det væsentlige den gældende strafbestemmelse i BBR-lovens § 8, som giver en tilsvarende mulighed for at sanktionere manglende overholdelse af oplysningspligten i BBR-lovens § 8, *stk. 1, nr. 1*, og mangelfuld skiltning i medfør af BBR-lovens § 8, *stk. 1, nr. 5*, samt indeholder en bemyndigelse til, at der i de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, jf. BBR-lovens § 8, *stk. 2*.

I *stk. 1* foreslås, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at meddele oplysninger, der afkræves efter oplysningspligten i lovforslagets § 9 og skiltningsreglerne i § 10, *stk. 1-2 og 4-5*.

Det forventes, at behovet for at sanktionere manglende overholdelse af oplysningspligten i § 9 vil være begrænset, idet oplysningspligten kun vil blive bragt i anvendelse i de særlige tilfælde, hvor adressemyndigheden ikke på forhånd er i besiddelse af de relevante oplysninger.

For så vidt angår sanktioneringen af skiltningsreglerne bemærkes, at den gældende strafbestemmelse ved overtrædelse af skiltningsreglerne i BBR-lovens § 3 c blev indført, fordi kommunerne i forbindelse med håndhævelsen af skiltningsbestemmelsen af og til stødte på det problem, at en bygningsejer bevidst skiltede med en forkert adresse, eksempelvis som resultat af en strid med kommunen. Den foreslåede bestemmelses *stk. 1, nr. 2*, skal – ligesom BBR-lovens § 8, *stk. 1, nr. 5* – sikre

sanktionsmuligheder over for ejere, der undlader korrekt skiltning i henhold til lovforslagets regler herom.

Som konsekvens af flytningen og nyaffattelsen af skiltningsreglerne ændres henvisningen i den foreslåede § 21, stk. 1, til skiltningsreglerne i § 10, stk. 1-2 og 4-5.

Med den foreslåede bestemmelse sanktioneres således overtrædelsen af pligterne til at opsætte husnummerskilt og henvisningsskilt, jf. § 10, stk. 1-2, samt adressemyndighedens påbud om at udføre skiltningen på en nærmere bestemt måde, jf. § 10, stk. 4, samt manglende overholdelse af påbud fra adressemyndigheden om at opsætte vejnavneskilte, jf. § 10, stk. 5.

Inden adressemyndigheden anmelder en overtrædelse af § 10, stk. 1-2, til politiet vil proportionalitetshensyn almindeligvis betyde, at adressemyndigheden forud for anmeldelsen ved vejledning eller påbud har søgt at få grundejeren eller hvor relevant bygningsejeren, jf. § 10, stk. 3, til at opsætte korrekt skiltning.

Det bemærkes, at det er grundejeren, der som udgangspunkt er forpligtet til at opsætte husnummer- og henvisningsskilte. I forhold til BBR-lovens § 3 c, stk. 1, er det med den foreslåede lov præciseret, at pligten til skiltning med husnummeret påhviler bygningens ejer ved bygninger på fremmed grund, jf. lovforslagets § 10, stk. 3. I sådanne tilfælde vil det være bygningsejeren, der er strafsobjekt.

For så vidt angår vejnavne eller adresser for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 4, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, påhviler en eventuel pligt til at opsætte vejnavneskilte grundejeren.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 10.

I *stk. 2* fastsættes, at der i forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Den foreslåede bemyndigelse er udformet således, at der i de administrative forskrifter, som skal udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf for overtrædelser bestemmelserne. Det vil i den forbindelse kunne fastsættes, at en overtrædelse af reglerne om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser udstedt i medfør af § 11, stk. 2, er strafbelagt. Det vil i forbindelse med fastsættelsen af administrative regler skulle præciseres, hvilke bestemmelser i de administrative forskrifter, der er strafbelagt.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* viderefører hjemlen i BBR-lovens § 8, stk. 2, til at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

I *stk. 3* foreslås det endvidere at videreføre adgangen til at pålægge selskaber mv. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 22

I § 22 foreslås det at gøre det muligt for adressemyndigheden at afgøre en sag om manglende overholdelse af oplysningspligten eller manglende overholdelse af reglerne om skiltning med et bødeforelæg.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i det væsentlige de gældende regler herom i BBR-lovens § 9, som giver en tilsvarende adgang til at afgøre sager om overtrædelse af skiltningsreglerne i BBR-lovens § 3 c, stk. 1, og oplysningspligten i § 4, stk. 1, ved bødeforelæg.

Efter den foreslåede § 22, *stk. 1*, kan adressemyndigheden i sager om manglende overholdelse af oplysningspligten i § 9, overtrædelse af skiltningsreglerne i § 10, stk. 1-2 og 4-5, samt regler udstedt i medfør af § 11, tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag. Dette forudsætter, at vedkommende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, at betale en bøde på højst 5.000 kr.

Som det fremgår, viderefører den foreslåede bestemmelse i § 22 i det væsentlige bestemmelsen i BBR-lovens § 9.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at praktiske hensyn taler for at opretholde en orden, hvorefter bøder kan udstedes administrativt af adressemyndigheden (kommunalbestyrelsen), ligesom det f.eks. er tilfældet med visse overtrædelser af CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013 med senere ændringer) jf. denne lovs § 58, stk. 1. Administrativt bødeforelæg opfattes ofte som værende mere enkel og mindre belastende end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder. Anvendelsen af administrative bøder indebærer en aflastning af domstolene og tillige en hurtigere afgørelse af den enkelte sag.

Bødeforelæg udstedes af den adressemyndighed, som efter lovforslagets § 12, stk. 1 og 2, kan foretage besigtigelse af pågældendes skiltning. Såfremt den pågældende ikke vedtager adressemyndighedens bødeforelæg overgives sagen til politiet til videre ekspedition.

Det bemærkes, at bestemmelsen er tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor der er tale om klare brud på de pågældende bestemmelser.

I *stk. 2* foreslås, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift, jf. § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, og § 832, stk. 2, i lovbekendtgørelse 1255 af 16. november 2015 med senere ændringer, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg. Ligeledes foreslås det, at retsplejelovens regel om, at sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, jf. § 752, stk. 2, i lovbekendtgørelse 1255 af 16. november 2015 med senere ændringer, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis et bødeforelæg vedtages, bortfalder videre forfølgning.

Det foreslås i *stk. 4*, at provenuet fra vedtagne bødeforelæg fordeles efter energi-, forsynings- og klimaministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den pågældende kommune.

Det følger i dag af § 25, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 med senere ændringer om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret, at provenuet fra vedtagne bødeforelæg, jf. § 9 i BBR-loven, tilfalder den kommune, der har udstedt forlægget. Det er indtil videre hensigten at videreføre denne ordning, hvorved provenuet tilfalder kommunerne.

Til § 23

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger om lokalitet, som ved lovens ikrafttræden er registreret i CPR, slettes af CPR.

Som en del af grunddataprogrammet er det besluttet, at stednavneregisteret, Danske Stednavne, skal være det autoritative register for stednavne, herunder lokaliteter.

Oplysninger om lokalitet i CPR er i den forbindelse gennemgået og sammenlignet med det eksisterende indhold i Danske Stednavne, og der er på den baggrund foretaget en opdatering og tilføjelse af lokaliteter i dette register.

Det foreslås i *stk. 3*, at fra lovens ikrafttræden og indtil der er sikret overensstemmelse mellem Danmarks Adresseregister og CPR, vil der uanset § 17, stk. 2, kunne gennemføres nye bopælsregistreringer i CPR på adresser, der ikke findes i Danmarks Adresseregister, i tilfælde hvor en person anmelder tilflytning til en adresse, hvor en eller flere andre personer aktuelt er registreret i CPR på den anmeldte adresse.

Efter forslaget til § 17, stk. 2, skal bl.a. folkeregistreringen (bopælsregistreringen) i CPR baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister og ikke som hidtil på CPR's vejregister. Fra lovens ikrafttræden vil bopælsregistrering i CPR således ifølge forslaget til § 17, stk. 2, skulle ske på grundlag af adresseoplysningerne i Danmarks Adresseregister, og kommunerne skal derfor som udgangspunkt sikre, at der ikke foretages nye bopælsregistreringer i CPR, der ikke er baseret på oplysninger fra Danmarks Adresseregister.

Snarest muligt efter lovens ikrafttræden vil uoverensstemmelserne mellem bopælsregistreringer i CPR og adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister blive bragt i overensstemmelse.

Indtil der er bragt fuld overensstemmelse mellem bopælsregistreringer i CPR og adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister kan der imidlertid opstå tilfælde, hvor en person anmelder flytning til en adresse, der ikke findes i Danmarks Adresseregister, men hvor en anden person aktuelt er registreret i CPR på den anmeldte adresse. Der kan for eksempel være tale om et nyfødt eller adopteret barn, eller en person, der flytter sammen med sin kæreste. Forslaget til *stk. 3* betyder, at i en sådan situation vil kommunen kunne registrere vedkommende i CPR på den anmeldte adresse, selv om den anmeldte adresse ikke er registreret i Danmarks Adresseregister. Der vil således kunne ske nye

bopælsregistreringer i CPR på adresser, der ikke findes i Danmarks Adresseregister, indtil alle adressekorrektioner er gennemført i CPR.

Til § 24 (lov om bygnings- og boligregistrering)

Til nr. 1

Som konsekvens af forslaget om, at reglerne om fastsættelse af vejnavne og adresser samt skiltning med husnumre skal indgå i en ny separat adresselov under energi-, forsynings- og klimaministerens ressort, foreslås det, at reglerne herom i BBR-lovens §§ 3 a-3 g ophæves.

Til nr. 2 og 3

De foreslåede ændringer af § 8, stk. 1, nr. 3 og 4, er konsekvensændringer af, at § 8, stk. 1, nr. 5, foreslås ophævet i forslaget til nr. 4.

Til nr. 4

Det foreslås, at bestemmelsen i BBR-lovens § 8, stk. 1, nr. 5, der pålægger ejendommens ejer straf for manglende opsætning af korrekt husnummerskilt, ophæves. Dette er en følge af, at en bestemmelse, der pålægger ejer en pligt til opsætning af korrekt husnummerskilt, og en tilhørende bestemmelse, der pålægger ejer straf for manglende efterlevelse af pligten, fremover foreslås indeholdt i adresseloven i stedet for BBR-loven.

Til nr. 5

Som konsekvens af forslaget om at ejers pligt til at opsætte korrekt husnummerskilt og den tilhørende straffebestemmelse udgår af BBR-loven, foreslås det, at § 9, stk. 1, ændres, således af henvisningen til § 3 c, stk. 1, om adgangen til at afgøre sager om overtrædelse af pligten udenretligt ved ejers accept af et administrativt bødeforlæg udgår.

Til nr. 6

Som konsekvens af at det i nr. 1 foreslås, at BBR-lovens §§ 3 a-3 g ophæves, foreslås det, at adgangen i BBR-lovens § 9 a til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens §§ 3 a-3 e ligeledes ophæves.

Til § 25 (lov om Det Centrale Personregister)

Til nr. 1

Det foreslås, at bilag 1 i CPR-loven ændres således, at oplysninger om lokalitet udgår af CPR, idet oplysninger herom fremover registreres i stednavneregisteret, Danske Stednavne.

Forslaget er en udmøntning af grunddataprogrammet.

Stednavne, herunder lokaliteter, vil således fremover være til rådighed for alle stednavnebrugere i Danske Stednavne.

Til § 26

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, da det vurderes, at adresseområdet er hjemtaget af Færøerne og Grønland.

I *stk. 2* foreslås, at §§ 24 og 25, som vedrører ændringer af henholdsvis lov om bygnings- og boligregistrering og lov om det centrale personregister, kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Med *stk. 2*, sikres det, at ændringerne af henholdsvis BBR-loven og CPR-loven i dette lovforslag i lighed med hovedlovene kan sættes i kraft for Grønland.

HØRING

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lovgivning

Gældende formulering

§ 3 a. Kommunalbestyrelsen fastsætter navne på offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. For hovedlandeveje fastsættes navne dog efter forhandling med Vejdirektoratet.

Stk. 3. Et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, må ikke fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

§ 3 b. Kommunalbestyrelsen fastsætter de enkelte husnumre for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ændre de enkelte husnumre, for hovedlandeveje dog kun efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Lovforslaget

§ 24. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved § 157 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. §§ 3 a-3 g ophæves.

§ 3 c. Ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal.

Stk. 2. Nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte kan fastsættes af kommunalbestyrelsen, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsættes skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser.

§ 3 d. §§ 3 a-3 c finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje.

Stk. 2. For private veje, interne veje, torve, pladser og lign. kan kommunalbestyrelsen efter samråd med den enkelte grundejer fastsætte vejnavne og husnumre, jf. §§ 3 a og 3 b.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., jf. stk. 2, for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

§ 3 e. Kommunalbestyrelsen fastsætter adressebetegnelser for de enkelte bygninger, bolig- og erhvervsenheder, tekniske anlæg samt tekniske enheder mv.

Stk. 2. Adressebetegnelsen for den enkelte bygning og for det enkelte tekniske anlæg m.v. består af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusive eventuelt bogstav. I bygninger og tekniske anlæg m.v., hvortil der er mere end én hovedadgangsvej, kan der fastsættes en selvstændig adressebetegnelse til hver enkelt adgangsvej.

Stk. 3. Adressebetegnelsen for de enkelte enheder kan bestå af etagebetegnelse samt sidebetegnelse eller dønummer.

§ 3 f. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser samt skiltning hermed, jf. §§ 3 a-3 e, samt om yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter aftale med de dataansvarlige myndigheder fastsætte regler om, at registreringer efter stk. 1 skal tilknyttes andre administrative betegnelser som matrikelnummer, bygningsnummer, ejendomsnummer og lign.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren fastsætte særlige regler for tildeling og ændring af adresser vedrørende ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg mv., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Stk. 4. Det påhviler økonomi- og erhvervsministeren at træffe foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om postnumre og deres geografiske afgrænsning er til rådighed for brugerne.

§ 3 g. Uenighed mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 8. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1-2)---

3) uden tilladelse skaffer sig oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret,

4) overtræder vilkår for behandlingen af meddelte oplysninger eller

2. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »Bygnings- og Boligregistret,« til: »Bygnings- og Boligregistret eller«.

3. I § 8, stk. 1, nr. 4, ændres »oplysninger eller« til: »oplysninger.«.

5) undlader at opsætte korrekt husnummerskilt i overensstemmelse med § 3 c, stk. 1.

Stk. 2-3. ---

§ 9. I sager om overtrædelse af § 3 c, stk. 1, og § 4, stk. 1, samt overtrædelser af forskrifter udstedt i henhold til loven, kan kommunen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt vedkommende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen på højst 5.000 kr.

Stk. 2-4. ---

§ 9 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter §§ 3 a-3 e kan påklages til ministeren for by, bolig og landområder, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 3. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 4. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 5. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelse er meddelt.

4. § 8, stk. 1, nr. 5, ophæves.

5. I § 9, stk. 1, udgår »§ 3 c, stk. 1, og«.

6. § 9 a ophæves.

§ 25. I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

Bilag 1. Dataindholdet i Det Centrale Personregister (CPR), jf. § 4, er følgende:

1-2)---

3) Adresseoplysninger:

a) Kommune, vej, husnummer, etage, side-dørnummer, bygningsnummer, c/o-navn, lokalitet, bynavn, postnummer og postdistrikt.

b-f)---

4-18)---

1. I bilag 1, nr. 3, litra a, udgår ”lokalitet”.

HØRING